

**ZRÍNYI ILONA
GIMNÁZIUM**

ÉVKÖNYV

1999/2000

ZRÍNYI ILONA GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYV

1999/2000

Felelős kiadó:
Pintér Miklós
igazgató

Szerkesztette:
Huszárné Kádár Ibolya
igazgatóhelyettes

Diákszerkesztők:
Balogh Krisztina és
Lőrincz Anett

A verseket válogatta és a kötetet lektorálta:
Onderné Szilágyi Tímea munkaközösség-vezető

A borító fényképét készítette:
Garai Miklós

A fényképmellékletért köszönetet mondunk az:
Orzovenszky Fotó-nak és a
miskolci Fotogén Bt-nek

Computer design:
Color Pack DTP Studio

Nyomdai munkák:
Color Pack Rt.
Felelős vezető: Zsukk László

Nyíregyháza, 2000. március

I. Beköszöntő: Dr. Szemán Sándor jegyző	5
II. Változások az iskola életében	7
Pintér Miklós: Bázisiskola	7
Balázs Lászlóné: A nyelvoktatás megújulása iskolánkban	9
Dr. Antal Attiláné: Jöttünk, láttunk, visszamennénk	13
Balogh Krisztina: Feltörekvőben a DÖK	15
Iskola számokban	17
(A táblázatokat szerkesztette Balázs Lászlóné igazgatóhelyettesnő)	
III. Portrék (Arcok a jelenből s a múltból)	25
Daku Gabriella: Daku Sándor	26
Dávida Csilla - Bónizs Krisztina: Bartha István	28
Katona Ágnes Írisz: Katona Eszter	30
Katona Ágnes Írisz: Nagy Ágnes	31
Vass Vera: Paczári Krisztián	33
Sőtér Orsolya: "A ZIG-Singers nekem mindig ZIG-Singers marad!"	35
Vass Vera: Tóth Nóra	38
Zsilkina Lívia: Sulyok Gergely	40
IV. Messziről jöttünk...	43
(Zrínyisek a nagyvilágban)	
Hajdu Zsófia: Iskola más szemmel	44
Nagy Melinda: Mit láttam Ausztráliában?	45
Spisák Andrea: Mennyivel könnyebb az amerikai diákélet!	47
Popovics Péter: Egy év az Egyesült Államokban	48
Szilágyi László: Bolyongásaim Caledóniában	50
Trakperger Ágnes: Ilyen volt Costa-Rica	52
Mándy Gabriella: Ecuador zrínyis szemmel	53
V. Nemzetközi kapcsolatok	57
Erdei Anikó: Milton Keynes - 1999	58
Kuritár Eszter: A nulladikkal Németországban	60
Lőrincz Anett: A finn kapcsolat	61
Tisza Krisztina: Magyarországról Franciaországba	62
Franciaországból Magyarországra	
VI. Lelkünk és testünk egészségéért	63
(Kultúra és sport a Zrínyiben)	
Tókey Péter: Iskolánk rajzsakkkörének húsz éve	64
Balogh Krisztina: Az angol nyelvű drámafesztivál	67
Huszár Judit: Ez történt velünk (ZIG-Singers)	69

Szép Zsanett - Nagy Enikő: A mentálhigiéniá csoportterápia	71
Moldván György: Zrínyisek a TV2 show-műsorában	72
Fodor Ditta: Szertorna az iskolában	73
Bartha Dénes: Kézilabda szakosztályunk	74
Kuritár Eszter: Sítábor	75
Bak Tibor és Sipos Péter: Sítábor Szlovákiában	76
Gál Anita - Vajda Nikolett: Hétvége a kollégiumban	77

VII. Képek és versek	79
(Válogatás versekből, a galéria alkotásaiból)	

VIII. Képek:	91
- tanári kar	91
- ballagók	97
- osztályok	107

KÖSZÖNTŐ

1982. ősze volt. Még ma is borzongva gondolok vissza erre a napra. Elkezdődött az új tanév, de számomra már nem az általános iskolában, hanem 14 éves, félig felnőtt, félig még gyermek-emberként középiskolában, a Zrínyi Ilona Általános Gimnáziumban. Borzongtam, mert másik világba kerültem. Valahogy egycsapásra váltam felnőtté. A középiskola már nem az önfeledt gyermeki játszadózások, vidám csínytevések helyszíne csak, hanem a későbbi felnőtt életünk megalapozása is. Azon a szeptemberi napon döbbsentem rá arra, hogy a tanulást és az életet komolyan kell venni, ha komolyan gondolom a céljaim elérését. Nehéz volt az átállás. Akkoriban kezdtem el naprakészen tanulni, felkészülni minden egyes órára. Akkortól

kezdett bosszantani, ha egy-egy feleletem, vagy egy-egy dolgozatom nem úgy sikerült, ahogy azt én szerettem volna. Akkortól kezdett elhatalmasodni rajtam a lelki ismeretfurdalás, ha nem feleltem meg saját magam vagy tanárain elvárásának. Akkor lettem az, aki ma is vagyok: lelkében és gondolataiban vidám gyermek, de szavaimban és cselekedeteimben komolyan gondolkodó, érett férfi.

A borzongás ma is elfog néhanap, de ez a borzongás már örömteli és kedves emlék. Emlék egykori iskolámról. Az iskoláról, ahová kezdeti nehézségek után beilleszkedtem, ahol barátokra leltem, ahol nagyszerű tanárokat ismertem meg. Itt döntöttem el hosszas tépelődés után, hogy a közgazdasági illetve a jogi pálya közül az utóbbit választom, és ezt az elhatározásomat soha nem fogom megbánni. Itt oltották belém az idegen nyelvek szeretetét. Később az egyetemi éveim során orosz és német nyelvből középfokú vizsgát tettem, javarészt a Zrínyi Ilona Gimnázium tanultaknak köszönhetően. Szeretettel gondolok vissza a magyar és a történelem órákra, a matematikafoglalkozásokra, és kivétel nélkül mindenre, ami ehhez az iskolához köt. Talán még Tókey Péter tanár úr is elfelejtette, hogy az életben ritkán találkozik olyan fakezű tanítvánnyal, akinek ennyire kevés tehetsége van a rajzoláshoz. Szomorú vagyok akkor, amikor végigböngészve tanárain névsorát, néhányukkal már a földi életben nem találkozhatunk.

Köszöntőre kértek. Nem is szeretném, ha ezzel a kicsit szomorkás, lírai hangulattal fejezném be a gondolataimat. Erre az iskolára elsősorban ugyanis akként emlékezem, hogy én Magyarország egyik legjobb gimnáziumában jártam. Ez a műhely tanúja volt nagyon sok tehetséges, alkotó ember kibontakozásának és szárnypróbálgatásának.

Mióta figyelem az alma mater történetét, mindig a megye - szakmai eredményekkel igazolt - elsőszámú középiskolája volt, és ezt még az "ősi vetélytárs" a Krúdy Gyula Gimnázium köreiben is elismerik.

Boldog vagyok, ha egykori iskolám elmúlt évtizedes fejlődését tekintem. Gyönyörű az új épületrészekkel, tornateremmel, kollégiummal, konyhával gazdagodott az iskola és az oktatás színvonala sem romlott, sőt...! Kórusa, a ZIG Singers - nyugodtan mondhatjuk - nemzetközi hírnévre tesz szert.

Köszöntöm ennek a könyvnek az olvasóit, egykori kedves iskolám tanárait, diákjait és mindenkit, aki szimpatizál vele, aki drukkol a további sikereinek. Hiszem és bízom benne, hogy a mostani diákok, a jelen 14-18 évesek között vannak a jövő nyíregyházi büszkeségei, akik tovább fogják öregbíteni iskolánk már eddigi is igen veretes hírnevét.

Nyíregyháza, 2000. március 29.

Dr. Szemán Sándor
jegyző

II. Változások az iskola életében

Bázisiskola

Lapozva az 1997-ben, a gimnázium alapítása 80. évfordulójára megjelentetett jubileumi évkönyvet, jóleső érzés visszaidézni az ünneplés vidám és felemelő élményeit, emlékezni az elődökre, gondolni az iskola hosszú és sikeres múltjára. S látni azt is, hogy az osztályképekről az olvasóra mosolygó arcok közül már sokan nincsenek közöttünk, sikeres érettségi után szinte kivétel nélkül felsőoktatási intézményben tanulnak, s az akkori másodikosok is már az iskola elhagyására készülnek.

Öröm leírni, hogy a közben érettségizett hét évfolyam tovább erősítette az iskola, a tantestület munkájának eredményességét, igazolták velük kapcsolatos reményeinket.

E hosszú sikeres múlt, a folyamatosan születő eredmények adták felfogásunk szerint annak megalapozását, hogy az iskola tevékenységének egészét ismerje el a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Közoktatási Közalapítvány, hogy intézményünket bázisiskolai feladatok ellátásával bízza meg.

Örülünk annak, hogy a kisvárdai Bessenyei György Gimnáziummal, valamint a mátészalkai Esze Tamás Gimnázium és Szakközépiskolával e megtisztelő, az iskola szakmai, pedagógiai tevékenységét elismerő megbízásban részesülhettünk.

Mit is jelent ez a megbízás?

Kifejezett célja a Közalapítványnak, hogy az iskolákban felhalmozódott szellemi értékek, szaktárgyi-pedagógiai tapasztalatok megoszthatók legyenek a megye közoktatásában, egy-egy bázisiskola járuljon hozzá az elméleti-gyakorlati, módszertani ismeretek, eljárások elterjesztéséhez. Az 1997-es döntés alapján mi is ilyen szellemben végezzük ezirányú munkánkat, mind publikációs, mind továbbképzési tekintetben. A Bázisiskolai Füzetek a magyar, a történelem, a földrajz és a német munkaközösségek évek során felhalmozódott szellemi tőkéjének közreadását jelentik, minden középiskolába eljuttatva az évek során kiértelt tesztsorozatokat, feladatlapokat, egy-egy speciális szakterület tekintetében is. Részt vállalnak a továbbképzésekben a biológia, kémia, testnevelés, magyar, történelem szakmai munkaközösségek, de kiterjed e kör olyan területekre is, mint a Rákellenes Diákkör felvilágosító munkájának bemutatása, vagy mentálhigiénés program szervezése.

Nagy segítséget jelentenek természetesen azok a források, melyeket pályázatok révén nyertünk el a Közalapítványtól, melyekből a szaktárgyi, szertári eszközfejlesztés terén is sikerült fejlesztéseket megvalósítanunk.

Igen nagy szükség is volt erre, hiszen nem szakképző intézményként nélkülöztünk egy sor fejlesztési forrást, s amit intézményen belül összpontosítani tudunk, azt szinte teljes egészében a számítástechnikai eszközparkra, annak cseréjére, bővítésére kellett fordítanunk. Így tudtuk kialakítani második számítógépes termünket, s juttatni, igaz csak a korszerűtlenebb gépekből, a kollégiumba. Oly gyors e téren a fejlődés, oly mértékű az eszközpark elavulása, ugyanakkor a lépéstartás követelménye, hogy ezt másként megoldani nem tudtuk. Van internet-csatlakozásunk, két számítógép a tanári szobában is, de szükség is van rá, mivel a tantestület felkészült használatára, s oly mértékben él vele, hogy már ez is kevésnek bizonyul. A napi munkát e nélkül már nem lehet végezni.

S minderre épül rá egy újabb, nagy jelentőségű munka kezdete. Ez év februárjában gimnáziumunk sikerrel pályázott az Oktatási Minisztérium által meghirdetett Arany János Tehetséggondozó Gimnázium és Kollégium pályázatán, s lett részese egy országos programnak, melyben összesen 20 gimnázium pályázatát fogadták el, megyénkből a miénket.

Célja e programnak, hogy a hátrányos helyzetű kistérségekből, az 5000 lélekszám alatti településről érkező tehetséges diákok számára biztosítson magas színvonalú képzést, olyan, a továbbtanulásra a térséghez, településhez kötődésre motivált tanulók számára, akik leendő értelmiségiként remélhetően visszatérve erősítik annak szellemi erejét. Ehhez speciális képzési forma és támogatási rendszer is tartozik, mind a diákok, mind az iskolák számára. Számukra az e program kidolgozásában való részvétel már önmagában a felhalmozottszakmai tapasztalatok mobilizálását, új irányok kialakítását, szaktárgyi nevelési eljárásaink megújítását jelenti 2001/2002-es tanévtől a tényleges képzésben. Személyiségfejlesztésben való részvételünk újabb szakmai "pezsztés" hozhat, s egy speciális területen újabb hozzájárulásunkat a város, a megye szellemi gyarapodásához, a térségi történelmi hátrányok leküzdéséhez.

S lehet-e egy rövid írásban, egy rövid periódus igen szűk körre korlátozódó, de célzottan kiragadott eseményeiből bármilyen következtetésre jutni? Rendkívül kockázatos vállalkozás. Talán mégis megkísérelhető: egy 83. tanévet élő gimnázium, egymást követő lépései gyökereznek múltjában, annak eredményei, tapasztalatai teszik lehetővé az adott kor új kezdeményezéseivel való kapcsolódást, s adhatnak módot új- és új vonások megformálására, új irányok, új tevékenységek, bővülő profil befogadására, s újabb, generációs tapasztalatok megszületésére.

Pintér Miklós
igazgató

A nyelvoktatás megújulása iskolánkban

Már több mint két évtizede tanítok a nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnáziumban. Kapcsolatom az intézménnyel sokkal korábbi, hiszen középiskolai tanulmányaimat is itt végeztem, s így három évtizede úgy mond "testközelből" figyelhetem meg, tapasztalhatom az iskolában folyó oktató - nevelő munkát. A tantestület számára mindig elsődleges fontosságú volt, hogy diákjaik mind több tudás birtokában lépjenek ki az iskola falai közül, alakuljon ki bennük az új megismerése, az önfejlesztés, az önképzés iránti igény.

Az évtizedek során az idegen nyelvi tagozatok, majd a haladó szintről emelt óraszámokban képzést nyújtó, és a speciális nyelvi osztályok (a tagozatok utóda) működése bizonyítja, hogy az idegen nyelvek oktatása mindig központi helyet foglalt el az intézményben. A nyelvismeret fontosságának felismerése mellett iskolánk ma is általános műveltséget nyújtó, felsőfokú tanulmányokra felkészítő intézmény.

A nyolcvanas évek közepétől az élet minden területén jelentkező változások nem hagyták érintetlenül az oktatásügyet, s az iskolákban folyó munkát sem. Sok általános iskola nevelőtestülete döntött intézményük szerkezetének átalakítása (6 és 8 osztályos szerkezet), és az oktató-nevelő munka tartalmi átszervezése mellett. Ezen innovációs tevékenységek egyike volt az idegen nyelvek oktatásában bekövetkező változás. Az orosz nyelv mellett eleinte csak nagy városokban, majd egyre több vidéki iskolában kezdtek németet, angolt, franciát tanítani, mely közvetve hatást gyakorolt a középiskolákra, így gimnáziumunkra is. Az általános iskolai fejlesztések gerjesztően hatottak iskolánk innovációs tevékenységére: szükségszerűvé vált az oktatás szerkezetének, felvételi rendszerének átgondolása. Az idegen nyelvet kis óraszámokban (heti 3 órában), kezdő szintről oktató osztályok iránti igény fokozatosan csökkent. Ugyanakkor egyre többen jelentkeztek hozzánk olyan tanulók, akik főként az angol vagy a német nyelvet már 4-6 évig tagozatos formában tanulták. Az ő szükségleteiket nem elégítették ki a mi osztálytípusaink. Elkerülhetetlenné vált számunkra az általános tantervű osztályaink átalakítása. A szerkezeti innovációval kapcsolatos törekvéseinket az intézményünk fenntartója: Nyíregyháza város önkormányzatának képviselő testülete támogatta. Az általános tantervű osztályaink fokozatosan - az igények változásának figyelembe vételével - alakultak át az egyik, ún. első idegen nyelvet haladó szintről indító, emelt óraszámú (heti 5 óra) osztályokká.

A nyelvoktatás színvonalában igen jelentős különbség volt az általános iskolák között. Ez indukálta a haladó nyelvi osztályokba történő beiskolázáshoz a felvételi vizsga megszervezését, mely követelményszintjének kialakításához kikértük az általános iskolák nyelvtanárainak szakvéleményét. A felvételi vizsga írásbeli és szóbeli részből áll.

Ma már mindazon tanulók, akik nem tanulták az angolt, a németet vagy a franciát, a speciális nyelvi osztályainkba jelentkezhetnek.

A nevelőtestület felvételi vizsgával kapcsolatos vitája során számos helytálló érvet sorakoztatott fel a mérés szükségessége mellett.

- Két kitűnő bizonyítvány között esetenként jelentős különbség van.

- Nem csak kitűnő tanulók jelentkeznek hozzánk, de tagadhatatlan, hogy sokan büszkélkedhetnek kitűnő eredménnyel (1. számú melléklet). Azok a diákok, akiknek a sok jeles és kitűnő osztályzat közé becsúszott egy-két jó, felvételi nélkül eleve ki vannak zárva az iskolánkból, ha nincs más mérce.

- Több kitűnő jelentkezik, mint ahány tanulót fel lehet venni a speciális nyelvi osztályba. Minek alapján utasítjuk el azokat a kitűnőket, akik nem férnek be a keretszámba.

A testület a nyelv oktatását megalapozó magyar nyelvi írásbeli, és nem szaktárgyi jellegű szóbeli (ún. elbeszélgetés) vizsga mellett döntött.

Az általános iskolai eredmények és a felvételi vizsgán nyújtott teljesítmény felvételi pontra történő váltása az intézményünk felvételi vizsgaszabályzatában van rögzítve.

Évről-évre valamennyi osztályunk iránt nagy az érdeklődés, sokszoros a túljelentkezés. Érthetően fokozott az igény az idegen nyelvek tanulása iránt, hiszen a közép- és felsőfokú "C" típusú nyelvvizsga bizonyítvány megléte többpontokat eredményez a felsőfokú oktatási intézményekbe való bejutáshoz, s ma már diplomát sem kaphatnak a hallgatók ezen dokumentumok nélkül. Mindez újabb fejlesztésre ösztönzött bennünket: a budapesti Középfok Nyelvi Alapítvánnyal felvéve a kapcsolatot beindítottuk a nulladik évfolyamnak nevezett intenzív nyelvoktatást folytató évfolyamot. 1992 óta az alapítvány szervezésében emelt szintű intenzív nyelvi képzés folyik iskolánkban angol és német nyelvből. A tanulók heti 20 órában sajátíthatják el a választott idegen nyelvet, s mellette magyar nyelv, tanulásmódszertan, matematika, fizika, kémia és testnevelés óráik is vannak. Az alapítvány kuratóriuma a sikeresen nyelvvizsgázóknak évről évre pályázatot hirdet. Az állami nyelvvizsgán legjobb eredményt elérőket az alapítvány egy külföldi tanulmányút jelentős összegű támogatásával jutalmazza.

Az általános iskolákban a nyelvoktatás terén tapasztalható széleskörű innováció ellenére nem csökkent az érdeklődés a speciális nyelvi osztályunk iránt, ezért még egy speciális nyelvi osztály indításához kértük a képviselő testület jóváhagyását.

A felvételi vizsgák eredményeit vizsgálva évről évre azt tapasztaljuk, hogy nagyon sok esetben csak tized pontokon múlik egy-egy tanuló sorsa. A tanulók magas színvonalon teljesítenek s nagyon kicsi a pontok között a különbség: a 241 felvételiző közül 20. és a 30. helyet elérő között 2,00 pont, de a 70. és 80. között már csak 0,90 pontnyi. Ráadásul az előbb említett 80. helyen lévő gyermek is 79,30 %-os teljesítményt nyújtott.

Négy évvel ezelőtt ez vezetett bennünket arra a gondolatra, hogy mérlegelni kell

az elbeszélgetés során adható pontok számát, egyáltalán legyen-e szóbeli vizsga. A viták során sok érv szólt a felvételi szóbeli részének megtartása mellett:

- a kötetlen beszélgetés során jobban megismerhetjük a tanulót,

- jó szóbelivel a tanuló korrigálhatja az írásbelin elveszített pontokat.

Néhány ellenvélemény:

- A beszélgetés során szerzünk információkat, de ez kevés ahhoz, hogy az erre adott pont (vagy az elveszített pont) döntse el a tanuló felvételijének sikerességét.

- Nagy mértékű a szubjektivitás.

- Általában a többszörös túljelentkezés miatt a diákok hosszú várakoztatásának elkerülése érdekében sok bizottság szükséges. Éppen a teljes mértékben ki nem küszöbölhető szubjektivitás miatt nem lehetnek abszolút mértékben reálisak még alapos előkészítés mellett is a vizsgabizottságok által adott pontok. Nagyon valószínű, hogy egy másik bizottság más pontszámot adott volna a felvételizőnek.

A nevelőtestület ekkor úgy döntött, hogy a szóbeli vizsgán adható pontokat 10-ről 5-re csökkenti.

Az 1999/2000-es tanévben az általános iskolák tanulóinak a **beiskolázási rendje megváltozott**¹, a felsőfokú intézményekbe történő beiskolázáshoz vált kissé hasonlóvá. Egy tanuló három intézményt, s ezeken belül több osztályt jelölhet meg. Így előfordulhat, hogy egy gyermeknek néhány nap alatt többször is felvételiznie kell. Ez a tény, s a már korábban megfogalmazott érvek készítették a testületet azon döntés meghozatalára, hogy ebben a tanévben a speciális osztályokba jelentkezőknek ne legyen szóbeli vizsga.

Természetesen ez nem jelenti a szóbeli vizsga végleges eltörlését. Az ez évi tapasztalatokat összegezve, elemezve, felül kell vizsgálni a korábbi döntést, s ha szükséges, újabb alternatívát (alternatívákat) kell kidolgozni.

Ez a tanév más változást is hoz felvételi vizsgarendünkben. A matematika munkaközösség régóta szorgalmazza, hogy a matematika is legyen felvételi tárgy az idegen nyelv ill. a magyar nyelv tan mellett. Ezt a javaslatot a tantestület mindig elutasította mondván: feleslegesen ne terheljük a tanulókat.

Egy matematikus kollégánk ez év elején azzal a javaslattal keresett meg bennünket, hogy adjunk választási lehetőséget a tanulóknak: dönthessenek, hogy a speciális nyelvi osztályba magyar nyelvből vagy matematikából akarnak felvételi vizsgát tenni. Érvei igen racionálisak voltak:

- nem mindenki humán érdeklődésű,

- a reál tárgyak iránt érdeklődők valószínűleg szívesebben felvételiznének matematikából,

- a reál tárgyak iránt jobban érdeklődők esélyeit a csak magyar nyelvből lehetséges felvételi csökkenti, vagy nem is jelentkeznének hozzánk.

A javaslatot a nevelőtestület elé terjesztettük. A megbeszélésen a két felvételi feladatlap egyenértékűvé tételének problémája vetődött fel. Erre számítógéppel könnyen kivitelezhető korrekciós lehetőséget dolgoztam ki. Így a két tantárgy közti választási lehetőséget a tanári kar elfogadta.

Természetes dolog, hogy a most érvényben lévő felvételi vizsgaszabályzat sem lesz örökéletű. Változik az intézmény fenntartójának, környezetünknek, a szülőknek, a tanulóknak az iskolával szembeni igénye, elvárása, melyet mindig figyelembe kell venni, s ez újabb szerkezeti, pedagógiai innovációkat eredményez. Születni fognak újabb javaslatok, s remélhető, hogy a jobbító szándékúak meg fognak valósulni.

Balázs Lászlóné
igazgatóhelyettesnő

Jöttünk, láttunk, visszamennénk

Ha tantestületünk ausztriai útját (2000. március 15-18.) egyetlen szóval kellene jellemeznem, a "fergeteges" kifejezést választanám. E melléknévvel hűen leírható a kis közösségünket köszöntő időjárás (szél, kavargó hó, zuhogó eső), utunk gyorsasága, buszunk dinamizmusa, ugyanakkor kedélyünk állapota is.

A tapasztalatcsere az osztrák kollégákkal **Bruck an der Leitha** városkában vette kezdetét. A helyi gimnázium vendégszerető igazgatójától az ottani iskolarendszerről tudhattunk meg egyet s más; a kulturált iskolabelső, az igényes környezet emellett értékéközpontú, értékőrző oktató-nevelő munkáról árulkodott.

Szakmai horizontunk ezt követően egy bécsi "közép-európai iskolában" tágult. (Osztrák, cseh, szlovák, magyar gyerekek tanulnak itt együtt.) Irigyeltük az intézmény felszereltségét, melyhez bizonyosan az uniós támogatás is hozzájárul. A városnézés a múlttal (István-dóm, Opera stb.) s a jelennel (Haider elleni tüntetés "élőben") egyaránt szembesített.

Hollabrunnba késő este a már megszokott kétórás késéssel érkeztünk. A pincelátogatás így sem maradhatott el. A szívélyes vendéglátás, a környék borainak kóstolgatása, a bőségesen megterített asztal feledtette minden fáradságunkat. A másnap délelőtt újra a munkáé volt. A tehetséggondozásról, az érettségi rendszerről, a felsőoktatásról elhangzott előadások valamennyiünk érdeklődését felkeltették. Olyan problémákkal szembesültünk, melyek megoldásával a jövőben kell megküzdenünk.

Délben ismét útra keltünk. Megálltunk **Mauthausenben**. 1939-ben létesítettek itt a náci koncentrációs tábort. Európa különböző tájairól hurcolták ide a hadifoglyokat, s tízezerrel végezték ki az embereket. Az emlékmű a mártírokra és a kegyetlenke-

désekre figyelmeztetett bennünket. Egy újabb emlékezetes megállóra került sor Linz után. A kézilabdás zrínyisekkel találkoztunk, akik aznap reggel indultak Németországba a világbajnokságra. Minden jót kívánva váltunk el.

A következő célpontunk **Salzburg** volt. Az itéletidőben való érkezés ellenére a kedvünk semmit sem csappant. Egy görög vendéglőben fejeződött be a nap. Az ínycsiklandó vacsora, a felszolgálók kedvessége és a kölcsönös nyelvlecke csak fokozta a vidámságot.

Az égiek is kegyesek voltak hozzánk, szombaton derült időre ébredtünk. A városban nem annyira "pedagógiailag", mint inkább csak úgy általában művelődünk. Kutattuk Mozart nyomát s ihletének forrásait a Salzach folyó partján, a Rezidenzplatzon, a Dóm árnyékában s a Mirabell-kastély virágoskertjében.

Hazafelé tartva megtekintettük a **melki** bencés apátságot, az "osztrák Pannonhalmát", utunk utolsó állomása pedig már a határon innen volt (Győr, Rába-parti étterem).

Kirándulásunk során a szellemi táplálékok egy részét beszámolókat vállalt kollegáinktól vehettük át - köszönet igényességükért -, a testi táplálékok többségét pedig külföldi vendéglátóinktól (minden nagyon finom volt).

Századunkban több olyan rövid periódus volt, mely "megrengette" a világot. A tantestületünk által Ausztriában eltöltött napokról ez ugyan nem állítható, ám igazgatónk kitűnő vezetésével olyan élményekben volt részünk a sógoréknál, hogy bizony akár holnap: VISSZAMENNÉNK!

Antal Attiláné

Feltörekvőben a DÖK?

Mi is az a DÖK?

A DÖK tulajdonképpen a Diákönkormányzat rövidítése: feladata, illetve célja a diákok jogainak érvényesítése és segítése, valamint rendezvények szervezése. Sajnos nem mindig vagyunk elegenden a szervezéshez, de a lelkesedés minden évben változik, úgy mint a vezetőség is. Évente választunk elnököt, alelnököt (idén 2-öt is), gazdaságist, jegyzőt. Kiss László elnöksége után 98-ban Sady Juditot (ma már nem iskolánk tanulója), 99-ben pedig Balogh Krisztinát választottuk meg elnöknek.

Mindkét évben megrendeztük a 12 órás kosármecscset, ami idén csak 9-re sikerült. A lelkesedés viszont nem lankadt az órák csökkenésével, hanem épp ellenkezőleg, növekedett. De volt karácsonyi és Valentin-napi láda is, ahová bárki bedobhatta jókívánságait, és a DÖK "postásai" kézbesítették őket. Az utóbbi évben azonban csökkent az érdeklődés ezek iránt. 98-ban és 99-ben is megvoltak a verébavatók, ahol beavattuk az elsősöket, így ők is teljesen zrínyisnek számítanak már. Próbálkoztunk disco szervezésével is, amit több-kevesebb sikerrel zártunk. Mivel 99-ben egy ideig meg volt kötve a kezünk, így csak áprilisban, a diáknap után volt disco.

A verébtábor sem maradhatott el egyik évben sem. A 98-as és a 99-es között óriási különbségek voltak a szervezést illetően. Mióta zrínyis vagyok ez volt az első igazán jól megszervezett és lebonyolított tábor. Nem a szervezőket akarom leszólni, ebben a diákoknak is nagy szerepük volt. Minden nap más programok szórakoztatták a verebeket, hiszen a vezetők kitétek magukért. voltak különböző vetélkedők, sportolási lehetőségek, de mentünk éjszakai túrára is, amit inkább "éjszakai-zuhany" túrának neveznék, mivel miután elindultunk, végigszakadt az eső. Az ötnapos tábor az elsősök véleménye szerint is jó és oldott hangulatban telt el. Sőt az idei elsősök lelkesedése annyira megnőtt, hogy a tavalyi 10, maximum 15 fő helyett idén 20, sőt 30 fős létszámmal zajlanak le az ülések. Így a DÖK-megbeszélés több lett kiscsoportos próbálkozásnál.

Jelenlegi létszámuk 28 fő, melyben a vezetőségi tagok Balogh Krisztina elnök, Berki Gabriella, Lőrincz Anett alelnökök, Szatmári Gergely gazdasági elnök, Papp Dóra Diákpolgármesteri irodás, Zsíros Csilla jegyző.

Lelkes csapatunk ötletekben kimeríthetetlen, de szívesen várjuk észrevételeiteket, ötleteiteket és nyugodtan forduljatok hozzánk segítségért.

Reméljük lesznek még utánunk is, akik folytatni fogják ezt az időigényes, de hálás feladatot.

Balogh Krisztina

XI. C

Iskola számokban

A statisztikák általában unalmasak, ha csak önmagukban nézzük őket. A számok mögött azonban teljesítmények, törekvések, jó-rossz tendenciák húzódnak meg. Böngésszétek így az oszlop-sorokat, a következtetéseket ki-ki levonhatja magának.

Statiztika 1999.június

Osztály	létszám		5-ös	4-es	3-as	2-es	1-es	osztály átlag	bukott			kitűnők száma	mulasztás igazolt	mulasztás igazolatlan	mulaszt. átlaga (óra/fő)	felmen- tettek száma
	félév	év vége							1	2	3					
9.a	37	37	357	102	19	1	4.70				14	2705	21	73.68	2	
b	39	40	317	146	44	10	4.49				7	1402	48	36.25	2	
c	36	36	289	121	50	8	4.48				6	3099	61	87.78	0	
d	36	36	259	96	28	11	4.53				10	1357	41	38.83	2	
e	34	34	269	81	15	7	4.64	1			10	2793	39	83.29	1	
10.a	33	33	250	112	45	28	4.33	1			5	3940	128	123.27	0	
b	38	37	331	99	70	18	4.43				7	2883	109	80.86	1	
c	35	35	343	101	37	7	4.60				14	2123	111	63.83	1	
d	33	32	286	89	36	4	4.58				4	4055	64	128.72	1	
e	35	35	311	99	66	19	4.42				8	3358	38	97.03	2	
11.a	39	39	360	55	24	8	4.72				16	3905	105	102.82	0	
b	38	38	310	84	21	6	4.66				11	5491	43	145.63	1	
c	35	35	274	80	47	1	4.56				11	2973	56	86.54	1	
d	37	37	325	93	34	11	4.58				8	4178	27	113.65	3	
12.a	34	34	278	52	19	1	4.73				12	2636	30	78.41	1	
b	41	41	311	72	25	4	4.67				17	3101	126	78.71	4	
c	37	37	229	83	35	28	4.37				9	3247	84	90.03	2	
d	36	36	306	82	20	13	4.62				15	3263	33	91.56	5	
ÁTLAGOK																
9. évf.	182	183	1491	546	156	37	4.56	1	0	0	47	11356	210	63.20	7	
10. évf.	174	172	1521	500	254	76	4.47	1	0	0	38	16359	450	97.73	3	
11. évf.	149	149	1269	312	126	26	4.63	0	0	0	46	16547	231	112.60	5	
12. évf.	148	148	1124	289	99	46	4.60	0	0	0	53	12247	273	84.59	12	
IX-XII.össz.	653	652	5405	1647	635	185	4.56	2	0	0	184	56509	1164	88.46	27	
OA	24	24										379	0	15.79		
ON	23	23										1104	3	48.13		
ÖSSZESEN	700	699	5405	1647	635	185	4.56	2	0	0	184	57992	1167	84.63	27	

Statisztika 2000. január

Osztály	létszám félévkor	5-ös	4-es	3-as	2-es	1-es	osz- tály átlag	bukott				kitűnök száma	mulasztás igazolt	mulasztás igazolatl an	mulaszt. átlaga (óra/fő)	felmen- tettek száma
								1	2	3	több					
9.a	37	318	110	43	6	3	4.53			1		6	1379	13	37.62	5
b	38	358	114	30	4		4.63					9	1004	6	26.58	2
c	35	300	107	32	3		4.59					5	922		26.34	
d	37	291	97	44	10		4.51					6	960		25.95	
e	38	287	111	44	12	2	4.47	2				10	1793	1	47.21	
10.a	36	352	127	25	0		4.65					7	1826	16	51.17	
b	38	296	166	45	21	2	4.38	2				4	2169	29	57.84	2
c	36	274	137	63	30		4.30					4	2486	38	70.11	
d	35	255	105	45	9	4	4.43	1		1		5	2461	76	72.49	2
e	34	250	97	42	15	2	4.42		1			6	2398	31	71.44	2
11.a	33	200	109	56	22	1	4.25	1				4	1702	39	52.76	
b	35	237	79	58	29	6	4.25	4	2		1	6	1212	39	35.74	1
c	34	262	74	27	12	1	4.55	1				11	2048	50	61.71	3
d	31	262	96	34	6		4.54					2	1746	12	56.71	
e	35	240	122	47	32	4	4.26	8	1			1	1618	32	47.14	
12.a	39	320	48	15	3		4.77					18	1743	91	47.03	7
b	37	275	70	27	2		4.65					8	1505	25	41.35	2
c	35	244	59	36	12		4.52					9	1290	30	37.71	2
d	37	270	79	32	10		4.56					6	1652	21	45.22	4
ATLAGOK																
9. évf.	185	1554	539	193	35	5	4.55	2	0	1	0	36	6058	20	32.85	7
10. évf.	179	1427	632	220	75	8	4.44	3	1	1	0	26	11340	190	64.41	4
11. évf.	168	1201	480	222	101	12	4.37	14	3	0	1	24	8326	172	50.58	4
12. évf.	148	1109	256	110	27	0	4.63	0	0	0	0	41	6190	167	42.95	15
IX-XII.össz.	680	5291	1907	745	238	25	4.49	19	4	2	1	127	31914	549	47.74	30
OA	24												318		13.25	
ON	24												505	5	21.25	
ÖSSZESEN	728	5291	1907	745	238	25	4.49	19	4	2	1	127	32737	554	45.73	30

NYELVVIZSGA 1999.június

osztály	angol közép			angol felső			Camb. P.	német közép			német felső			Zert.	francia közép			francia felső			orosz közép			orosz felső			héber közép		
	A	B	C	A	B	C		A	B	C	A	B	C		A	B	C	A	B	C	A	B	C	A	B	C	A	B	C
9. a	5	2	5				19																						
b								3		14																			
c																													
d								1																					
e																													
10. a	2		6				6			1					2														
b			3					2	1	7			3																
c	2		2				16																						
d																													
e			2					2																					
11. a					5		12			3			1																
b	4		4		6		1	2	1	22			7	3															
c	1	1					5	2		1																			1
d																													
12. a	17	17	13	1	2			6	6	4			2																
b			14		2			4		28			8	1															
c			8							7				1															
d	3		10					1		10																			
9. angol																													
9. német																													
9. évf.	5	2	5	0	0	0	19	4	0	14	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
10. évf.	4	0	13	0	0	0	22	4	1	8	0	0	3	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
11. évf.	5	1	4	0	0	11	18	4	1	26	0	0	8	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
12. évf.	20	17	45	1	0	4	0	11	6	49	0	0	10	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0
Összesen	34	20	67	1	0	15	59	23	8	97	0	0	21	5	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1

össz. A/közép	62
össz. B/közép	28
össz. C/közép	165
össz. A/felső	1
össz. B/felső	0
össz. C/felső	38
össz./egyéb	64
Összesen	358

Érettségi eredmények

XII.A	jeles	jó	közepes	elégéséges	elégtelen	összesen	átlag
magyar ny. és i.	25	8	1			34	4.71
történelem	23	10	1			34	4.65
angol nyelv	34					34	5.00
német nyelv	15	2				17	4.88
francia nyelv							
orosz nyelv							
matematika	27	4	3			34	4.71
fizika	1					1	5.00
kémia	2	2				4	4.50
biológia	3					3	5.00
földrajz	7	1				8	4.88
éneke-zene	3					3	5.00
rajz és műalk. elemzése							
összes osztályzat	140	27	5	0	0	172	4.78

XII.B	jeles	jó	közepes	elégéséges	elégtelen	összesen	átlag
magyar ny. és i.	30	10	1			41	4.71
történelem	33	4	4			41	4.71
angol nyelv	21	8				29	4.72
német nyelv	38	2				40	4.95
francia nyelv							
orosz nyelv							
matematika	27	5	8	1		41	4.41
fizika							
kémia	3	1	1			5	4.40
biológia	6	2				8	4.75
földrajz	2	1				3	4.67
éneke-zene							
rajz és műalk. elemzése	1					1	5.00
összes osztályzat	161	33	14	1	0	208	4.72

XII.C	jeles	jó	közepes	elégéséges	elégtelen	összesen	átlag
magyar ny. és irodalom	18	12	6	1		37	4.27
történelem	14	12	7	4		37	3.97
angol nyelv	12	3	1			16	4.69
német nyelv	10		4			14	4.43
francia nyelv	3		1	4		8	3.25
orosz nyelv							
matematika	8	9	9	11		37	3.38
fizika			1			1	3.00
kémia	3		3			6	4.00
biológia	3		2	3		8	3.38
földrajz	16	7	2			25	4.56
éneke-zene							
rajz és műalk. elemzése						0	
összes osztályzat	87	43	36	23	0	189	4.03

XII.D	jeles	jó	közepes	elégéséges	elégtelen	összesen	átlag
magyar ny. és i.	23	12	1			36	4.61
történelem	26	7	3			36	4.64
angol nyelv	19	3				22	4.86
német nyelv	12		3			15	4.60
francia nyelv							
orosz nyelv	3	2				5	4.60
matematika	19	11	4	2		36	4.31
fizika							
kémia	1					1	5.00
biológia	1		1			2	4.00
földrajz	18	1	4			23	4.61
éneke-zene	3					3	5.00
rajz és műalk. elemzése	1					1	5.00
összes osztályzat	126	36	16	2	0	180	4.59

ÖSSZESEN	514	139	71	26	0	749	4.53
a jegyek gyakorisága (%)	68.62	18.56	9.48	3.47	0.00		

Portrék
(Arcok a jelenből s a múltból)

Portré Daku Sándor (Édesapám)

Régebben, 3-4 évtizeddel ezelőtt töltötte gimnáziumi éveit az, akiről most éppen írok. Pontosabban 1966-tól 1970-ig. Általában az újonc diákok tele vannak kérdésekkel, kíváncsiak az iskolára, egyfajta belső izgalmat, várankozást éreznek magukban. Kíváncsiak az új osztálytársakra, de legfőképpen attól félnek, hogy nem találják a termet, lekésnek az évnnyitóról, vagy az utána következő beszédről, amit minden osztályfőnök tart az új osztályának.

“Az első nap máris úgy kezdődött, hogy elkéstem az iskolából. A kollégiumban, ahol laktam, nemcsak zrínyisek, hanem kossuthosok és vasvárisok is voltak. Mivel teljesen más volt az ő iskolai időbeosztásuk, mint az enyém, és még teljesen új volt nekem ez a környezet, fél 8 helyett én is 8-ra érkeztem az iskolába” - meséli a riporter-alany, majd folytatja: “A torkomban dobogott a szívem. Amikor megtudtam az osztályterem számát, máris indultam, hogy megkeressem. Az egész osztály tekintete rám szegeződött, és az osztályfőnök, aki első benyomásra szigorúnak tűnt, kérdően nézett rám. Az osztályfőnököt dr. Nagyószy Bélánénak hívták, de mi csak Éva néninek.” A tanárok közül ő volt az egyik, akit szeretett: “Nagyon szigorú volt, ám reális és igazságos.”

Két leginkább kedvelt tantárgya a fizika volt, amit Adorján István tanár úr tartott, valamint a torna, Bálint Mihály tanításával, aki felfedezte sporttehetségét, és

„Előkészítve borotváláshoz” egy jó hangulatú klubdélutánon 1968-ban

benevezte az iskolai tornacsapatba. Számos verseny megnyerésével is büszkélkedhettek. Sok igazgatói dicséretet is kapott a sportteljesítményeiért, viszont megközelítőleg ugyanannyi igazgatói megrovásban is részesítették dohányzásért, így a 2 dolog némileg kompenzálta egymást.

Kérdezősködtem az akkori szigorúságról is:

“Akkoriban teljesen más követelmény volt, mint most. Nem foglalkoztunk azzal, hogy kin milyen ruha van, különben sem látszott igazán, mivel köpenyt kellett hordanunk. A zrínyis voltunkat mindenki tudta, aki mellett elmentünk az utcán, mivel a ZIG-es embléma viselése kötelező volt a kabáton!”

“Mi volt a véleményed a közösségről, az osztályról?” - érdeklődtem.

“Nagyon szerettem az osztályt az összetartása miatt, és az iskolában is nagy volt a közösségi szellem. Különböző bálakat is szerveztek, és a városból is nagyon sok vendég, diák vett részt más-más iskolából. Volt Zrínyi Klub is, egy táncos összejevetel, aminek magam is tagja voltam.

Akkor ünnepelték az iskola 50 éves évfordulóját, ami egy fergeteges rendezvény volt, sok vendéggel, akik szintén a gimnázium falai közt nőttek fel, köztük Pécsi Ildikó is. “Nagyon szerettem az osztálykirándulásokat is, amik minden tanév első napjaiban voltak. Én nagyon jól éreztem magam ebben az iskolában és nagyon szívesen gondolok vissza a diákévekre, sikerekre, kudarcokra!” - vallja be őszintén. Végül egy jó tanáccsal szolgált nekünk:

“Legyen mindenki büszke a “zrínyis” névre, hogy zrínyis diák!”

Daku Gabriella
IX. C

Portré (Bartha István)

A Zrínyi Ilona Gimnázium eddig is sok kiemelkedő egyéniségnek adott már otthont, akik később színészként, televíziós műsorvezetőként vagy sportolóként folytatták pályájukat. Az újabb generáció is bővelkedik ilyen tehetségekben, közülük szeretnénk bemutatni Bartha Istvánt, aki e tanévben elnyerte a "Magyar Köztársaság Jó tanuló - Jó sportoló" kitüntetését.

Portrénk alanya 1981. június 13-án látta meg a napvilágot Nyíregyházán. Édesapja Bartha Dénes, iskolánk elismert testnevelés szaktanácsadója, emellett az iskolai kézilabdacsapat edzője 1978 óta. Édesanyja Bartha Dénesné, aki matematikát tanít gimnáziumunkban. Bátyja ifj. Bartha Dénes, aki szintén foglalkozott a kézilabdával, múlt évben fejezte be középiskolai tanulmányait.

István 1988 és 1996 között a Jókai Mór Általános Iskola tanulója volt. Itt ismerkedett meg a szóban forgó tradicionális sporttal, édesapja ösztönzésére. Negyedik osztályos korától kezdve sporttagozatos osztályba járt. "Szerettem ezt az iskolát"- nyilatkozta. Tanulmányait 1996-ban a Zrínyi Ilona Gimnázium padsoraiban folytatta, jelenleg XII. A osztályos tanuló. Mint élménybeszámolójából kiderült, osztálya összetartó közösség, ezáltal az érettségit megelőző feszültséget is könnyebben viseli.

Érdeklődése középpontjában természetesen most is a kézilabda áll. Bár a kívülállók számára talán furcsának tűnhet ez az apa-fiú kapcsolat, István pozitívan vélekedik erről: "Szerintem nincs benne semmi különös, hiszen én sem vagyok részese semmilyen kivételezésnek". Ambiciózus alkat lévén sikerekről álmodik.

A rendszeres napi erőfeszítések így meghozták a várt eredményt. Két alkalommal volt országos első helyezett a kézilabda-csapattal, sőt egy ezüst és két bronzérmét is sikerült megszerezniük. Európai és nemzetközi szinten is példásan megállták a helyüket, ezt bizonyítja a bajnoki címük.

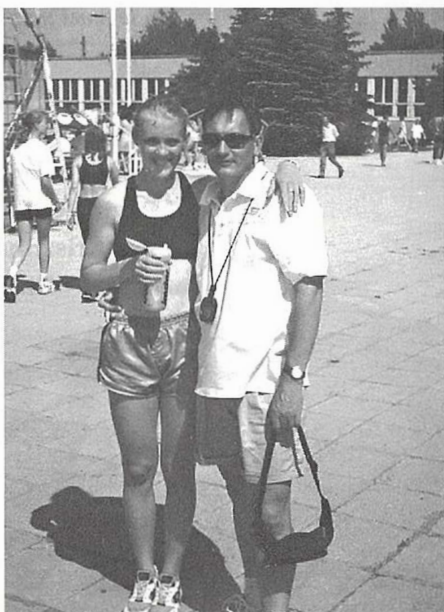
Végzős diák lévén kevés szabad ideje van, ezt pedig legszívesebben olvasással és TV nézéssel tölti. Megkérdeztük, magáról vajon hogyan vélekedik. A válasz egyszerű volt, mert tulajdonságaiból csupán kettőt árult el: bőbeszédű és zárkózott.

Érettségi után a budapesti Külkereskedelmi Főiskola hallgatója szeretne lenni, vagy bátyja nyomdokaiba lépne a miskolci Közgazdaságtudományi Egyetemen. Az egyetemi évek alatt is szeretne feltétlenül időt fordítani sportolói tevékenységére.

Reméljük, hogy az érettségivel és a felvétellel járó nehézségeket könnyedén legyőzi majd, és ígéretes sportpályafutását a jövőben is kamatoztatja.

Dávida Csilla
Bónizs Krisztina
XI. C

Portré
Katona Eszter
(magyar válogatott atléta)

1982-ben született Nyíregyházán. Tanulmányait a 19-es Számú Általános Iskolában kezdte, majd a felső tagozatot az Evangélikus Kossuth Lajos Gimnáziumban végezte. 1992 óta, tehát már 9 éve atlétizál versenyszerűen. Rövidtávfutásban születtek kiemelkedő eredményei.

Eredményei:

Atlétikai Világkupa, Helsinki:
I. helyezés 100 m síkfutás 1996

Országos Diákolimpia:
I. helyezés 100 m síkfutás 1997
II. helyezés 100 m síkfutás 1998
III. helyezés 400 m síkfutás 1999

Országos Atlétika Bajnokság:

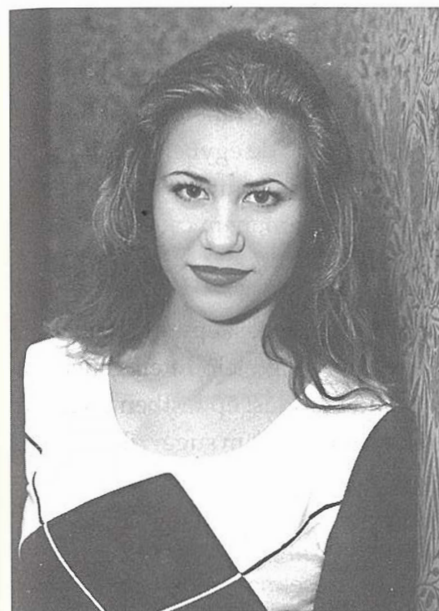
II. helyezés 100 m és 200 m síkfutás 1996
III. helyezés 200 m síkfutás 1997
II. helyezés 100 m és 200 m síkfutás 1998

1996 óta tagja a korosztályos magyar atlétikai válogatottnak, valamint 1999-ben a magyar válogatott tagjaként részt vett a serdülő világbajnokságon, Lengyelországban, és ezévből keretagnak jelölték a 2001-es Junior Európa Bajnokságra.

Az atlétikát testnevelő tanára javaslatára választotta. Általános iskola negyedik osztályában kezdett edzésekre járni. Hetente ötször van edzése, ezeken általában mindegyiken részt vesz. A sportolás állítása szerint nem okoz problémát a tanulásban, jut rá elég ideje. Ezt is bizonyítja, hogy idén már negyedszer kapta meg a "Jó tanuló, jó sportoló" díjat. Tanulmányait orvosi egyetemen szeretné folytatni. Emellett a sportot sem akarja abbahagyni, hiszen a sport jelenti számára a kihívást, sikerélményt, s szerinte a sportban sok lehetőség rejlik, melyet megpróbál kellőképpen kihasználni.

Katona Ágnes Írisz
IX. C

Portré
Nagy Ágnes
(szépségkirálynő)

1982-ben született. Az első modelltanfolyamot 13 éves korában végezte el azért, hogy javítson tartásán. Később, 1997-ben a Szféra Kelet-nél rendszeresen modelkedett. Ezután már versenyeken is indult, melyeken kiemelkedő eredményeket ért el.

Eredményei:

Kelet szépe	I. helyezett
Kelet-Magyarország szépe	II. helyezett + közönségdíj
Nyíregyháza szépe	III. helyezett + közönségdíj
Miss Júlia	
Miss Universe Hungary	I. helyezett

Céljai elérésében rengeteget segítettek szülei, akik a mai napig mellette állnak, valamint barátai, akik támogatásukkal bátorították.

Így vall magáról a szépségkirálynő:

- *Minek köszönhető, hogy elindultál a Miss Universe Hungaryn?*

- Voltaképpen a közeli ismerősök, barátok és persze nem utolsósorban a szüleim bátorítására alapozva neveztem be. Miért is ne, veszteni valóm nincs - gondoltam.

- *Milyen érzés volt részt venni egy ilyen versenyen?*

- Nagyon örültem, hogy az egyik legrangosabb versenyen vehetek részt, és annak is, hogy egyáltalán eddig eljutottam.

Mivel ez már nem az első színpadi szereplésem volt - ugyanis már 2 éve modelkedem - mondhatom azt, hogy kicsit otthonosabban éreztem magam a színpadon.

Több szépségkirálynő választáson indultam, és büszke vagyok, hogy minden esetben "dobogós" voltam. De bevallom, az első forduló előtt még az én lábaim is remegtek.

- *Mesélj egy kicsit a versenyről, és hogy milyen ajándékok dukálnak a királynőnek?*

- A verseny '99. december 17-én került megrendezésre Budapesten a Thália Színházban. Egy 10 napos felkészítő táborban vettünk részt a lányokkal. Tizenhárman indultunk a címért. Az ominózus nap előtt volt az intelligenciateszt. Az oktatási helyzetről, illetve az iskolarendszerről kellett kifejtennem a véleményemet. Meg voltam elégedve magammal, bár kicsit zavarban voltam amiatt, hogy mindezt fürdőruhában csináltuk végig. A versenyen koktélsruhában, fürdőruhában és estélyiben kellett fellépünk. Elérkezett a várva várt pillanat, kinek a fejére kerül a korona. Majd kiugrott mindenki szíve. A nevem hallatán, nem hittem a fülemnek. Kimondhatatlanul boldog voltam. Az eredményhirdetést végigsírtam a meghatottságtól, de egyben izgultam is, hogy másnap az osztályommal együtt lehessek a szalagtűzőn. Számos ajándék közül a legbüszkébb a Fiat Seicento gépkocsimra vagyok. Azt hiszem, nem csoda.

- Mit tartasz fontosnak a külső megjelenésén kívül?

- Én mindig a természetesség híve voltam és vagyok ma is. A szépséget nem csak a külsőre korlátozom. Fontosnak tartom, hogy egy lány megfelelő intelligenciával rendelkezzen és legyen kisugárzása. Van erre egy találó mondás: ép testben ép lélek. A külső és a belső összhangja tükröződik az embereken, ha életöröm sugárzik belőlük.

- Kritikus vagy önmagaddal szemben?

- Alapjában véve elfogadom magam olyannak, amilyen vagyok. Szerencsére alkati problémáim nincsenek, s ezt köszönhetem a rendszeres edzéseknek (már 6 éves korom óta sportolok). 1-2 évvel ezelőtt nagyon zavart, hogy mindenkit túlnöttem. Ma viszont örülök ennek, ugyanis ez mindig pozitívum a modell szakmában.

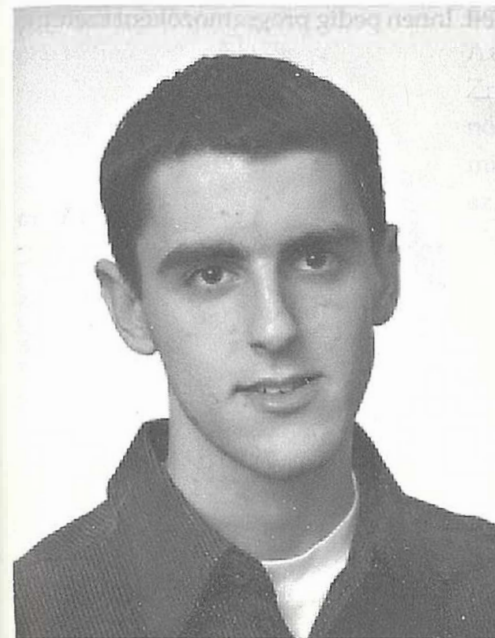
- Rengeteg a királynői címmel járó elfoglaltságod. Hogy jut időd a tanulásra?

- Nem győzöm hangsúlyozni, hogy erre mindig kell hogy időm legyen. Ez az első és legfontosabb. Ha fogalmazhatok így, az eszemmel szeretnék érvényesülni, nem a külsőmmel. Persze nem zárom ki a lehetőségét hogy folytatom a modellkedést, de most egyelőre még csak hobby szinten.

Tanulmányait a Debreceni (KLT) Egyetemen szeretné folytatni. Ezenkívül számára a sport több, mint hobby, 8 éve atletizál versenyszerűen, heti 5 alkalommal, de mostanában kissé elhanyagolta a rengeteg program miatt. Nagyon hiányzik neki, de ismét megpróbálja kihozni magából a legtöbbet, hogy újra indulhasson országos szintű versenyeken.

Katona Ágnes Írisz
X. C

Portré (Paczári Krisztián)

“... a főnöttek, ugyanis szeretik a számokat, ha nem róluk beszélünk, vállat vonnának és gyerekeknek tartanak az embert.” - írta Antoine de Saint Exupéry.

Szinte az emberiség történetének kezdetétől valamilyen módon használjuk a számokat, a mértéket, mert mindig is fontos volt tudni, kinek van több tehene, katonája, háza, lova, felesége, vagy ma: pénze, autója, mobilja, cége. Nem is csoda, ha ezt a tudományt már az ókorban olyan szintre emelték, hogy a mai matematikának is az akkori nagyok által lefektetett tételek képezik a gerincét. S az idők folyamán csak gyűltek, gyűltek az adatok, megállapítások, törvények, úgyhogy mára már igen tekintélyes mennyiség van belőlük, és ember legyen a talpán, aki

kiismeri magát a matematika útvesztőiben.... Ez a mi modern életünkben elengedhetetlenül fontos tudomány - gondoljunk csak arra, hogy a nőknél nem lehetne örök téma a kilók száma, avagy a férfiak körében a lóerőké - nos bizonyára sokaknak okoz fejfájást, de azért olyanok is akadnak, akiket “meghatnak” a számok problémái, és gyorsan orvosolni igyekeznek azokat.

Paczári Krisztián nagy mestere ennek. Még negyedik osztályos korában barátkozott össze a számokkal, mikor egy megyei versenyen II. helyezett lett. Onnantól kezdve meredeken ívelt pályafutása: felvették abba a Róka Sándor majd Kiss Sándor vezette szakkörbe, ahol a tudomány mestereit képzik. A gyakorlat eredményeként pedig a lehető legnagyobb “trófeákat” szerezte meg. Hatodikosként I. lett az országos versenyen, s emellett három éven át nyerte zsinórban a megyeiket is.

A versenyzést a gimnáziumban is folytatta, s ezeken a kemény megmérettetéseken ugyanúgy helyállt, mint azelőtt az általános iskolában. Ment, látott és győzött. Három éve már senki nem tudja letaszítani a megyei dobogó I. fokáról. Mindezen túl még első osztályban egy országos verseny II. helyét szerezte meg. De tán az OKTV-n, a harmadik és negyedik osztályosok legrangosabb és legjelentősebb versenyén elért eredményére lehet a legbüszkébb, ugyanis a harmadik fordulóra is bejutott. Az még tovább emeli ezen eredmény jelentőségét, hogy Krisztián, most még csak harmadikos.

A matek mellett a nyelvekben és a sportban is profi Krisztián. Angolból már felsőfokú nyelvvizsgával rendelkezik. A sportok közül pedig a veszélyesebbeket kedveli: szörfözik, görkorizik, s mint szinte minden fiúnak, nagy szenvedélye a foci.

Nem meglepő, hogy Krisztián a BME-n szeretne tovább tanulni, de lehet, hogy a közgazdasági egyetemet is elvégezné emellett. Innen pedig programozóként szeretne debütálni az életben.

Vass Vera
X. C

“A ZIG-SINGERS nekem mindig ZIG-SINGERS marad!”

Lassan 7 éve a ZIG-Singers tagja, és ugyanúgy szereti még mindig, mint 7 évvel ezelőtt. Azóta zajlanak körülötte az események. A Zrínyi után a Gőr Nagy Mária Színitanoda növendéke lett és ezt is olyan szeretettel csinálja, mint minden mást az életében. 21 éves, előtte az élet. Ó Szabó Mariann.

- Mikor érettségiztél?

- 1997. június 12-én egész pontosan.

- Hogy kerültél a kórusba, és miért jelentkeztél?

- Itt a kérdés második fele az érdekesebb! Rettentően szerelmes voltam egy fiúba, és tudtam róla, hogy kórustag. Azért jelentkeztem, mert gondoltam, milyen jó lesz őt nézni majd minden pénteken a próbán. A fiú nem jött össze, de a kórus azóta is életem szerves része.

- A ZIG-Singers oszlopos tagja voltál, és ma is gyakran visszajársz próbákra és koncertekre, mint a kórus “örökös-tagja”. Mennyiben más a mostani kórus, a próbák, a közösség?

- Valóban, ez már a hetedik év, amit kórustagként élek, de a ZIG-Singers nekem mindig ZIG-Singers marad. Egy kedves közösség, amelynek tagjai minden pénteken összegyűlnek, mert szeretnek (és egyre jobban tudnak) énekelni, és ezt “néha” meg is mutatják a közönségnek. A társaság szinte teljesen kicserélődött, de mégsem idegen. Ugyanaz a fiatalos lendület hajtja őket, mint a “mi időnkben”. Ugyanakkor ők már egy új generáció új kívánságokkal, másfajta ízléssel. Nem ismerik a régi szabályok eredetét, a régi dalokat, nem tudnak “hova tenni” egy Barbinek Gábort, vagy egy Pallai Marcit, és nagyon nehéz kivívni az elismerésüket, azt, hogy elfogadjanak.

- Milyen érzés volt benne lenni a kórusban 4 évvel ezelőtt, és járt-e ez akkor valamilyen dicsőséggel?

- Én nem a presztízs miatt voltam és vagyok kórustag. Persze jólesett, mikor megdicsérték a tanárok, hogy szépen énekeltem a tegnapi koncerten, de ugyanúgy kihívhattak felelni. Persze “hivatalosan” lóghattunk. (Ki nem élvezi?)

- Van-e olyan élményed a ZIG-Singersszel kapcsolatban, amire nagyon szívesen emlékszel vissza?

- Az ember akkor emlékszik, ha valami elmúlt, ha valaminek vége. Nekem a ZIG-Singers túl “élő” az emlékezéshez. Persze rengeteg olyan élményt szereztem, amik képesek voltak alakítani az életem és formálni a személyiségem.

- Diákkorodban volt valami kapcsolatod a zenével a kóruson kívül?

- Persze. 14 éves koromtól "zenekarosat" játszok. Mindenféle zenekarban énekeltem, a leghíresebb talán a Whiskey-járat volt. Velük volt egy nagy koncertünk a Bahnhofban.

- Mindig szerettél énekelni, vagy a kórus szerettette meg veled a zenét?

- A zuhany alatt mindig dudorásztam, meg sokszor utánoztam az előadókat a tévéből, de amíg be nem kerültem a kórusba, igazából senkinek nem tűnt fel, hogy: "Ez a gyerek de jól énekel!" Aztán Magdi néni megfertőzött a zenével, és így maradtam.

- Az érettségi után nem hagytad abba az éneklést. Mióta foglalkozol komolyabban a hangoddal, és segített-e ebben valaki?

- Még második végén nyertem egy Aranymikrofon díjat. Ezután kérdezte meg Magdi néni, járnék-e hozzá énekelni tanulni. Először jazz számokat énekeltem, aztán negyedikben a debreceni vasutas Musical Stúdióban ismerkedtem meg a musical, a zenés színház világával Jantyk Csaba segédletével. Innen egyenes út vezetett a Színház-és Filmművészeti Főiskola operett-musical szakára, de az utolsó, harmadik rostan kiestem. Ez volt az első kudarc, ami az énekléssel kapcsolatban ért. Szerencsére rögtön bekerültem a Gőr Nagy Mária Színitanodába, úgyhogy gyorsan el is múlt.

- Eleinte a szüleimnek nem tetszett, hogy nem választok normális polgári pályát, de idővel beletörődtek. Elfogadják, hogy ez az életem, és ők is sokat segítenek.

- Kis korod óta vonzott a színpad, vagy csak diákéveidben gondoltál komolyabban a színészetre és az éneklésre?

- Egy nagyon régi családi történettel válaszolnék erre a kérdésre. Talán két éves lehettem, mikor a család Szlovákiában, Bártfafürdőn nyaralt. Valami kellemetlen szlovák zenekar adott műsort egy kisszínpadon és éppen szünetet tartottak. Egyéb se kellett nekem, megküzdöttem a színpadra vezető hatalmas kőlépcsőfokokkal, megfogtam a legalacsonyabban lévő mikrofont és beleénekeltem: "Ó mami, Ó mami blú!" De ekkor még semmi komoly gondolatom nem volt a színészettel kapcsolatban. Ez 17 évesen jött, hirtelen ötlet volt, de bevált: idén diplomázok Budapesten.

- Milyen számokat énekeltek akkoriban a kórusossal? Miben más a mai repertoár?

- Akkor még rengeteg Webber-musicalt énekelünk, mivel a kórus neve is Webber volt. Sok spirituálét, örökzöldet adtunk elő. Most inkább a slágeresebb dalok felé tolódik a repertoár.

- Volt kedvenc szólód? Ha igen, akkor mi vagy mik?

- Mindegyik kedvenc volt! De talán az első. Azért, mert első volt és elsős voltam (Talk about the U.S.A.), és utána mindenki egy jódarabig "dzsulipucc"-nak hívott, mert így kezdődött a szám. A második szólómmal (HAIR: White boys) nyertem az első komoly díjamat (Aranymikrofon). Aztán sok "második szereposztás" után jött a legkomolyabb, az I need a hero. Ekkor voltam harmadikos. Negyedikben már saját

magam szerint is túl sok számban voltam szólista. (például Neh-Na-Na-Na; Let the sunshine In; Proud Mary; Jesus, oh what a wonderfull child;)

- Jelenleg a Gőr Nagy Mária Színitanodában tanulsz. Most fogsz vizsgázni, hisz ez az utolsó éved. Mivel szeretnél foglalkozni ezután, és vannak-e konkrét elképzeléseid esetleg meghívásaid a jövőre nézve?

- Kicsit babonás vagyok, főleg a jövővel kapcsolatban. Csak annyit árulhatok el, hogy szerepelni fogok egy új Broadway-musicalben, ha minden jól megy. Ezen kívül pedig felvételizek a kőbányai zenei stúdió jazz-ének szakára. Szóval tanulok még, mert úgy érzem az sohasem árt, sőt

- Ha újra születhetnél, színtén a színészetet és az éneklést választanád?

- Ha újra születhetnék.... vagy mindent teljesen ugyanígy csinálnék, vagy pedig talán már rég egy pap lánya lennék Amerikában!

Szabó Mariann üzenete a mai zrínyis diákoknak:

"Mindenkinek a maga módján álmodja meg az életét!"

A fényképet készítette Bucskó Bernadett
Az interjú Nyíregyházán készült 2000. március 23-án

Sötér Orsolya
XI. E

Portré (Tóth Nóra)

mottó:

*“Szőkén szelíden, mint a szél,
jöttömben csendes diadal van,
sebet hűsít fényes nyugalمام,
golyó, szurony, kín sűrű zajban,
sűrített át, nem fogott rajtam,
s mibe naponkint belehaltam,
attól lettem pusztíthatatlan,
s szelíden győzők, mint a szél.”*

(Váci Mihály)

“Az élet olyan, mint egy bonbon - soha nem tudod, mi van belül.” - mondta Forrest Gump. Ahhoz, hogy megismerjük azt, bele kell harapnunk; lehet boldognak lenni felszínesen, de e nélkül élni igazán nem. Ha valaki

az életet keresi, az valahol az igazságot kutatja. Ez után mindenki máshol indul el: van, aki a tudományban, van, aki az éjszakában, van, aki a sportban, van, aki másokban, és van, aki a művészetekben. De végül mindenki a saját igazánál lyukad ki.

Nóra a művészetet, a zenét választotta. Lekötelezettje a múzsáknak már kezdettől fogva. Csodálja, érti, és műveli is a művészet több ágát, de talán mind között a zene tölti be az első helyet. Vásárosnaményban, ahol él, zenetagozatos osztályba járt, kórus-tag volt. Tehetsége hamar felcsillant, mert újabb és újabb versmondó- és ének versenyeken “szerzett babérkoszorút”. Legnagyobb sikere egy nemzetközi versenyen elért II. helyezés.

Mikor idekerült a gimibe, a város rengeteg új lehetőséget kínált neki. Nóra kapkodott köztük és csakhanem betelt az órarendje. A ZIG-Singers-en kívül, ahol az egyik legjobb szólistaként tartják számon, még gitárórára, szolfézásra jár, s a Bessenyei Színkörnek is tagja. Mindezek mellett verseket zenésít meg - Kányáditól, Weörestől. Másodikosként az országban I. helyezést ért el a Ratkó József vers- és prózamondó versenyen, ahol az általa szerzett dallamra adta elő a költő műveit.

Nóra a verseknek is nagy rajongója. Tóth Árpád, József Attila, Radnóti Miklós, Váci Mihály költeményei állnak hozzá legközelebb, mert ezen költők alkotásai tükrözik legjobban azt, amit Nóra tart a világról - ha valakinek vannak gondolatai, akkor azok felvállalásával az el nem fogadás kockázatát is vállalni kell. “Ember vagy punktum.

Annak is szegény.” (Tóth Árpád) Szegény, mert ki tudja miért, álcélokért küzdünk egymásba könyökölve, mulandó értékeket halmozva, amiket csak birtoklunk, de nem belőlünk nőttek ki, s ha akad valaki, aki ennek jogosságát megkérdőjelezi, azt könyörtelenül magára hagyja a társadalom. De mégis:

*“Éld életed, ahogy lehet. Ne szidd!
Volt tavasza, lesz ősze és tele.
A föld színén néha ragyog a nap,
Örülj te is. Sütkérezz, árva rög,
Még egyszer majd a sok hű föld-darab
Lágy testvérszóval föled dübörög.”*

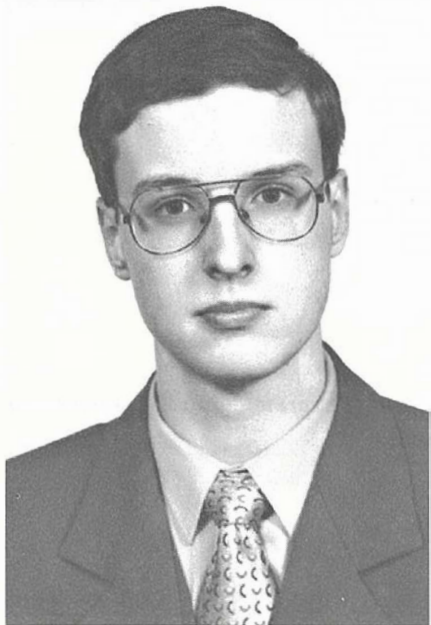
(Tóth Árpád)

Mégis, bármily kicsik is vagyunk, a mi saját életünket azért a lehető legjobb módon éljük, magunk számára tegyük a lehető legteljesebbé.

Vass Vera

X. C

Portré (Sulyok Gergely)

Sulyok Gergely a Zrínyi Ilona Gimnázium IV. D osztályos tanulója. S hogy miért került bele évkönyvünkbe? 18 évesen "3 és fél" felsőfokú állami nyelvvizsgálóval rendelkezik (a közép-fokúakat nem is említve), versenyeket, pályázatokot nyer és mindemellett kitűnő tanuló.

Tanulmányait a Kertvárosi Általános Iskolában kezdte, majd az Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium nyolcosztályos tagozata következett. Sokat hallott neves gimnáziumunkról, így 4 év után felvételizett a speciális német tagozatra. Mai napig örül akkori döntésének, hisz fantasztikus osztályközösségbe került, nagyon jók a tanárai, szeret ide járni.

Elsőként a gimnázium befejezésére egy angol felsőfokú és egy német középfokú nyelvvizsga megszerzését tervezte. Mivel az angol nyelvet már évek óta tanulta, úgy döntött, félévkor megpróbálkozik a középfokúval. Speciális németesként e másik nyelvet is gyorsabb tempóban, egyre magasabb szinten tanulta, így év végén már két nyelvből volt állami C típusú középfokúja. Nem csak nyelvtudásával tűnt ki, szintén ebben az évben ért el II. helyezést a Lóczy Lajos Országos Középiskolai Földrajz Versenyen.

Nagy tervekkel vágott neki a második esztendőnek, és alig egy évvel a középszint elérése után angol és német felsőfokút tudhat magáénak. Az eredeti célt immáron túlhaladta, az már csak hab a tortán, hogy ugyanezen évben középfokút szerzett az itt felvett második nyelvből, franciából, miután egy megyei francia versenyen I. lett.

"Ha valamibe belekezd az ember, ha azt már valamilyen szintre fejlesztette, valamit elért vele, akkor nem szabad abbahagyni, tökéletesíteni kell." Ez a gondolat, erős akarat és szülei támogatása kellett az eddigi eredményekhez is, és ezen okok miatt lett szinte már nyilvánvalóan cél a felsőfokú még a harmadik nyelvből is. A cél, melyet III. közepére el is ért.

"Nagyon jó ennyi nyelvet tudni. Jó érzés, hogy meg tudsz szólalni egy idegen országban annak saját nyelvén. Nem a papír a lényeg, hanem a tudás. Kimehetsz külföldre, kommunikációs munkákban vehetsz részt, kihasználhatod a testvérvárosi kapcsolatokat, rengeteg lehetőség nyílna meg előtted." Ahogy nyílt is. Francia nyelvű pályázata révén megnyerte a Strassbourg székhelyű Francia-Magyar Baráti Társaság

díját; tíz napot tölthetett a francia városban. Nagyon jól érezte itt magát, élményekben gazdag utazás volt, és nagyon örült, hogy utána még egyszer sikerült visszatérnie. Ekkor az angol nyelv tudása segítette hozzá, hogy az Európai Tanács 50. évfordulójára rendezett Nemzetközi Diákkonferencián résztvevők közé bejusson. Teljes ellátással, szállással és zsebpénzzel biztosítottak számára három napot, ami szintén felejthetlenné vált.

Kérdezhetnénk, ennyi eredmény és siker, ennyi élmény után mit akarhat még az ember? Nos, egy negyedik nyelvet, a spanyolt. Legalább belekezd, lesz ami lesz. S miért pont ezt a nyelvet? Mert mindig tetszett neki a hangzása, a pergősége. Lesz ami lesz helyett a nyelv elsajátítása következett és a szinte már menetrendszerűen beszerzett C típusú középfokú a harmadik osztály végére.

Az utolsó iskolaév a tanulásról, készülődésről és gondokról szól, Gergelynek azonban még mindig volt ideje másra is koncentrálni (a továbbtanuláson kívül persze). Az ELTE Bibó István Szakkollégiumának pályázatát megnyerte, pénzjutalomban részesült. Büszke erre az eredményére, hiszen Bibó István életéről és munkásságáról írt művével országos versenyen ért el I. helyezést. A spanyol nyelvtudás csiszolása után a negyedik felsőfokú következett. Az írásbeli sikerült, a szóbeliről pár ponttal maradt le, jelenleg erre készül.

Emellett persze nem mellékes az érettségi és a továbbtanulás sem. Matematika-történelem faktusként a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemre felvételizik. Szinte már természetes, hogy később majd nemzetközi kapcsolatokkal szeretne foglalkozni. Egy biztos, a kellő nyelvtudást már megszerezte...

Zsilkina Livia
XI. C

Messziről jöttünk...
(Zrínyisek a nagyvilágban)

Az iskola más szemmel

Az AFS cserediák-szervezetnek köszönhetően az 1997-98-as tanévet az USA-ban tölthettem. A Delaware állambeli Wilmingtonban kerültem, és a SENKLER család ötödik tagja lettem.

A magyar köztudatban az él, hogy az amerikai középiskolákban nincsenek követelmények. Én ennek az ellenkezőjét tapasztaltam, mivel egy olyan magániskolába kerültem, ahol kiemelkedően magas az oktatási színvonal.

A Tower Hill Schoolban negyedikesként kezdtem a tanévet. Mindössze 5 tantárgyat tanultam: amerikai történelmet, részletes amerikai történelmet a II. világháború után, spanyolt, az amerikai pszichológia irodalmát, az 1200-1300-as évek angol irodalmát. Minden tantárgyból vizsgáztunk. Minden dolgozatot alá kellett írni, vagyis nevünkkel igazolni, hogy nem csaltunk és nem használtunk segédeszközt. Tanáraink havonként küldtek szüleimnek tájékoztató tanulmányi haladásom üteméről. Irodalomtanárom többször is megemlítette, hogy mennyire sajnálatos, hogy a nyári kötelezőket nem olvastam el, így nem tudtam aktívan részt venni az órákon. (Az iskola első napján szereztem tudomást a kötelező olvasmányokról)

Viseletünket is megszabta az iskola; nem hordhattunk farmert, miniszoknyát, sőt feliratos pólót sem.

A menza az "tisza Amerika". A negyedikesek privilégiumai közé tartozott, hogy bármikor lemehtünk chipset, fagyit, szendvicset enni, vagy forró csokit, kávét, teát inni. Ebédnél pedig több menüsorból lehetett választani. Ez az iskola abban is eltér az állami iskolától, hogy a diákok már óvodás koruktól együtt tanulnak. Egy évfolyam mindössze 40-45 fős. Ilyen zárt közösségbe csöppentem én is, ahová nem volt könnyű beilleszkedni. Én a megkülönböztetett cserediák voltam, akihez hangosan kellett beszélni, mert azt hitték így jobban értem. Magyarországon kívül nem is akadt több hónapig közös témánk. Kb. 6-7 hónap elteltével kiderült, hogy néhányukkal hasonló az érdeklődési körünk, ugyanazt a zenét hallgatjuk és megegyezik a világról alkotott elképzelésünk. Olyan barátokat szereztem így, akiktől fájdalmasan nehéz volt a búcsúzás, de azóta is tartjuk a kapcsolatot, sőt néhányuk már meg is látogatott.

Ballagásomon osztálytársaimmal

Külföldön tanulni egy évig nemcsak az adott ország nyelvének elsajátítását jelenti, hanem más emberek és egy idegen kultúra megismerését is.

Talán több a nehézség ez év alatt, de még több a tanulság.

Hajdu Zsófia
XII. D

Mit láttam Ausztráliában?

Sziasztok!

Nem is tudom hol kezdjem. Először is szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy elmesélhetem mindazt, ami velem Ausztráliában megtörtént. Élményeimről szívesen mesélek, így örömmel vállaltam ezt a feladatot.

Ausztráliába 1998. január 17-én érkeztem körülbelül 26 óra repülés után. 42 °C volt a hőmérséklet, ami számomra elég elviselhetetlen volt az itthoni téli hideg után, de néhány hét alatt hozzászoktam, s már 29 °C-ban is pulcsit húztam.

Ezalatt az év alatt 2 családdal éltem együtt. Az első család egy kisvárosban, Pauhesban élt egy farmon. Ők rengeteget segítettek abban, hogy megismerjem az ausztrál életstílust, és megpróbálják a lehető legtöbbet kihozni az ott töltendő időből. Itt a farmon sokat megtudtam az állatokról, még birkát nyírni is megtanultam. Az iskolában hamar barátokra találtam, kikkel szabadidőmet is szívesen töltöttem. Az ottani diákok és tanárok is kedvesek voltak velem, és sokat segítettek a beilleszkedésben.

Májusban költöztem a második családhoz. Ők a hegyekben laktak egy kisvárosban, Springwoodban. A parkesi örült szárazság és hőség után szokatlan volt a zöld táj, s a gyakori eső. Az új környezetbe egy kicsit nehezebb volt beilleszkedni, mivel az előző helyen megismert emberek sokat jelentettek számomra, s nehéz volt tőlük elválni. De itt is hamarosan új barátokat szerveztem, amelyben sokat segítettek a drámafesztiválok az iskolai drámacsoporttal, illetve az is, hogy bekerültem a lányfocicsapatba. Egy közelben levő város teremfocicsapatában is lehetőségem nyílt játszani, mely alkalmat adott arra, hogy iskolán kívül is találkozzam emberekkel.

A kinntartózkodást szervező iroda, az AFS egész évben rengeteg tábort és kirándulást szervezett, hogy mi, cserediákok, minél jobban megismerhessük Ausztráliát. Az év csúcspontját az egyik ilyen kirándulás, a 18 napos Safari jelentette, melyen közel 9000 km megtételével távoli helyekre jutottunk el, s megismerkedtünk a kontinens keleti részével. Ez az út valószínűleg nemcsak nekem, hanem minden résztvevőnek felejthetetlen emlék maradt.

Az egy év alatt rengeteg időt tölthettem a strandon, a hegyekben még síelhettem is, sőt iskolába járni sem esett nehezemre. Sikerült megismernem egy távoli országot, embereket a világ minden részéről, egy idegen kultúrát és egy új életformát. Az Ausztráliában eltöltött év egy hosszú nyaralás volt számomra, melynek emléke egész életemre szívembe vésődött.

Egyenruhában

Ha lehetőségem nyílna, újra pályáznám ezt az ösztöndíjat, mely esélyt adott, hogy megismerjek egy csodálatos országot. Ha bármelyikőtök hasonló helyzetbe kerül, ragadjátok meg az alkalmat, és éljetez vele!

*"Nem elég a jóra vágyani,
A jót akarni kell.
És nem elég a jót akarni,
De tenni, tenni kell."*

(Váci Mihály)

Nagy Melinda

X. B

Mennyivel könnyebb az amerikai diákélet!

Egy éves floridai utam alatt volt alkalmam tapasztalni az amerikai oktatási rendszer jó és rossz oldalait egyaránt. Összességében talán mégis a pozitívumok vannak túlsúlyban, mivel az amerikai középiskolások sokkal felhőtlenebb életet tudhatnak magukénak a négy év alatt.

A magyar középiskolák az amerikainál szélesebb körű ismeretek megszerzésére adnak lehetőséget, viszont az Egyesült Államokban mindenki képességei, lehetőségei és érdeklődési köre szerint orientálódhat a kezdetektől. Az amerikai diákoknak minden évben hat tantárgyat kell felvenniük, és minden nap ugyanazon hat órát látogatják.

Nincsenek hagyományos értelemben vett osztályok, az oktatás inkább évfolyamrendszerben működik. Kötelező a matematika, az irodalom és a történelem, de mindhárom tantárgyból három szintes képzés folyik, így ki-ki képességei szerint kerül alacsonyabb, illetve magasabb szintű csoportba. Ezáltal a rosszabb képességűeknek, vagy más érdeklődésűeknek nem lesz kisebbségi érzésük az adott órán, illetve a jobb képességűek is gyorsabban és magasabb szinten haladhatnak.

Kötelező továbbá egy természettudományi tantárgy (biológia, földrajz, pszichológia) felvétele, a maradék két tárgy pedig szabadon választott a későbbi orientációnak megfelelően (például újságírás, média, üzleti élet, jogi alapok, színhátság, zene stb.). Lévén kevesebb tantárgy, ezekben jobban el lehet merülni. Érettségi vizsgát nem kell tenniük az amerikai középiskolásoknak, ehelyett félévenként egy-egy tesztet kell megírniuk, amely európai mértékkel sokkal inkább hasonlít egy alkalmassági- vagy intelligencia-tesztre, mint egy érettségi vizsgára. A magyar középiskolai tanterv determinált, a felsőoktatási intézmények követelményei által, és ez lehetetlenné tesz bármilyen jellegű reformot a gimnáziumokban. A magyar diákélet oktatási rendszerünk miatt így közel sem nevezhető egyszerűnek, vagy felhőtlennek, s bár mi zömében okosabbak vagyunk, vajon megéri-e ez a folytonos stresszt, s időnkénti feszített idegállapotot?

Spisák Andrea

XII. B

Disneyland-ben

Egy év az Egyesült Államokban

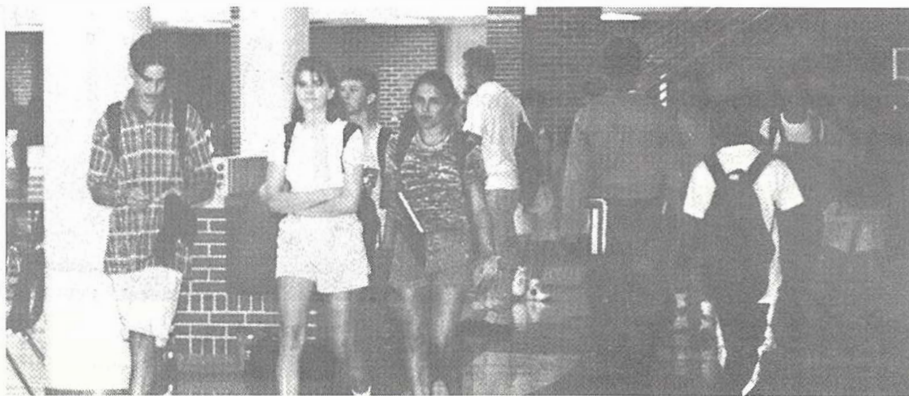
A szüleim anyagi támogatásával és az International Student Exchange program keretében sikerült egy tanévet az Egyesült Államokban töltenem. Az útra való felkészülés sok időt vett igénybe, de így utólag nyugodtan állíthatom, hogy megérte. A texasi Fort Worth-be kerültem, mely 15 km-re fekszik Dallastól, s egy Budapest nagyságú város. A csillogás és mozgalmasság itt is ugyanúgy megtalálható, mint a többi nagyvárosban.

A család, akihez kerültem nagyon rendes és szimpatikus volt már az első pillanattól kezdve, s ez később sem változott.

Az ottani iskola rendszere azonban sok meglepetést tartogatott. A túl korai (augusztusi) iskolakezdésért viszont az élmények kárpótoltak. Az egyik legszembeütőbb dolog a tanárok végtelen közvetlensége és segítőkészsége volt, ami nem abból adódott, hogy külföldi diák voltam. Valahogy teljesen más a viszony a tanár és diák között. Az egyén sokkal nagyobb szerepet kap márcsak azért is, mert a nagy embertömeg és létszám miatt könnyen elveszhet. Szembetűnő volt még az infrastruktúra fejlettsége is. A sokkal nagyobb pénzügyi keret nyilvánvalóan lehetővé teszi, hogy az oktatás a legmodernebb épületekben, a legmodernebb felszereléssel történjék. Ez persze magas biztonsági színvonalat is megkövetel. Mindenesetre itt már természetes látvány a 2-3 rendőr állandó jelenléte, az iskola bejáratánál felállított fémdetektorok és a robbanóanyag-, kábítószer-, fegyver- és alkoholkereső kutyák látványa az iskola területén, s nekem külön élményt jelentett egy-két tornádóriasztás átélése is.

Maga az oktatási rendszer sem hasonlít az itthonira. Egy tanév 4 db negyedévre van osztva, s a kreditrendszer bevezetése a középiskolákba lehetővé teszi azt, hogy a diák egy-egy tantárgycsoportot kedve szerint felvehessen a 4 év folyamán.

Egy negyedévig ugyanazokat a tantárgyakat tanultuk. Egy nap 4 óra volt megtartva, melyek 90 percesek voltak. Persze az első időkben nemcsak az jelentett gondot, hogy végig üljek 90 percet, hanem maga az angol nyelv is, de mindkettőhöz hozzá lehetett szokni egy-két hónap után.

Az ismerkedést és a barátszerzést az is segítette, hogy pont a kreditrendszer miatt minden órán más-más diákokkal voltam együtt.

Az iskola keretein belül óriási hangsúlyt fektetnek a sportra is. Presztízskérdésként kezelik az iskolák közötti versenyeket. De nemcsak a sport ennyire népszerű. Megtalálható mindenféle szakkör, program, stb., csak tudja az ember összeegyeztetni időbeosztását. De egy biztos: Soha nem lehet unatkozni!

Összességében az oktatásról annyit, hogy az amerikai színvonalat sokan lebecsülik, nem minden ok nélkül. Tény, hogy a legtöbb középiskolai diák olyan oktatásban részesül, mely a magyar színvonaltól elmarad, viszont az iskolán belül lehetősége van mindenkinek arra, hogy magasabb szintű képzést kapjon a különböző tantárgyakból, mely néha vetekszik az itthoni, már megszokott színvonallal. Így lehetett az is, hogy matematikából, történelemből, világirodalomból a nálam két évvel idősebbekkel tanultam együtt.

Végezetül elmondhatom, hogy egy nagyon jól sikerült tanévet töltöttem ebben az új környezetben, ugyanis egy évig élvezhettem az amerikaiak életét és lehetőségem nyílt több államot is "felfedeznem". Mindezek mellett kipróbálhattam magam különböző, könnyebb-nehezebb helyzetekben, melyek sok tanulással jártak.

Remélem, hogy ez a kis ízelítő kedvet ad majd ahhoz, hogy mások is belekóstoljanak az amerikai élet változatos és színes világába.

Popovics Péter
XII. D

Bolyongásaim Caledóniában

Egy ízben katonaként a vonaton együtt utaztam egy kedves lánnyal, aki filmrendezőnek tanult. Akkor már mögöttem volt egy év tanítás, s a tanárságra vonatkoztatva is igaznak kellett tartanom azt, amit a filmrendezésről mondott: jó rendező csak az lehet, akit már megpróbált az élet.

Mindenki számára fontos, hogy önmagát, erejét, türelmét,

tudását újra és újra próbára tegye - legalább azért, hogy megismerje saját határait. Hiszem, hogy minden pillanat, amelyet az iskola falain kívül töltünk, sokszorosan megtérül az órákon is.

Az elmúlt félévet ismét Skóciában s Angliában töltöttem. Miről meséljek nektek? Arról, hogy milyen kényelmesen lehet dolgozni takarítóként egy idősök otthonában? Hogy milyen szívszorító látni, ha valaki nem szerettei között tölti utolsó éveit? Vagy arról, hogy milyen lélekölő és monoton egy angliai szállítócégnek dolgozni s nap mint nap dobozokba kozmetikumokat rakosgatni s a dobozokat katonás rendben egy raklapra pakolni? (Ezek után éppúgy igazolhatónak tartom marxista alapon a proletárforradalom szükségességét, mint ahogy felmenteném Tótékat...) Vagy azt mondjam el, milyen jó érzés, ha néhány heti munka után azt mondják: "maradj itt!" S érzed, hogy valóban jó, s erős a magyar munkáskéz? Vagy arról, amit elmondani sem lehet: Caledónia hegyeinek és tavainak szépségéről? Inkább mesélek egy különleges helyről.

Képzeljünk el egy XIX. században épült skót kastélyt, a "világ végén". (A legközelebbi város Skócia egykori fővárosa, Stirling 20 percnnyire van busszal.) Heti egy nap szabadságunk van, s együtt élünk közepsúlyos értelmi fogyatékosokkal, minden nap, minden órában. A reggel azzal kezdődik, hogy felébresztjük védenkeinket, segítünk nekik felöltözni, aztán együtt szép komótosan elfogyasztjuk a reggelit ("May the meal be blessed."), utána elmosogatunk, a reggeli "tolláskodás" következik, majd a reggeli gyűlés a kastély könyvtárában, ahol a 4 család (családonként 12-14 bentlakó s 6-8 önkéntes nevelő), meghallgathatja az aktuális híreket. Ének következik, majd ki-ki elvonul ügyi-fogyi "gyermekeivel", ezekkel a 18-24 éves fiatalokkal a műhelyekbe, kosarat fonni, agyagozni, asztalos műhelyben farigcsálni, a kertben dolgozni, a szövőműhelyben szőnyeget, terítőket készíteni. Az ebéd után kis szieszta, majd délután újabb műszak, este pedig valamilyen foglalkozás következik: hobbycsoport, énekkar, népi tánc, úszás a város uszodájában. A hétvégék is közösek itt, s minden egyéb. Költeni nem kell semmire. A "mindennapi kenyér" adott, plusz igények pedig ebben a kötött ritmusú életben fel sem merülnek. Fontos ez, hiszen a ritmus, a kiszámíthatóság és a munkaterápia a Camphill intézetek lényege.

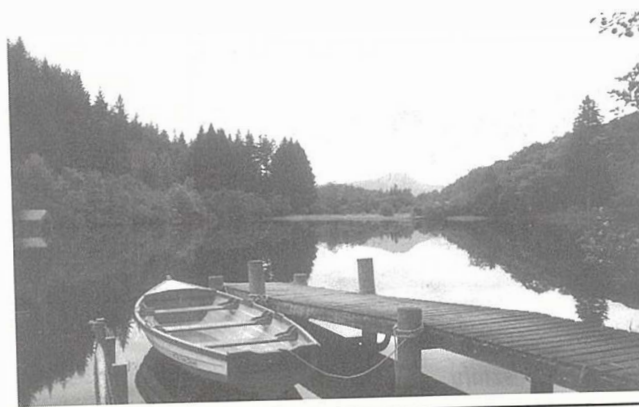
Amikor a második világháború után néhány Ausztriából Skóciába menekült zsidó pedagógus Karl König vezetésével megalapította az első ilyen bentlakásos intézetet s először szólalt fel az értelmi fogyatékosok tanuláshoz való joga mellett, még senki sem gondolta, hogy egy világméretű szervezet jön létre. Erejét az idealizmus, a háború borzalmát átélt emberek öröme, önzetlensége és életszeretete, valamint a Camphill filozófiája adta. Ez a filozófia a Waldorf iskolák értelmi fogyatékosokra adoptált változatát, az antropozófiát kívánta gyakorlatilag megvalósítani. Az ember, ezek szerint az előző élet által kijelölt helyen és adottságokkal születik. Feladata, hogy szerint az előző élet által kijelölt helyen és adottságokkal születik. Feladata, hogy helyzetét elfogadja, hibáit, ha lehet kijavítsa - tanulni kell mindvégig. A jobbátmennek az élet nagy vizsgáján. Kik voltak közöttünk a "jobbak"? Talán azok, akik mindvégig tudtak játszani és együtt dolgozni. Nem könnyű. Különösen nem a többségnek, ezeknek a 18-19 éves önkéntesként, zsebpénzért dolgozó fiatalembereknek, akiknek először kellett megszokni, hogy minden egyes mozdulat nem csak róluk szól, hanem a rábízottakról is, akik odafigyelés nélkül minden biztonnyal meghalnának.

Nem kell hosszú idő, hogy az ember rájöjjön, részvét itt nem segít, s az sem, hogy mártíromságból vállaljuk a feladatot, megmaradni csak az tud, aki nem felejt a nevetést és a bolondozásban együtt lép a többiekkel. Tisztelet azoknak, akik hosszú távon vállalták ezt. Ott, Stirlingben három magyar fiatal is: Juhász Tibor, Dévényi Orsolya és Varga Zsolt.

A nyár és a tél elmúlt (most a nyomda sem túrta több betűt tőlem), de ők, az ügyifogyik, a mindhalálíg jókedvű öregek, a puritán lelkű pakolómunkások, s a nevelők a maguk fiatalságában, az őszinte, feltétel nélküli szeretet pillanatival együtt tovább élnek Caledónia erdeiben, de az itthoni elvarázsolt völgyben is. A XIII. századi Inchmahome kolostor romjainál egy padra vésvé találtam a következő sorokat, s most ezzel búcsúzom:

*Our problems on Earth seldom cease,
So sit for a while, and be at peace.*

*Gondjainknak a Földön aligha van vége,
Hát ülj le egy kicsit s legyen veled a béke.*

Szilágyi László

Ilyen volt Costa-Rica

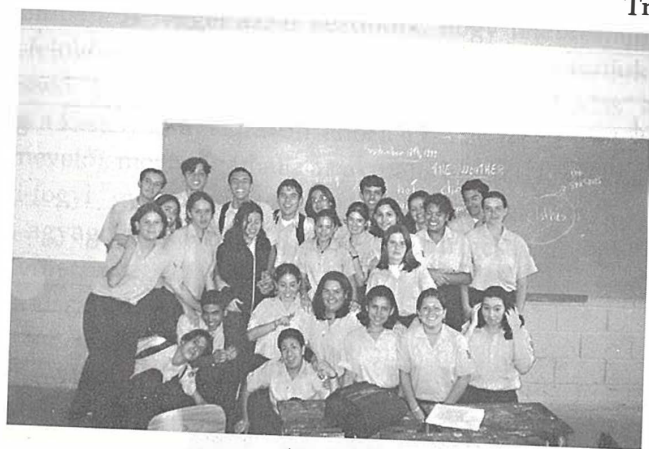
Amikor 1999 júliusában megérkeztem Costa-Ricába még javában tartott az iskola és az esős évszak. A fogadó családom egy Heredia nevű városban lakik, ami 10 km-re van a fővárostól, San José-től. A világnak ezen a részén minden másképp működik mint Magyarországon. A tanítás februárban kezdődik és december elején ér véget. Én egy állami iskolába kerültem, bár sok a magániskola is. A gimnáziumba 1800 gyerek jár, a környező falvakból, városokból. Miután nincs kollégium sokan minden nap utaznak, ami az utak állapota és a domborzati körülmények miatt nem is egyszerű. Bár az iskola egy nagyon szép régi épületben található, ennyi tanulót csak felváltott tanítási rendben tudnak elhelyezni, így jártam délelőtt és délután is. Minden iskolának egyenruhája van, s bár eleinte furcsa volt minden nap ugyanazt felvenni, hamar megszoktam és megszerettem. Az osztálytársaim velem egyidősek voltak, és pár napi ismerkedés után sokukkal jó barátságot kötöttem. A tantárgyak hasonlóak mint itthon, az angolon kívül még franciát tanulnak. Negyedévi vizsgák vannak, és általában mindenki arra összpontosít, hogy jól sikerüljenek. Ilyenkor még a város is kihal, még mindenki otthon készül.

Maga az iskolai hagyományosan puritán: a tantermek egyszerűek, sivarak - volt ahol még ajtó sem volt. Iskolai bulikat nem tartanak, és mivel 18 év alatt nem engednek be szórakozóhelyre, maradnak a ritkán rendezett házibulik, a mozi, a kirándulások.

Costa-Ricában rengeteg a számunkra különleges látványosság. Három vulkánjából egy, az Arenál, jelenleg is működik. A lélekig ható látvány a két óceán, a nagy területeket beborító esőerdő, a hatalmas hegyvonulatok, amiket nem hó fed, hanem kávé és banánültetvények. Az iskolai szünetben sikerült bejárnom egész Costa-Ricát és nagyon sok embert megismertem. Megszerettem ezt az országot minden nap zuhogó esőjével, 30 fokos decemberi melegével, és rengeteg fajta gyümölcsével együtt.

Trakperger Ágnes

X. A

Az osztály

ECUADOR Zrínyis szemmel

1996. október: Sajnos a Soros pályázatról lekéstem. Pedig minden álmom az volt, hogy egy évig külföldön tanulhassak. De nem adom fel. Talán más pályázattal is ki lehet jutni...

1996 november: Találtam egy szervezetet. A neve AFS. A dolog érdekessége az, hogy több országba is lehet pályázni. Fontossági sorrendben kell 4 országot megjelölni. A kérdés pedig az, hogy melyik legyen az első. Van itt Japántól kezdve az Egyesült Államokon át Olaszországig minden. És Ecuador... Érdekesen hangzik. Olyan egzotikusan, de mégis oly kihívóan ál előttem e 7 betű: ECUADOR! Látom a listán, hogy csak 2 ember utazhat. Így elég kevés esélyem lenne, ha ezt pályáznám meg. Ha nem próbálom meg, akkor talán soha nem lesz még egy ilyen lehetőségem. Hát rajta!

1996. december eleje: Voltam a válogatáson. Nagyon sokan voltunk, találkoztam több visszatért diákkal is. Sajnos olyannal nem sikerült beszélnem, aki Ecuadorban volt. Azt mondták, hogy eredmény csak pár nap múlva lesz.

Néhány nap múlva: Ez nem lehet igaz! Hogy én vagyok az egyik kiutazó? Olyan hihetetlen az egész. Többször is elolvastam a levelet, mire végre felfogtam, hogy szeptembertől egy másik országban kezdem a tanévet.

1997. július: Már nagy készülődésben vagyok. Közölték velem, hogy én leszek az első cserediák Ecuadorban Magyarországról. Többször is végig kellett hallgatnom anyukám kiselőadását, hogy én hazánk képviselője leszek egy idegen országban, ahol talán még azt a szót sem ismerik, hogy Magyarország.

1997. szeptember 5.: Már a repülőn ülök. A társam egy fiú Tamásiból. A neve Imre. Ő Quitoban fog lakni, a fővárosban. Én Riobanában, a Chimborazo lábánál. Állítólag a Chimborazot örök hó fedi. Nem is hinné az ember. Hiszen Ecuadort kettészeli az Egyenlítő.

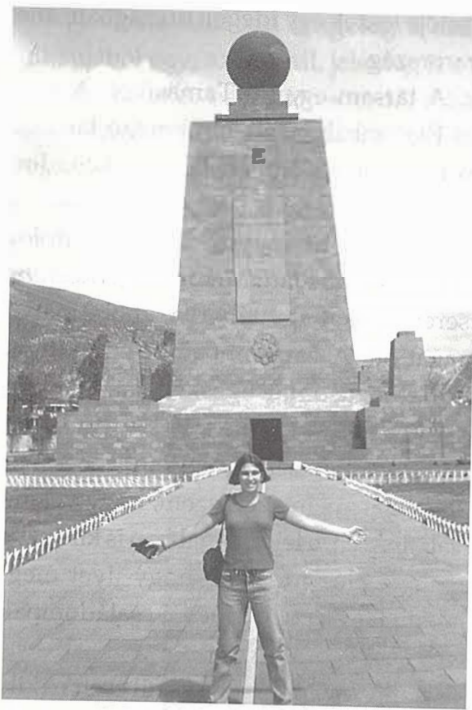
1997. szeptember vége: már majdnem egy hónapja itt vagyok. Rengeteg dolog történt már velem, talán kicsit sok is volt ez így egy hónap alatt. Mikor megérkeztem, már vártak a repülőtéren. Elvittek minket, cserediákokat egy táborba, ahol 3 napot töltöttünk. Nagyon sok náció képviseltette magát ott. A városomban 11-en voltunk különböző országokból. A családdal való találkozásomat egészen másképpen képzeltem el. Rá kellett jönnöm, hogy egy évig velük fogok lakni egy idegen környezetben, idegen emberek között, ráadásul a nyelvet sem ismertem (most már tudok valamit). Nem a családdal volt itt a probléma, hanem azt hiszem, hogy velem. Magyar szemmel az életszínvonal, ahogyan a családom élt, a legfinomabban is kifejezve szegényesnek mondható. Tudom, egy hónap nem elég idő arra, hogy ilyet megítélhessek, de döntöttem, el akarok innen költözni. Úgy érzem, hogy a családomnak elég nehéz még saját magukat is eltartani, rólam nem is beszélve.

1997. október: Megvolt a családcsere. Azt hiszem, hogy nagyon rosszul esett nekik, de így mindenki megkönnyebbült. Vacak egy érzés, az biztos. Most már egy másik

családban vagyok. Van 2 testvérem, a nagyobbikkal igazán jól kijövünk. A várost is egyre jobban ismerem. Lassan megszokom azt is, hogy amikor kilépek az utcára, ponchós indiánokkal találkozom. Ők többnyire földműveléssel foglalkoznak, a hegyek között laknak aprócska falvakban, igazi sárkunyhókban. A nagyobb városokba hozzák mindazt, amit megtermelnek. Többnyire analfabéták, de itt-ott lehet találkozni olyanokkal is, akik elvégezték az általános iskolát. Szomorú tény viszont az, hogy a gyerekek is dolgoznak. Ha az utcán sétálok, kicsi gyerekek egymással harcolva könyörögnek azért, hogy megtisztíthassák a cipőmet potom 10 forintért. Eleinte még adtam nekik egy pár fillért, de lassan leszoktattak róla.

Nem is beszéltem még a Chimorazoról! Nos, azt látni kell. Korán reggel a legszebb, mikor a nap rásüt. Általában a reggelek tiszták és hidegek, így a hegyeket nem takarják felhők. Nemhiába hívják a városomat az Andok szultánjának. (Sultana de los Andes). Reggelenként, mikor az iskolába megyek, nem győzők benne gyönyörködni. Most már egyáltalán nem bánom, hogy végül idejöttem.

Az iskolában eleinte úgy néztek rám, mint valami úrlényre, de idővel megszokták jelenlétem. Végzős osztályba kerültem, hatodikba. Itt az általános iskola 6 éves, mint a gimnázium. Fizika-matek szakon vagyok, ami egyet jelent azzal, hogy heti 8 fizika és 8 matek órára van. Ezekon kívül van még biosz, kémia, műszaki rajz és számítástechnika órára. A dolog érdekessége az, hogy koedukált, azért mondom, hogy szerencsére, mert a többi cserediák nem koedukált iskolába jár. (elég ritka erre felé). A fiú-lány megosztás osztályomban nem igazán arányos, ugyanis a 37 tanuló között 7 leányzó található.

A „Föld közepén” (a fehér csík az Egyenlítő)

A gimnáziumokban amúgy kötelező az egyenruha. Háromféle egyenruhám van. Van egy ünnepi, 1 „sportos” és egy hétköznapi. Irtó büszke vagyok ám, mert a városban nekünk van a legszebb egyenruhánk. Egyedül az nem tetszik, hogy térdzoknit kell felvenni a szoknyához. De ez nem egy divatbemutató, mindent meg lehet szokni és szeretni. Nagyon praktikus dolognak tartom az egyenruhát, mert a diákok szociális háttere így nem látszik, nincsen versengés a diákok között, hogy kinek van „menőbb” cucca.

Az iskola reggel héttől délután egyig tart. Az órák 40 percesek, szünet csak kettő van. Ez azt jelenti, hogy minden nap 8 órára van. Hihetetlennek tűnik, de ez a 2 szünet tökéletesen elégnek látszik. Nagyon komolyan veszi mindenki a tanulást, osztályon belül egyfajta versenyszellem is kialakult. Ha va-

laki nem a megfelelő egyenruhában jön iskolába, hazaküldik, hogy öltözzön át, és ha „véletlenül” nem érkezne meg, akkor felhívják a szülőket, hogy a drága csemetéje éppen „lóg”. Elkésni sem érdemes, saját bőrömön tapasztalhattam. Történt ugyanis, hogy egyik nap elkéstem, és az iskola felügyelője az egész órát végigfutatta velem. Normális körülmények között ez nem is lett volna akkora probléma, de rajtam szoknya volt, és az én kis magyar szervezetem nem nagyon volt hozzászokva a futkosáshoz 3000 méter tengerszint feletti magasságon. Azt hiszem, hogy egy életre megtanultam, hogy elkésni nem érdemes az iskolából! Ugyanakkor meg rettentő lassúak a latinok, mindent irigylésre méltó nyugalommal végeznek.

1997. december: Már 3 hónapja itt vagyok. Nagyon megszerettem ezt az országot, az embereket, a családomat. Most jöttem rá, hogy anyukám tanácsai milyen hasznosak is voltak. Az emberek többsége azt sem tudja, hogy Magyarország létezik. Most, hogy itt vagyok, az emberek nemes egyszerűséggel csak így szólítanak: A MAGYAR (La Húngara). Nagyon büszke vagyok rá! A nyelvvel is már elboldogulok. Igaz, még vannak hiányosságok, de legalább meg tudom magam értetni. Ha nem szólok meg, az hiszik rólam, hogy latin vagyok. Köszönhető ez a kinézetemnek, ugyanis számukra a külföldi egyet jelent a szőke hajjal és kék szemekkel. Voltam már a Chimborazon is. Egészen odáig mentünk, ahol már hó is volt. Igaz, alig kaptam levegőt, de legalább elmondhatom, hogy én már ott is jártam! Voltam már igazi latin buliban is. Először furcsa volt, hogy mindenki párban táncol. Olyat nem láttam, hogy körben, egyedül, vagy lány lánnyal táncolt volna. Mikor engem is felkértek, kissé tartottam tőle, hogy minden másodpercben a partnerem lábára fogok taposni. Hiszen, ahogy elnéztem, minden pár tökéletes harmóniában mozgott, mintha egész életükben csak ezt tanulták volna. A partnerem megnyugtató, hogy ő majd vezet, nekem csak az a dolgom, hogy kövessem, és érezzem a zenét. Igaza volt. Az egész éjszakát végigtáncoltam, és ráéreztem a latin táncok szépségére.

1998. február: A Karácsony nagyon klassz volt, egészen másképpen ünneplik, mint mi. A február viszont a karnevál hónapja. A karnevál nem jelent egyet a felvonulással, itt az emberek az utcára özönlenek és hatalmas nagy vízcisátákat vívnek.

Kellemetlen dolog, ha az utcán sétálva a fejemre öntenek egy vödör vizet. Ilyenek az itteni szokások. A „legkedve-

Ez a hegyekben van egy indiai faluban két indián gyerekekkel.

sebb" nap a karnevál hivatalos napja, amikor már nemcsak vízbombával dobálóznak, hanem bizony előkerülnek a tojások is, és az ember örülhet, hogy a tojás mellett nem öntik nyakon liszttel is.

1998. április: Éppen most ment le egy hatalmas fesztiválsorozat a városomban. Az emberek már lázban égtek. Mindenki az utcán volt, minden nap volt valamilyen jelmezes felvonulás. A város összes iskolája is felvonult. Nekem is mennem kellett. A kezembe nyomtak egy nagy ecuadori zászlót, úgy kellett az osztályommal együtt végigmenetelni az egész városon. Nagyon élveztem. Szinte minden nap mentünk valamilyen táncos helyre. Mondanom sem kell, hogy nem ellenkeztem, hiszen a zene és a tánc életem egy része lett.

1998. május: Ha valaki meghallja ezt a szót, hogy Galapagos, egyből Földünk "paradicsomára" gondol. Nem is hittem volna, hogy ide is kijutok egyszer. Hihetetlennek tűnt még számomra is, hogy ott lehettem. Növények és állatok számos olyan fajával ismerkedhettem meg, amit máshol a világon nem lehet találni. A tengerben együtt úszkáltam a fókákkal, miközben a parton iguánák százai pihentek. Mint a mesékben. A természet még érintetlen, a turisták ezt tiszteletben tartják. Az 5 nap alatt, míg ott voltam, megismertem 4 szigetet. Csodálatos élmény volt.

1998. július: Ismét a repülőn ülök, de ezentúl a repülő nem egy ismeretlen környezetbe visz, hanem HAZA! Nem is tudom, hogy mit érzek most. Nagyon fáj a búcsú, hiszen az országot, a családomat, barátaimat örökre a szívembe zártam, és Isten tudja, hogy mikor látom őket az életben. Azt hiszem, hogy nagyon sokat tanultam ezalatt az egy év alatt. Nemcsak megtanultam egy nyelvet, megismertem egy kultúrát, barátokat szereztem, hanem megismertem a másságot is.

Mándy Gabriella
XII. B

Nemzetközi kapcsolatok

Milton Keynes 1999

Valószínűleg sokak számára ismert, hogy a Zrínyi Ilona Gimnázium külföldi testvériskolaival fenntartott kapcsolatai révén számos olyan, több iskolát megmozgató programban vett részt, amely mindannyiunk részéről együttműködést igényelt. Ezek az együttműködések általában valamilyen kézzelfogható eredménnyel zárultak, amelynek anyagi háttérét az Európai Unió finanszírozta.

Az egyik ilyen projekt az a történelmi feldolgozás volt, amely 5 ország területén lezajlott vándorkiállítással zárult. Iserlohn volt a kiállítás egyik színhelye, amelyre 1999 áprilisában került sor. Az ekkori találkozás a vándorkiállításon kívül már a közös, földrajzi jellegű program előkészítését is jelentette. Az előkészítő lépések folytatásául szolgált az az 1999 decemberében megszervezett három napos megbeszélés, amelyet az angliai Birminghamtól mintegy 100 km-re lévő Milton Keynes városában szerveztek meg, ahol iskolánkat Erdei Anikó és Szerényi Róbert képviselte a tantestületből.

A földrajzi project alapfeladatául tűzte ki a testvériskolák városaiban (Kajaani, Iserlohn, Nante, Holland és Nyíregyháza) a népesedésben és településfejlődésben 1945 után történt változások feltérképezését. Ehhez kapcsolódott az angol Milton Keynes-i Shenley Brook and School nevű iskola is, akik az áprilisban megrendezett németországi tanácskozás során kaptak kedvet egy közös programban való részvételhez. Előzetesen az 5 illetve így már 6 város diákjai e-mail-en keresztül egyeztették elképzeléseiket és tartották fenn a kapcsolatot. Mindenekelőtt egy olyan kérdőív összeállítására került sor, amely a lakóhellyel, természetes szaporodással, szórakozási lehetőségekkel, élet-színvonallal, munkahelyi lehetőségekkel, valamint a munkanélküliséggel kapcsolatos kérdéseket tartalmazta. A felmérés célja, hogy az adott városokban ezen kérdőívek alapján két városrész - egy régi és egy újonnan épült - összehasonlítása történjen meg.

A két városrészben elvégzett felméréseket diákjaink - illetve az iskolák saját diákjai - végezték, majd a kérdőíves eredmények alapján egy-egy összegzés készült a különböző témákban.

Fogadás a polgármesternél

Az így elkészült anyaggal, térképekkel, fényképekkel és videofelvételekkel kiegészítve került sor a végső megbeszélésre a hat város 1-2 képviselőinek részvételével az esemény helyszínét adó Milton Keynes-ben. Vanessa Ray igazgató és munkatársai meleg fogadtatásában részesültünk. A munkálatok az iskolában folytak reggeltől délutánig. Itt a hat városról összegyűlt anyag megbeszélése, összehasonlítása, majd végső formába öntése történt. Sajnos voltak olyan részek, amelyek - bár a diákok komoly munkája feküdt benne - a végső forma korlátozott terjedelme miatt nem kerülhettek bele, ám ezeket megőrizzük és egy hasonló jellegű felmérés során remélhetően majd hasznosításra kerülnek.

Ami a végső formát illeti, a résztvevő iskolák az átdolgozott anyagot eljuttatják a holland testvériskolába, itt kedvesen vállalták az összeszerkesztés feladatát. 2000 májusára várhatóan elkészül az a CD-ROM, amely a földrajzos program átfogó eredményeit tartalmazza a 6 város eltérő városrészünk és az ott lakók szokásainak feltérképezéséről.

A testvériskolák együttműködésének következő lépésére előreláthatóan 2000 szeptemberében, a finnországi Kajaaniban kerül majd sor, ahol az irodalom munkaközösség kezdi el közös munkálatait.

A földrajzos projectben résztvevő diákok névsora:

II. A

Gazdag Nóra
Lakatos Rubinka
Szathmári Gergely
Smid Katalin
Mile Andrea
Takács Kinga
Szirkó András
Suhajda Gábor
Cseh Katalin
Varga Norbert

III. C

Bónizs Krisztina
Szőnyi Erika
Stefán Attila
Cseh Tamás
Balogh Krisztina
Vida Fruzsina
Fodor Tímea
Zsilkiné Lívia
Lőrincz Anett
Szathmári Gábor
Balogh Éva
Donka Gréta
Kekecs Zoltán
Gáti Szilvia
Bodnár Melinda
Dávida Csilla
Csontó Éva
Kelemen Péter
Tóth Gábor
Tóth Gergő

II. C

Gyermán Erika
Sivadó Teodóra
Zombor Edit
Boros Adrienn
Rácz Anett
Zsidek Nóra
Obbágy Vera
Papp Éva
Berki Gabriella
Soltész Ildikó
Nagy Krisztina
Vass Veronika
Üski Annamária
Nyikos Éva
Bereczki Dóra
Szabó Orsolya
Bene Lilla
Lizák Viktória

Erdei Anikó
angoltanár

A nulladikkal Németországban

A nulladik évfolyam diákjainak májusban lehetőségük nyílik arra, hogy továbbfejlesszék, illetve kamatoztassák gyorsan szerzett nyelvtudásukat. Ekkor ugyanis sor kerül a "Nagy Kalandra", a Németországba és Angliába való utazásra.

A nulladik német SchlobHolte-Stuckenbrock nevű kisvárosba indul. Az itt működő ún. Relaschule 14-15 éves diákjai fogadják őket.

Már több nulladik évfolyam megtette ezt az utat és biztosan óriási élményekkel tértek haza, de - ahogy ez már lenni szokott - minden osztály szerint az ő utuk volt a legizgalmasabb, akkor történtek a legérdekesebb dolgok. Nos, így érzünk mi is.

1999. április 30. Az igazgat megvallva nem mindenki várta repeső szívvel ezt a napot a 0. németben! Ezen a napon indultunk ugyanis SchlobHolte-Stuckenbrockba, és természetesen egy kevéske félelem is megbújt a szívekben. Persze az út előtti nagy izgalom ellenére bizton állíthatjuk, senki sem bánta meg ezt a "kiruccanást".

7 napot töltöttünk Németországban, autóbusszal utaztunk, kísérőtanáraink Balogh Károlyné "Kati néni" és Kovácsné Györi Gabriella "Gabi néni" voltak.

Természetesen aggódtunk egy kicsit, vajon kihez kerülünk, milyen család fogad bennünket, de azt hiszem, mindenki meg lehetett elégedve vendéglátóival.

A német diákok igazán kedvesek, segítőkészek és ami a legfontosabb, türelmesek voltak, hiszen eltelt egy kis idő, mire belerázódtunk a beszédbe. Az első napokban kézzel-lábbal, sőt néha szótárral sikerült csak megértetnünk magunkat, de a hét végére félő volt, hogy úgy belejövünk, hogy magyarul is elfelejtünk!

A hét 5 napján iskolába jártunk, matek óra, kémia és földrajz... Érdekes volt németül angolt illetve franciát tanulni és megnyugodtunk, mikor láttuk, hogy az ottani diákoknak is nehézségeket okoz helyenként a német nyelvtan.

Délután érdekes és változatos programokban volt részünk, amelyekre természetesen a vendéglátónk is elkísért. Beutaztuk a környéket, megnéztük Bielefeldet, voltunk Paderbornban, szafari- és vidámparkban....

A hétvégét mindenki a vendéglátóival töltötte, egyesek kirándultak, mások csak a szomszédokkal bicikliztek vagy ismerkedtek a város által nyújtott szabadidős lehetőségekkel.

Estéknként sem unatkoztunk! Pizzáztunk, másoknál vendégeskedtünk, házibulit csináltunk vagy a sok játszótér valamelyikén töltöttük el az időt. Ezek az esték különösen érdekesek és hasznosak voltak. Az ismerősök összegyűltek a játszótéren, magyarok és németek vegyesen, jókat beszélgettünk, ismerkedtünk. A német gyerekek szívesen tanultak 1-2 szót magyarul, amit aztán az utcákon teli torokból kiabáltak.

Az iskola egyik este még egy bulit is rendezett a tiszteletünkre, ahol a németek és a magyarok egyaránt remekül érezték magukat. Így a rengeteg élmény és program miatt gyorsan elszállt az idő, és elérkezett a hazaindulás napja.

Az iskola elől indultunk, ahová az egész család kijött elbúcsúztatni az 1 hétre az otthonába fogadott magyar gyereket. Nehéz szívvel köszöntünk el vendéglátóinktól, akiket, ezt nagyon jól tudtuk, talán soha nem látunk viszont. Sokan bizony könnyekre is fakadtak, hiszen igaz barátokra találtak.

Kissé kimerülten, de boldogan értünk haza, és biztos vagyok benne, hogy ez az egy hét mindenki számára felejthetetlen élmény volt!

Kuritár Eszter
IX. B

A finn kapcsolat

Tekintettel az eddigi sikeres kapcsolatokra, a Zrínyi Ilona Gimnázium az 1992/93-as tanévben "testvériskolává fogadta" a Kajaanin Lyseon Lukiot.

Ennek a kapcsolatnak köszönhetően 1998 áprilisában Nyíregyházára látogatott testvériskolánk néhány tanulója. Izgatottan vártuk érkezésüket, mivel a Zrínyis diákok ideiglenes családtagjává váltak. A kezdeti zavarok után hamar beilleszkedtek. Ebben segítségükre voltak a kísérőpedagógusok, a Zrínyi képviselőjében Dr. Csapóné Kovács Erzsébet és Nagy Andrea tanárnő. Am segítségül szolgáltak még a közös programok. Ezek keretein belül betekintést nyerhettek a Hortobágy lakóinak életébe, megismerhették a debreceni Nagytemplomot és bort kóstoltak Sárospatakon. Az itt tartózkodásuk alatt a finnek és magyarok alkotta csapat remekül összekovácsolódott, és a programokban gazdag hét alatt kitűnően éreztük magunkat.

1999 augusztusában pedig a finnek invitálták gimnáziumunk diákjait egy 10 napos látogatásra. Budapestről Helsinkibe egy 2 órás repülőút "segítségével" jutottunk el. A finn fővárosban megnéztük a Finlandia-palotát és más nevezetességeket. E bő hét alatt megismerkedhettünk az ő szokásaikkal, életmódjukkal, iskolarendszerükkel (mivel náluk már augusztus végén megkezdődik a tanítás). A sűrű programnak köszönhetően Finnország rengeteg látványosságát tekintette meg a 18 fős (15 diák + 3 kísérőtanár: Bakajsa Ivett, Erdei Anikó és Nagy Andrea tanárnő) Zrínyis delegáció. Kipróbálhattuk a világhírű finn szaunát, voltunk papírgyárban és tejgyárban. Finnország kiválóan alkalmas a sielésre, de amikor az időjárás erre nem ad alkalmat, lelkesen látogatják a műsípályát. Ezt ki is próbálhattuk Vnokatiban. Az ezer tó országa kulturális nevezetességeiről is híres, mivel itt született a Kalevala összeállítója, Elias Lönnrot.

A fogadó családok kedvesek voltak, és szabad idejükben segítettek nekünk beilleszkedni: mesélték végtelen történeteiket Finnország történelmi hőseiről, saját élményeiket és kérdezték a mi hazánkról.

Ez évben április 22-én érkezik városunkba a kajaani csoport. Biztos vagyok benne, hogy az itt eltöltendő egy hét alatt mind a fogadott és mind a fogadó diákok kitűnően fogják érezni magukat.

Mindenkinek ajánlom, ha egyszer alkalma nyílik rá, látogassa meg Finnországot. Ugyanis az ott eltöltött idő páratlan élményt nyújt, és érdekes betekintést nyerni (ha csak rövid időre is) egy másik nép életébe.

Lőrincz Anett
XI. C

Magyarországról Franciaországba

Nézegetem a nantes-i fényképeket... visszavágyom. Jó visszaemlékezni. Mert emlékek, azok vannak. Ugyanis 1998 áprilisában 21 fő az iskolánkból a nantes-i Jeanne Bernard testvérgimnázium diákjainál vendégeskedett - köztük voltam én is. Kitűnő lehetőségünk nyílt a francia nyelv gyakorlására, hiszen mindenki más családnál lakott, ezért - a közös programok kivételével - nem volt alkalmunk egymással anyanyelvünkön kommunikálni. Megismerhettük a francia embereket, városaikat, szokásaikat, ételeiket, történelmi múltjukat - s mindezt testközelből. Érdekes volt egy-egy család életébe belepillantani, látni, hogyan élnek a franciák a hétköznapokban. Betekintést nyerhettünk a franciaországi oktatási rendszerbe - nemcsak a testvérgimnázium tanítási óráin, hanem egy speciális (szakosodott) középiskolában is, ahol kísérőtanáraink és mi, diákok is el voltunk ragadtatva a modern nyelvi labor felszereltségétől, valamint a kémia és biológia szaktantermek szemléltetőeszközeitől.

Vendéglátóink jóvoltából sokszínű programban volt részünk: többek között városnézés (csak összehasonlítási alapul: Nantes népessége körülbelül háromszorosa Nyíregyházának), óceánparti buszozás és piknikezés, valamint séta (április elsején két osztálytársammal "megmártóztunk" a vízben, ami enyhén szólva hideg volt), a Mont Saint-Michel (világhírű szigetecske, ahol egykor szerzetesek éltek - ma turisztikai látványosság), a Loire-menti régió regionális tanács (igen modern épület kívül-belül) megtekintése, sószalínák (belepillanthattunk a sótermelés rejtelseibe).

Rám a legnagyobb hatással mégis az Atlanti-óceán volt - amit a franciák egyszerű természetességgel csak "tengernek" neveznek. S bár az út e gyönyörű városig autóbusszal másfél napunkba telt (+Strasbourgban aludtunk egy éjszakát), mégis mindenki úgy gondolta, hogy - megérte.

Franciaországból Magyarországra

A kalandnak koránt sincs vége! Mert - mint tudjuk - vendégszerető nép a magyar. Így hát nagy szeretettel vártuk vissza francia barátainkat. Ők is, hasonlóan hozzánk, egy rövid hetet töltöttek el nálunk 1999 áprilisában.

Tanáraink érdekes, színvonalas programot állítottak össze, amivel a franciahonbeliek igazán meg lehetek elégedve. Természetesen bemutattuk iskolánkat és városunkat, Nyíregyházát - felkerestük a belvárosban a turisták számára érdekes és látványos helyeket. Ezen kívül voltunk Sárospatakon várat nézni, és meglátogattuk az ottani gimnáziumot is; jártunk a világhírű aggteleki cseppkőbarlangban; Tolcsván ebédeltünk; Szegilongban és Tokajban pedig bort kóstoltunk. S bár Sóstón a falumúzeumbeli szalonnasütésünket esőben kellett megtartanunk, végül ez is jól sült el.

A fogadó családoknak egyénileg megszervezett programokról is gondoskodniuk kellett, a franciáknak ugyanúgy, mint a magyaroknak. Ez véleményem szerint arra adott jó alkalmat, hogy a "cserediák" a fogadó diák családjával, esetleg rokonaival is találkozhasson.

Nehéz lenne elfelejteni az éjszakába nyúló nagy beszélgetéseket, "tolmácsolásokat" a család többi, franciául nem értő tagja számára

Úgy gondolom, mind a franciák, mind a magyarok szempontjából előnyös vállalkozás volt ez az út. Talán ezzel a nagy utazással egy kis lépést tettünk Európa felé. S reméljük, hogy a folytatás sem marad el!

Tisza Krisztina
XI. A

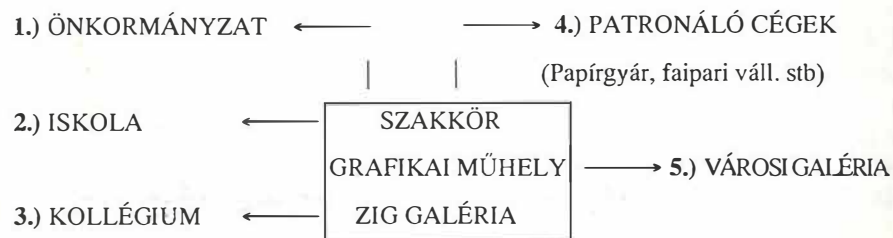
VI. Lelkünk és testünk egészségéért (Kultúra és sport a Zrínyiben)

Iskolánk rajzsakkörének húsz éve

A kerek évfordulókon szívesen idézi fel az ember a múlt idő eseményeit. Így van ez most is, amikor húsz éves a Zrínyi rajzsakköre. Egy regényre való élményt, kedves emléket most csak igen-igen szűkrezabottan és tömörítve lehet elétek tárnom.

A vizuális tehetségek felismerése, és gondozása - mely a szakköri munka legfőbb célja - csakis egy jól működő kapcsolatrendszeren alapulhat. Megpróbálom három részre bontani mindezt, hogy érthetőbbé, vagyis láthatóbbá váljon a kép:

I. A működési kapcsolatrendszer:

1.) ÖNKORMÁNYZAT:

Néhány éve pályáztunk, és nyertünk is 30.000 Ft-ot, amit szakköri anyagok, eszközök beszerzésére fordíthatunk.

2.) ISKOLA:

Ez nyilvánvalóan a legszorosabb kapcsolat, - hiszen mi is részei vagyunk - (helyiségek fűtés, világítás, víz, gépkocsi; szállítás stb.)

3.) KOLLÉGIUM:

Egyfajta "csere-bere". A folyosókat és a helyiségeket a mi munkáink díszítik, ezért mi a támogatásból beszerezhettük a festékeket, ecseteket stb.

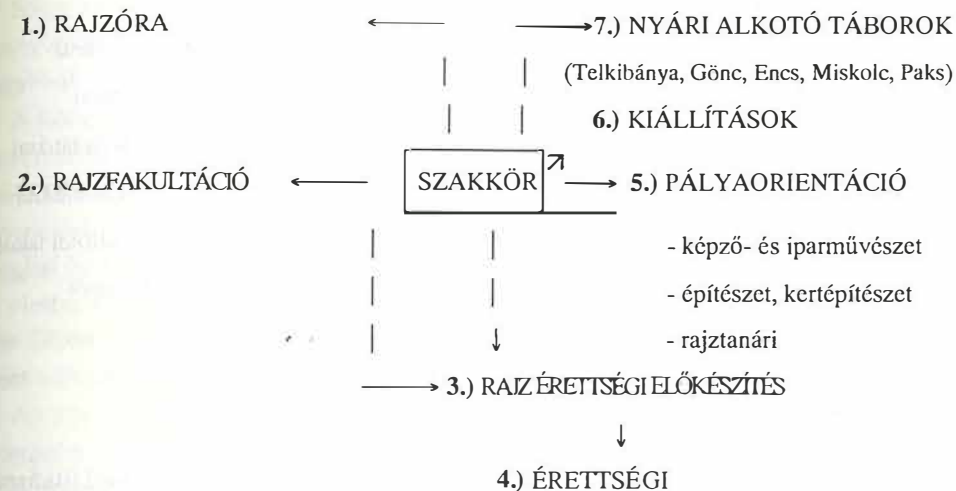
4.) A patronáló cégektől papírt, forgácsolót kaptunk.

5.) Városi Galériától tározókat kaptunk.

Lukács Tibor szentendrei festőművész kiállítását megnyitja Matits Ferenc művészettörténész a ZIG Galériában 1998-ban.

II. Pedagógiai-szakmai-kapcsolatrendszer:

1.) - 5.) Évről évre megfigyelhető, hogy néhányan először az órán majd a szakköri munka kapcsán kapják meg a kedvet - és bátorságot - a rajz-érettségi választásához. Majd "vizuális pályán" folytatják tanulmányaikat.

6.) Városi, és megyei rendezésű kiállításokon veszünk részt többnyire, de már két alkalommal országos Amatőr Kéz- és Iparművészeti Kiállításon is szerepeltünk munkáinkkal. Újságokban, és a rádióban is "előfordulunk" időnként.

Éppen a húszéves évforduló apropóján a Zrínyi Ilona Gimnázium galériájában (ZIG galéria) "Generációk" című kiállítás-sorozatot mutattunk be, amire a "nagyobbak" még bizonyosan visszaemlékeznek.

Iskolánk egykori diákjai közül - akinek már megrendeztük a kiállítását - Bolgár Judit szobrászművész, sajnos már nem lehet közöttünk. Viszont Nagy Lajos Imre szobrászművész a Nyíregyházi Főiskola rajtanszékvezetője, valamint Székelyi Edit festőművész egyéni tárlatuk megnyitóján személyes megjelenésükkel is megtisztelték iskolánkat. Ők még nyilván a rajzsakkörünk megalakulása előtt jártak a Zrínyi Ilona Gimnáziumba, de már Szaxon Szász János festőművész és Fekete Krisztina építész egyetemi hallgató a most jubiláló szakkörünk tagjai voltak, akiknek szintén megrendeztük az egyéni kiállítását. Rövidesen látható lesz a Zrínyi Ilona Gimnázium Galériájában egy visszatekintő kollektív kiállítás, melyen az egykori és jelenlegi szakkörösök munkáiból adunk egy kis ízelítőt, az "ABLAK A XX. SZÁZADRA" című állandó kiállításunk kiegészítéseként.

III. Személyes nyitott (!) kapcsolatrendszer:

7.) MADI, 8.) ÁRNYÉKKÖTŐK, 9.) BENCZÚR-KÖR művészei

“Dióhéjban”:

- 1.) Munkáink zsűrizéseiért Zavarkó Mihály kulturális referens bizottsági titkárnak köszönet
- 2.) Szép és értékes szakmai kiadványt kaptunk
- 3.) Minden - tőlük telhető - segítséget támogatást megkapunk.
- 4.) Szintén ... köszönet!
- 5.) Megtisztelik jelenlétükkel kiállításaink megnyitóit. Újságcikket jelentetnek meg rólunk. Köszönet: Szitha Mária tanárnőnek. (HÍVOGATÓ II/7.)
- 6.) Komoly szakmai segítséget nyújtanak nekünk. Mindannyiuknak köszönet!
- 7.) - 8.) Rendhagyó bemutató foglalkozást tartanak. Köszönet: Dárdai Zsuzsának és Saxon Szász Jánosnak
- 9.) “Átjárnak” hozzánk és mi is “átjárunk” hozzájuk (kölcsonös tapasztalatgyűjtés) köszönet Soltész Albert festőművésznek és Petrusák Jánosnak.

Biztosan van akit kifelejtettem, ezért elnézést kérek Tőletek.

Különösen elnézést kell kérnem az ez évi (1999/2000) szakkörös csapatomtól.

Rólatok jó volna egy következő számban egy másik cikket írni. De most be kell fejezni, mert Huszárné Kádár Ibolya igazgatóhelyettesnő, főszerkesztő tanárnő, lehet, hogy a lapterjedelem szűkösége miatt ezt is sokallani fogja.

Szia!

Tőkey Péter
szakkörvezető

Az angol nyelvű drámafesztivál

Négy évvel ezelőtt valami elkezdődött. A Zrínyi 10 fős angol színdarabot bemutató csapata elindult az angol nyelvű drámafesztiválon az Anna Frank naplója című félévadás darabbal.

A következő év már több sikert hozott. Az akkori darab címe “Our Town” - A mi kisvárosunk, amely egy falusi család hétköznapjait mutatja be. Ez egy átlagos történet, ahol a családok gyerekei Emily Wetss (Bónizs Krisztina) és George Gitss (Nagy Felicián) egymásba szeretnek és összeházasodnak. De egy sajnálatos tragédia során Emily meghal és a darab további része a küzdelmét mutatja be, ahogy vissza szeretne térni az életbe. Erről a tervéről az akkor már “szellem” Mrs Soames (Farkas Mónika), és Mrs Gibbs (Balogh Krisztina) győzik meg, hogy ami már megtörtént, azon már nem lehet változtatni.

Az apa Mr Webbs (Zsilikan Lívია) és felesége, Mrs Webbs (Lőrincz Anett) együtt gyászol az após Mr Gibbsszel (Tóth Attila). A történetet Bogáti Ágnes mondta el.

A tragédia 4. helyezést jelentett az elődöntőben és esélyt a zánkai döntőben is. A verseny jó hangulatban telt és összekovácsolta a kis csapatot. A felkészülésben az amerikai Briana Maley segített, a technikus pedig Huszár Henrietta volt.

A 97-es sikereken felbuzdulva 98-ban is elindultunk már megnövekedett létszámmal és jelentős tapasztalattal. A mesés vígjáték melyet előadtunk, The Princess bride címen szerepelt. A jó hangulatban eltelt próbák sorozata - melyek magukban foglalták a kardozás és az esküvői szertartás jeleneteit is - újabb sikereket hozott. Az egri elődöntőn 4., míg a solymári döntőn 8. helyezést értünk el. A mű szereplői: Princess Buttercup (Vida Fruzsina), Wesley (Szirkó András), Vizzini (Szatmáry Gergely), Fezzik (Farkas Mónika), Inip Montoya (Zsilkin Lívია). Az anyát és a kapuórt Lőrincz Anett,

'98 Angol drámafesztivál - The Princess Bride

a hatujjú Cout Rugent (Sárközi Sándor), a herceget (Tóth Attila) a papot (Balogh Krisztina) alakította. A lányt, akinek nagyanyja (Bogáti Ágnes) elmondta a történetet, Bónizs Krisztina játszotta. A felkészülést Carolyn Baginsky és Gavrilla Brotz vezette le, kiknek a technikus Nagy Felicián segített.

Lelkesedésünk egyre nőtt, így 99-ben is elkezdtünk próbálni. Az idei év darabjának címe Wanderlust, mely öt fiatal barát életét mutatja be: Hogyan hozzák meg életük egyik nagy döntését, hogyan szánják rá magukat a sorsdöntő lépésre.

A két főszereplő Maddy (Nagy Melinda) és Cassidy (Balogh Krisztina) a legjobb barátnők és egy utazó, aki felborítja életüket (Szatmári Gergely) bírja rá a lányokat a világszereplésre.

A másik 3 barát Panline (Seres Szabina), Fraublin (Keller Valéria), Adam (Szirkó András). Pauline író lesz és New Yorkba utazik, Fraublin elhagyja a várost mielőtt befejezné a középiskolát, és Adam, aki színészi ambíciókkal rendelkezik ugyan, letelepedik és családot alapít.

A kávézó, ami a fiatalok mindennapjaihoz hozzátartozott, tele volt állandó vendégekkel, mint például a két öregasszony (Zsíros Csilla, Kuritár Eszter), a két punk (Vida Fruzsina, Sárközy Sándor), a két kamionsofőr (Papp Réka, Mile Andrea) és a pincérnő (Papp Réka). A próbákat a két amerikai tanár Miss LeTourneau és Miss Tracy vezeti.

Reméljük, ha ez a generáció elballag is, lesz, aki folytassa a hagyományt.

Balogh Krisztina
XI. C

Ez történt velünk ... (A ZIG-Singers története 1997-2000)

1997, a legutolsó évkönyv megjelenése óta a ZIG-Singers nagyon sok fellépést és sikert ért meg.

Rögtön a jubileumi év szeptemberében Bánhidiné Maróti Magdolna (Magdi néni, a kórus vezetője) és Gönczy Ágnes tanárnő megírták Zrínyi Ilona és Thököly Imre házasságának történetét, musical változatban. Ezt a kórus a Móricz Zsigmond Színházban adta elő nem kis sikerrel. Zrínyi Ilonát Baranyai Rita, Thökölyt Király László játszotta. Még ugyanennek az évnek a végén, a kórus az év végi koncertjét nem a szokott helyén a VMK-ban, hanem a Bujtosi Szabadidő Csarnokban tartotta, ugyanis ekkor ünnepelte a kórus tízéves fennállását.

Ezt a koncertet látta Némethi Zoltán, az egykori Apostol zenekar vezetője. Magdi néni kérdeztük a folytatásról, aki szintén ebben az együttesben énekelt: "A kórus annyira megtetszett neki, hogy megkért, hogy a vokált a '99-es koncertjükhöz én állítsam össze és tanítsam be. Kilencen voltak a kórusból. Egy hetet töltöttünk Pesten, ahol a próbák reggeltől estig tartottak, szerencsére nagyon jó hangulatban. Remek kapcsolat alakult ki a zenekar tagjaival, akik értékelték a gyerekek munkabírást és szakmai felkészültségét. A '99. március 19-i koncertre olyan hamar elfogytak a jegyek, hogy 20-án még egyet kellett tartani. 12 ezer ember előtt énekeltünk a Budapest Sportcsarnokban. Ez hatalmas megtiszteltetés."

A ZIG SINGERS válogatott és Németh Zoltán, az Apostol együttes vezetője
Operettszínház próbaterem

Dr. Bánhidi Lászlóné, Németh Zoltán, Major Edit, Szabó Ágnes, Sótér Orsi, Hézing Anikó,
Borosnyai Beáta, Tóth Szilvia, Bánhidi Krisztián, Bittner Diána, Buda Boglárka

A 1999-2000-es év a koncertek éve volt, szerencsére a kórus rengeteg felkérést kap mindenhol. Alighogy megkezdődött az iskolaév, szeptember közepén vendégül láttuk az iserlohni testvériskola kórusát. Ők egy populáris műfajt képviseltek. Repertoárjukban rengeteg sláger szerepelt, németül és angolul. Négy napig tartózkodtak Nyíregyházán, és a VMK-ban adtunk velük közös koncertet. A vendégkórus próbál nemzetközi kapcsolatokat kialakítani hasonló stílusú formációkkal.

'99 decemberében vendégünk volt a St. Nazaire-i kórus Franciaországból. Ezt a "kapcsolatot" ők kezdeményezték, egy nemzetközi videofesztiválon láttak a ZIG-Singersről egy filmet. Olyannyira megtetszett nekik, hogy kiderítették kik vagyunk, és szerették volna a műsorunkat látni, így december 12-én ideutaztak.

Igazából a fáradságokat ki sem pihelve másnap Vásárosnaményban már velünk koncerteztek.

A stílusuk kicsit eltért a miénktől - ők zenekar nélkül, zongora, fuvola és kongadob kíséretével énekeltek. A francia barokk stílustól kezdve Joe Cockerig mindenféle irányzatot képviseltek.

A két kórus között nagyon jó kapcsolat alakult ki, ez köszönhető a sok fantasztikus hangulatú programnak. Megtanultunk közösen egy dalt, amit a Karácsonyi koncerten együtt adtunk elő fináléként.

Most, 2000 elején, sűrűn folynak a próbák, mert indulunk Német-, és Franciaországba, hogy a fogadott kórusokkal újra találkozzunk. Reméljük, a következő évkönyvben az itthoni sikerek mellett a külföldiekről is beszámolhatunk!!!

Huszár Judit
IX. B

Karácsonyi koncerten a francia vendégkórusal

Mentálhigiéna (= lelki egészségvédelem) csoportterápia

Furcsán csengő szavak. De talán nem is olyan különös, hogy megpróbálunk fárasztó kollégiumi napjaikba egy kis életet csempészni. Ezek a korcsoportokra bontott foglalkozások felrázzák egy kicsit a hétfőn amúgy is bágyadt hangulatunkat. Erre a pár órára kikapcsolhatunk, elfeledhetjük fáradtságunkat, és néha még - ha ez nem is feltétlenül pozitívum - a tanulást is. Az iskolai problémáktól a szívügyekig mindenről beszélhetünk, ami a lelkünket nyomja, pl.: tanár-diák konfliktus, párkapcsolati problémák, szerelmi ügyek stb. Ha megoldást nem is találunk mindenre, azért kapunk némi támpontot. Néha pedig az is elég, ha kiönthetjük szívünket és megértő fülekre találunk. Ezeken az összejöveteleken jobban megismerhetjük egymást, s ami még fontosabb, saját énünk általunk sem felfedezett vonásait is. Már ebből is látszik milyen sokrétűek ezek a beszélgetések. Többek között saját reakcióinkat ismerhetjük meg szerepjátékok segítségével. Megfigyelhetjük agresszivitásunkat bizonyos élethelyzetekben, megtanulhatjuk a stresszhelyzetek kezelésének módját. Segítséget kapunk az élet olyan nagy kérdéseinek eldöntésében, mint a faktválasztás dilemmájának átgondolása. Ezeknek a foglalkozásoknak a hangulatát nem is lehet igazán leírni, ott kell lenni és részt venni ezeken a vidám találkozókon.

Nagyon örülünk, hogy Tisza Zsuzsanna tanárnő személyében olyasvalakire találtunk, aki megérti zűrös lelki világunkat és nem sajnálja ránk az idejét.

Reméljük ezzel a rövid kis leírással másoknak is kedvet csináltunk a furcsán csengő mentálhigiéniához.

Szép Zsanett
Nagy Enikő
X. D

A Zrínyi Ilona Gimnázium országos ismertségét és a gimnáziumok országos rangsorában elfoglalt előkelő helyét elsősorban a tanulmányi versenyeken elért kiváló eredményeknek, a nagyszerű sportsikereknek (kézilabda), a továbbtanulók és nyelv- vizsgázók magas számának, zenei és kulturális tevékenységének (ZIG-Singers) köszönheti.

Az elmúlt hónapokban mindezeket jól kiegészítette, árnyalta, színesítette a gimnázium volt diákjának, Friderikusz Sándor (1972-76) sztárriporternek a TV2 csatornáján sugárzott "Osztálytalálkozó" című show-műsorának két adása, melyeken több volt és jelenlegi zrínyis tanár és diák is szerepelt.

Az egyik adásban (1999. december) volt tanítványunk Pécsi Ildikó (1954-58) művész (a mi Ildikónk) és akkori osztálytársai jeleskedtek. (Ellenfelük Geszti Péter és osztálya volt, Arany János Gimnázium, Budapest.) Pécsi Ildikó ebben a show-műsorban is megmutatta sokoldalúságát: tudott érzelmes, tragikus, humoros hangot megütni, a fizikai megterhelést is olyan könnyedén viselte, mintha még mindig diák lenne. Őszinte szeretettel fogadta a műsorba meghívott volt osztályfőnökét, dr. Jaross Kálmánét és orosz tanárát, Szitha Máriát. A műsor televíziós felvételén nézőként részt vett Pintér Miklós igazgató úr, valamint Horváth Sándor és Moldván György nyugdíjas tanárok.

A másik műsorban (2000. május) - ahogy mondani szokták - a "hóhért akasztották", mert itt a showman Friderikusz Sándor nem műsorvezető volt, hanem "főszereplő"; volt osztályának (4. D, 1976) "vezérszónoka", egykori hősszerelmes, az iskolarádió szerkesztője, riporter honvéd, szakács, táncos stb. (Műsorvezető Pálffy István volt, Sándor ellenfele pedig Stáhl Judit, Apáczai Csere János Gimnázium)

Ez a showműsor a zrínyiseké volt! Sorra jelentek meg a kamerák előtt Sándor "váratlan" vendégei: osztályfőnöke Pristyák Magdolna, francia tanára és egyben iskolarádiós "főnöke" Moldván György, matematikatanára Gábor Ferencné, volt stúdiótársa, játszótársa Bíró Éva és Rudolf Éva. Igazi meglepetés volt, amikor a showman diákkori szerelme (és persze osztálytársa) Kiss Marianna érkezett lányával és az öthónapos unokájával. Közben a jelenlegi diákok 32 fős csapata jelent meg a színen Pintér Miklós igazgató úr, Huszárné Kádár Ibolya igazgatóhelyettes és Figuláné Chriszt Gabriella tanárnő vezetésével. A gyerekek díszokleveleket adtak át az ország első számú showmanjének. Friderikusz Sándor nagy örömeire eljött volt orosztanára Molnárné Barota Mária is, aki megőrizte és elhozta volt tanítványának hozzá írt orosz levelét.

Stahl Judit és Friderikusz Sándor (és osztályaik) humorosan színvonalas vetélkedője igazságos és udvarias döntetlennel végződött, így mindkét társaság étteremben vacsorázott.

Friderikusz Sándor és osztálya ez alkalommal is példát mutatott összetartásból, az öregdiákok majdnem teljes létszámmal jelen voltak és aktívan közreműködtek.

Az "osztálytalálkozó" a Zrínyi Ilona Gimnázium megismerését is szolgálta, sok-sok zrínyis öregdiák emlékeit elevenítette fel, ösztönzést adott újabb érettségi találkozók szervezéséhez.

Gimnáziumunk története ezzel a színfolttal is gazdagabb lett.

Moldván György
a gimnázium nyugdíjas tanára

Sokan máig sem tudják, hogy mi is valójában a szertorna. A lányok 4 szeren: talajon, gerendán, felemáskorlátón és szekrényen végzik a gyakorlatot. A fiúk, ha lennének, talajon, gyűrűn, szekrényen és nyújtón tornáznának.

Iskolánknak már 1969-94 között is volt tornászcsapata. A lányok és a fiúk országos versenyeken vettek részt nagy sikerekkel.

A mai csapatunk 1997 óta működik. Edzőnk Dr. Szabó Antalné, aki nagy odafigyeléssel és szakértelemmel végzi munkáját.

Az edzéseken részt vesznek a nagyobbak, akik már versenyekre is járnak:

Makai Ildikó (megyei egyéni 1. helyezett 2000-ben)
Oláh Judit (megyei egyéni 5. helyezett 2000-ben)
Kerti Andrea (megyei egyéni 3. helyezett 2000-ben)
Bodnár Viktória
Asztalos Angéla
Fodor Ditta

Voltak, akik valami oknál fogva nem folytathatták a munkát a csapattal, de a korábbi versenyeken ők is nagymértékben hozzájárultak a sikerekhez:

Katona Enikő
Orosz Zsuzsa

Az edzéseken részt vesznek az új tagok, akik keményen küzdenek, hogy kiváló eredményeket érhessenek el a jövőben:

Seres Rozina
Vass Vera
Bartók Eszter
Nyíri Andrea
Hadházi Anita
Pál Emese

Részt vettünk 98-ban és 99-ben Kisvárdán a megyei versenyen, ahol mind a két alkalommal 2. helyezést értünk el. Idén, 2000-ben az aranyérmeket akaszthattuk a nyakunkba itt Nyíregyházán.

A 98-as, 99-es országos elődöntőn sikeresen szerepelt a csapat.

Végül sok sikert szeretnék kívánni mind Márta néninek, mind a csapat tagjainak a további kitarító munkához, versenyekhez és nem utolsósorban az elkövetkezendő évekhez.

Fodor Ditta
XI. E

*Tornász csapat
Balról jobbra: Kerti Andrea,
Fodor Ditta, Oláh Judit, Makai
Ildikó, Asztalos Angéla, Bodnár
Viktória, Seres Szabina
Edző: Dr. Szabó Antalné*

Kézilabda szakosztályunk 1998-as 1999-es tanévben tovább folytatta sikeres szereplését

1998-ban	V. korcsoportban	Miskolcon	3. helyezett lett csoportunk
1998-ban	IV. korcsoportban	Zalaegerszegen	1. helyezett lett csoportunk
1999-ben	V. korcsoportban	Szegeden	2. helyezett lett csoportunk
1999-ben	IV. korcsoportban	Kecskeméten	1. helyezett lett csoportunk

2000 márciusában iskolánk IV. korcsoportban országos bajnokcsapata képviselheti Magyarországot a középiskolás világbajnokságon.

Tovább nőtt a válogatottak száma.

Bartha István tagja volt az Európa bajnok ifjúsági csapatnak Portugáliában, és elnyerte az országos "Jó tanuló-Jó sportoló" címet.

Válogatottak:

- junior - Bartha István
- ifjúsági - Nagy Zoltán, Pacza András, Tarnavölgyi Gergely
- serdülő - Kovács Marcell

1999. Szeged Országos II. Ifjúsági csapat

Bartha Dénes

1998. Miskolc Országos III. csapat

Sítábor

A 2 félévet néhány napos síszünet választja el egymástól, amit nagyon jól el lehet tölteni egy kis pihenéssel és bulizással, de ilyenkor érdemes inkább megragadni a kínálkozó lehetőséget és elmenni síelni.

A Zrínyiben 2 sítábor közül lehet választani, az egyiket Figuláné Chriszt Gabriella tanárnő szervezi, a másikat pedig Vajdáné Marosi Zita és Onderné Szilágyi Tímea tanárnők. Személyes élményeim alapján ez utóbbiról írhatok

Biztosan senki sem bánja meg, ha a síelést választja, legalábbis a legtöbben így éreztünk, amikor 2000. január 26-án elindultunk Jahodna felé. Habár a város nincsen túl messze, már egészen besötétedett, mire megérkeztünk, de nem kellett csalódnunk azoknak sem, akik még aznap síelni akartak, hiszen a pálya még több óráig ki volt világítva. Így a vacsora után már fel is csatolták a léceket.

Minket, kezdőket, a pálya látványa kissé megrémített és némi félelemmel indultunk másnap az oktatásra. De aggodalomra semmi okunk nem volt! Armand, piros hajú síoktatónk, a kispályára vezényelt bennünket, ahol aztán teljesen az alapoknál kezdtük a tanulást. Szépen fejlődött sítudásunk és a kisebb-nagyobb nehézségek leküzdése után eljutottunk a nagypályára is, ahonnan az utolsó 2 napon már a többiekkel száguldoztunk lefelé.

Akiknek kedvük volt hozzá, egy napra átmentek Krompachyba, hogy a pálya ne váljon egyhangúvá.

A síelésen kívül persze voltak, akik snowboardoztak és lehetőség volt a korcsolyázásra is. Voltak, akiknek ennyi nem volt elég és a szánkózással próbálkoztak, ami ugyan a szánkó számára igen veszélyessé vált!

Az egész napos sportolás után esténként zajlott a társasági élet. Ahogyan Zita tanárnő is megfogalmazta, ilyenkor összegyűltünk és néha hajnalig eltartó beszélgetéseket és Activity-partykat folytattunk.

Hogy milyen jó is volt ez a sítábor, leginkább az bizonyítja, hogy jónéhányan már most jelentkeztek a következőre!

Kuritár Eszter IX. B

Sítábor Szlovákiában

Hagyományosan ebben a tanévben is megszerveztük a szlovákiai sítábort. Az induláskor gyakran fellépő izgatottság hamar elszlott, miután mindenki bepakolta a csomagját és a sífelszerelését.

Senki sem gondolta azt, hogy ilyen hosszú lesz az út a határig, de amikor odaértünk, akkor megkönnyebbültünk. Estére meg is érkezünk Svitre, s mivel nagyon fáradtak voltunk, ezért hamar elaludtunk.

Másnap reggel elindultunk Templickára, ahol a kezdők pár bukás után elsajátították az alapokat. Az úton visszafelé már nem volt olyan jó hangulat, mivel olyan fáradtak voltunk, hogy még nevetni se bírtunk. Később a sviti kollégiumban felébredtünk és jó hangulatot csináltunk. A második nap a sviti pályán gyakoroltuk a korábban tanultakat. Este a tábor egy része átment a szomszédos szórakozóhelyre, ahol jó lehetőség volt táncolni illetve zenét hallgatva beszélgetni.

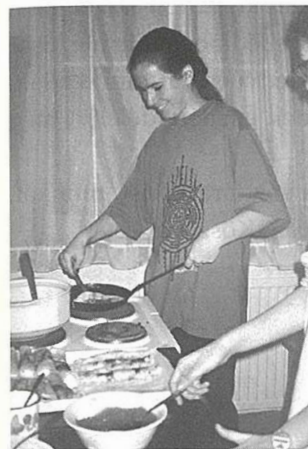
A következő, a harmadik nap volt a "fekete hétfő" a síelés szempontjából. Ugyanis mi a Hopokon akartunk síelni, ahol meglepődve tapasztaltuk, hogy az összes francia felvonó állt. Valószínű azért, mert a csúcsokon rettentő erős szél fújt. Így minden ember a kisebb, tárcsás felvonókkal akart feljutni a jobb pályákra, ezért annyit kellett várni, hogy jobb esetben óránként fel lehetett jutni egyszer. Így nem a legalkalmasabb időt fogtuk ki a síelés szempontjából, de a látvány fantasztikus volt. Az idő és a pályák nagysága miatt kisebb csapatokban síeltünk. Olyan nagy volt a pályarendszer, hogy az egyik kis társaság 3 km-re az indulási ponttól találta magát mindössze 30 perccel az indulás előtt. Az útbaigazításuk után nekivágtak a "túrának" az aszfaltúton a buszhoz. De az este minden eddigi fáradozást kárpótolt, csináltunk egy nagy táborzáró bulit, ami igazán jól sikerült.

Az utolsó nap reggel, aki még előző nap este nem tette meg, az megismerkedett a pakolás rejtelveivel. Meglepő módon az indulásra mindenki pontosan készen állt. A haza vezető úton megálltunk Krompachyban, síeltünk egy fantasztikusat. Legtöbben úgy gondolták, hogy ez volt a legjobb pálya. Ezután nem meglepő, hogy a buszon szinte mindenki aludt, és nem a legfrissebben érkezünk a gimnáziumunk elé.

A tábor nagyon jól sikerült, amit az is bizonyít, hogy a legtöbben már a következőről beszéltek.

Bak Tibor és Sipos Péter
0. angol

Hétvége a kollégiumban

A szintvetélkedő egyik legizgalmasabb része a palacsintasütő verseny volt.

A hagyományokhoz híven idén ősszel is megrendezésre került kollégiumunkban a "bentmaradás" hétvége. Sok színes és érdekes programot szervezett a kollégium tantestülete és diákönkormányzata. A program péntek délután 16,00-kor kezdődött filmvetítéssel, amely egész hétvégén folyamatosan zajlott. A szórakozni vágyók az estét az Open Doors Music Clubban tölthették (persze nevelőtanári felügyelet mellett.) A következő nap délelőttje pihenéssel telt, de voltak olyanok, akik az egészséges életmódot választották, kihasználva a tornaterem és a Júlia Fürdő lehetőségeit. A szintvetélkedő előtt nevelőtanáraink segítségével mézest süített és különleges salátákat készített a kollégisták egy része. Bár egyszer-kétszer odaégett a kalács, mégis percek alatt elfogyott az ízletes és rendkívül kellemes illatú finomság.

Délután három órán át folyt a szintvetélkedő, ami mindenkit megmozgatott. A versenyfeladatokat a kollégiumi rádión keresztül kaptuk nevelőtanárainktól. Ezek nemcsak szellemi, hanem ügyességi és logikai jellegűek is voltak. A vetélkedő nemcsak a kollégiumban zajlott, hanem voltak városi feladatok is. Bár az időjárás nem kedvezett nekünk, vállalkozó szellemű diáktársaink mégis buzgón gyűjtötték a helyenként elázott és sáros buszjegyeket. Aztán felhasználva az ős adta színes növényeket, a szintek ragasztó és más segédeszközök segítségével szebbnél szebb kompozíciókat készítettek. Ezután következett a mindenki számára legszórakoztatóbb feladat. Minden szintről egy emberre volt szükség, aki minél több ruhát magára öltött. Nagy meglepetésünkre a győztes csapat emberén negyvenhárom ruhadarab volt.

Eközben folyamatosan zajlottak a műveltségi és irodalmi tesztes feladatok és a palacsintasütés. A verseny izgalommal teli

Érdemes volt ennyi buszjegyet gyűjteni?

és rendkívül szórakoztató volt. A győzelmet a III. emeleten lakó elsős lányok szerezték meg.

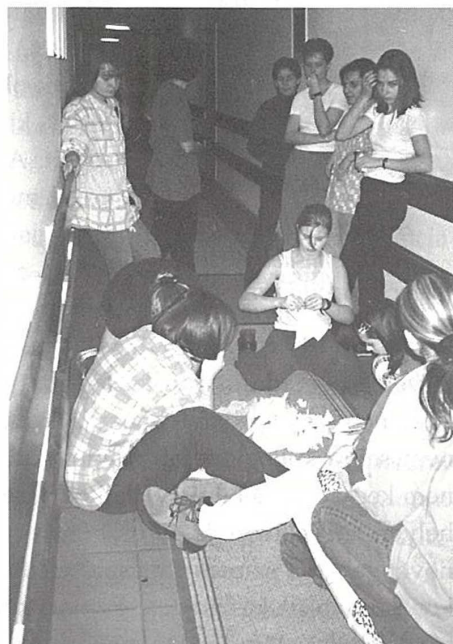
Este egy rövid műsor erejéig bemutatkozott Tóth Nóra, aki verseivel és zongorajátékával meghitt hangulatot varázsolt a kollégium falai közé. Ezt követően a táncolni vágyókat Kósa Péter és népzenei együttese várta az ebédlőben. Eleinte kissé feszült volt a légkör, de hamarosan mindenki feloldódott és jókedvűen táncolni kezdett. A vasárnap már a pihenés és tanulás jegyében zajlott. Ennek ellenére délelőtt még megtartottuk az asztalitenisz bajnokságot.

Ez a hétvége emlékezetes marad számunkra. Megérte a sok fáradozást, munkát, amit a szervezők végeztek az előkészítés és lebonyolítás során. Köszönet érte!

Hétközben a tanulás köti le a figyelmünket, most volt idő egymásra, beszélgetésre, játékra, kikapcsolódásra; új barátságok születtek, gazdagodott, erősödött a kollégiumi közösség.

Reméljük lesz folytatás!!!

Gáll Anita III. E
Vajda Nikolett III. D

*Hajtogattunk, hajtogattunk,
hajtogattunk ...*

A fiúk sem akartak lemaradni ...

Képek és versek (Válogatás versekből, a galéria alkotásaiból)

Verseink

A Zrínyis Napok alkalmából versíró pályázatot hirdettünk meg iskolánk tanulói számára. Nem adtunk témát, nem szabtuk formát, így a beérkezett anyagból kiválogatott versek sokfélék. Mindegyik szöveg tükrözta viszont az alkotók vágyát, hogy gondolataiknak minél kifejezőbb szavakat, képeket találjanak. Érzékenységet tükröznek e sorok, melyek a lélek kapuin kopogtatnak, s némelyik fel is tárja azt.

A kiválasztott versek mindegyikét első-másod évfolyamosok írták, mely talán arra is reményt ad, hogy körjük kovácsolódhat egy kör, ahol egymásra találhatnak az érzékenyen gondolkodó, a világban a titkokat megfejteni akaró emberek.

Köszönjük a verseket!

Bárcsak

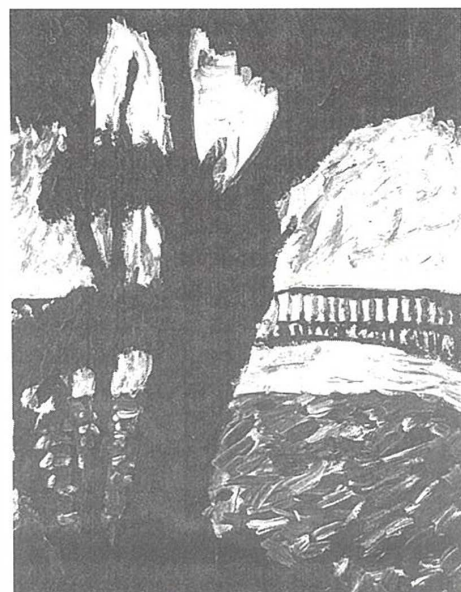
Ó, bárcsak remélném, hogy erős vagyok,
Hogy van erőm túlélni minden napot
Ebben a kárhozott, vak világban,
Van erőm észrevenni az embert a hibákban,
És van erőm remélni a reményt,
Hinni a hitet és őrizni az erényt,
Van kerülni a bűnt és nyugodtan állni,
Mikor repülni vágnék, az égbe szállni,
És van legyőzni a félelem koboldjait,
Eltörni és ledobni éles kardjait,
És van erőm létezni, lélegezni,
A sírás közt is mosolyt ébreszteni!
Ó, bárcsak tudnám még remélni,
Bárcsak képes lennék hinni!

Ó, bárcsak remélném, hogy van még jószág,
Hogy jók az emberek, és lappang az igazság,
Keresi még az ember az álmait,
És nem fél kimondani a vágyait!
Van még jószág a szívben legbelül,
És a csattogó, síró zaj lassan majd elül,
És a helyét gyermekdalok légysága tölti be,
Élőlények gyülekeznek a tűz körébe,
És együtt zúgják a természet himnuszát,
És megalkotják egymás támaszát!
Ó, bárcsak, bárcsak... hinne még a szív,
És ne lenne a jószág egyetlen szűk szirt!
Mondd, Isten, hogy tudnám még remélni,
Mondd, hogy képes lennék még hinni!

Hallod?

Hallod a lombok alatt a fáradt szelet?
Hallod, amint szaladgál s halkan felnevet?
Hallod, hogy csobog a kertek alatt a patak?
Hallod, hogy libeg az éj, hogy szalad?

Hallod, hogy dobban a szívem lüktetve?
Hallod, hogy táncol a világ gyors ütemre?
Hallod, ahogy árad bennünk a vér?
Hallod, ahogy ránk borul óvón az éj?

Hallod, mit súg ma éjjel a szerelem?
Hallod, hogy dúdol halkan a lét nekem?
Hallod, hogy terjeszti szárnyait a szabadság?
Hallod, hogy ontja a Nap ezernyi sugarát?

Töredék

Olyan vagy nekem, mint földnek az eső.
Mely után agyagos, sáros szag
Terül a rétek fölé, és a csönd megnő.
Nyári alkonyatok csöndje vagy,
Bölcs, tünődő és egyszerű elem,
Néha körém fonódsz halkan,
És megfogod tétova kezem,
Átölelsz, és elalszok lassan,
Tudván, hogy itt leszel holnap is,
Itt lesz velem a szemed kékje
Velem volt tegnap is, ma is,
A fekete múltnak nincs is már emléke,
Mert velem vagy, és tudom,
Ha nem mondd, akkor is,
Hogy szeretsz, míg a szád súrol,
Súrolja a szám, az arcom is.

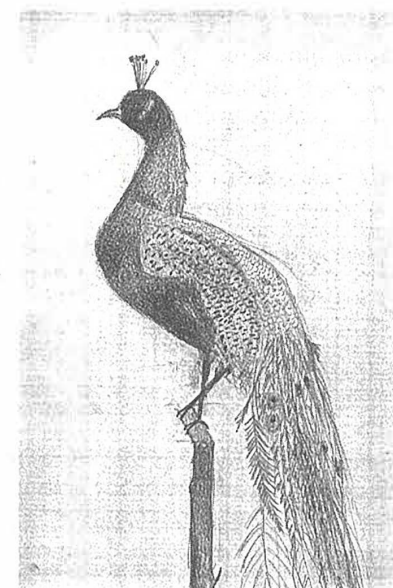
Olyan vagy nekem, mint testnek a simítás,
Mely álmodást ad a csontoknak,
És ha abbahagyják: "Tovább!" - sikítják,
És akkor értik meg, hogy nem szólhatnak.

Fájdalom

A fájdalom szárnyain ringatózom csöndesen,
Megrezzenti a tájat minden kis zörejem,
A szívembe lassan csöndesség csepeg,
Fekszek csukott szemmel a vidámság helyett.

Néha meglebben a függöny az ablakon,
És látható lesz megannyi csillagom,
Miket magányos estéken nézek némán,
És ők szomorúan néznek vissza énrám.

Tudod, néha jó szomorúnak lenni,
Jó a boldogságot néha elfeledni,
S egyedül lenni a fájó dolgokkal,
Megszerettetni magad a gondokkal.

Látod, fájdalmat szül a fényes szerelem,
Fájdalommal teli az áradó érzelem,
Fájdalmat virágozik az öröm, boldogság,
Mindig a mellőzött, az eldobott fájdalmát.

Mondd, szeretsz nekem fájni, világ?
Fekszem letaposva előtted, mint kis virág,
És hagyom, hogy széttörj és neved,
Mert várom, hogy egyszer majd engem is szeretsz.

Nem tudok

Nem tudok hazudni,
pedig szívesen hazudnám,
hogy nem hazudok,

nem tudok felejteni,
pedig akkor elfelejteném,
amit most nem tudok.

Nem tudok beszélni,
pedig szívesen kimondanám,
hogy nem vagyok néma,

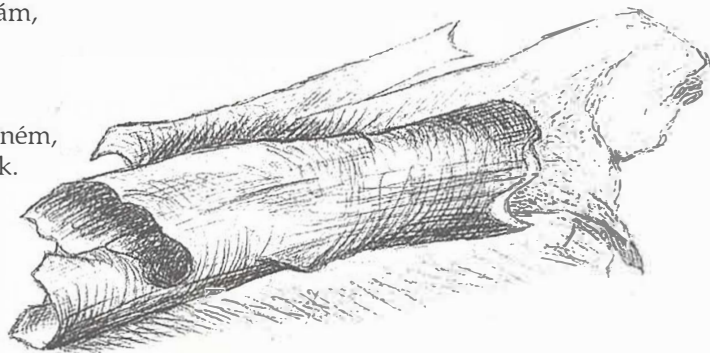
nem tudok továbbs menni,
pedig szívesen átlépném
a múltat néha.

Nem tudok repülni,
pedig néha szeretném
kitárni a szárnyaim,

nem tudok álmodni,
pedig szívesen álmodnám,
hogy vannak álmaim.

Nem tudok játszani,
pedig szívesen játszánám,
hogy nagy vagyok,

nem tudok nevetni,
pedig szívesen kinevetném,
hogy egyszer meghalok.

NAGY ESZTER

Nem tudok...

Nem tudok nevetni,
pedig olyan szép lenne.
Nem tudok sírni,
pedig néha jól esne.

Nem tudok elmenni,
pedig nem jó nekem itt,
Nem tudok maradni,
pedig maradna velem valaki.

Nem tudok rád nézni,
pedig itt vagy mellettem,
Nem tudom szemem lehunyni,
pedig már elsötétült minden.

Nem tudok egyedül lenni,
pedig magány s üresség vár.
Nem tudok veled maradni,
pedig belül vágyok rá.

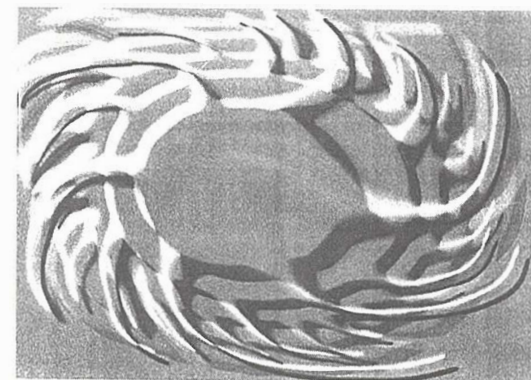
De nem tudom megtenni.

Lelkem

Gyémánt a lelkem,
Tiszta, de nem büntelen,
Erős és törhetetlen.
Ha majd mindennek vége,
Hamuvá ég el,
S kezekben tarthatod,
Ezt a maréknyi fekete port,
Mely valaha lelkem volt.

Döntésképtelenség

Fényesség előttem,
Sötétség mögöttem.
Sötét múlt az,

Miből előléptem.
Két ösvény előttem,
Melyeken majd életem tengetem.
A jobb a rossz
A bal a gonosz
A választás nem oszt,
Nem szoroz.
Dönteni nem tudok,
Inkább visszafordulok.

Sivatagi vihar

Fekszel a porban,
Szád tele homokkal,
Nem próbálsz mozdulni sem.
Elhaladok melletted,
Kinyújtod felém kezedet,
Elkapod cipőmet.

Én meg sem rezzenek,
Csak megyek, megyek,
Tovább, vissza sem nézek.
Hidegen hagy életed.

Te meg csendben fekszel,
Hunyorogva nézel,
A homok csípi a szemedet,
S égeti meztelen testedet.
Fáj már mindened.

Fölötted dögevők köröznek,
Mindannyian a megváltóra vártok,
A halálra mely megkönnyíti életedet,
De azt még várhatod.
Még szenvedtetnek.

Elevenen égsz meg.
Becsukod a szemed.
Elalszol abban reménykedsz,
Hogy másnap majd nem ébredsz.
De ez nem így lesz.

A torkodat kaparja a száraz,
Keserű nyálad.
Szomjazol. Éhezel.
Saját testedből eszel.
Már semmi sem érdekel.

Minden egyes perc kész gyötrem.
Egy örökkévalóság.
Mikor lesz már vége?
Mikor nyugszik le a nap végre?
Órák telnek el, melyek napoknak tűnek.

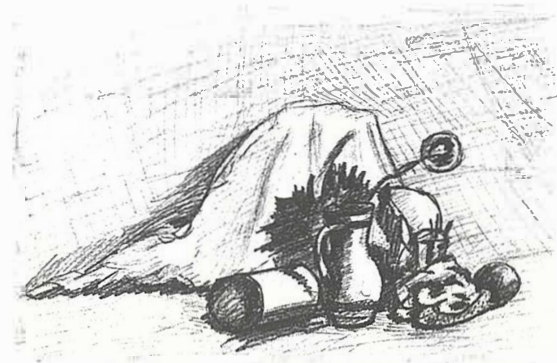
Végre itt az éjjel.
Sötétség. Végre lehül a levegő.
Eltűnnek a keselyűk.
Esik az eső,
És te mégsem örülsz neki.

Hisz ' újra erőre kapsz,
És kezdődik minden előről.
Sírsz, szenvedsz.
Üvöltöd:
Öljetek meg!
Lőjetek le!
Egyetek meg élve!

Pedig ez így lesz örökre.....

Pink üveg

Felvettem ezt a pink napszemüveget,
Hátha rózsaszínben látom a világot.
Ha csak egy kicsit is...
Kíváncsi vagyok milyen lenne,
Egyszer az életben...
Mindennek a jó oldalát látni.
A sírásban a boldogságot,
Az éjszakában a napvilágot,
A halálban az újjászületést...
Nem! Nem megy!
Nem akarom hogy hazudj, nekem.
Nekem a valóság kell!
Leveszem! Eltaposom a szemüveget!
A világot nem szépítéd többet,
Te idétlen, rózsaszínű üveg!

Ábrándok völgyében

Messze-messze, holt vidéken,
Túl a sarlón, túl a réten,
Roppant hegyek körbefonják
Fűz és babér körbefonják
Az én kicsi völgyemet.

Bódult illat akként árad,
Úgy legyeznek smaragd ágak,
A sok csillag úgy ragyogja,
Mint ha édes hűgő volna
Az én kicsi völgyem nékik.

Fényévekre is, ha járok,
Bizony sehol sem találok
Még egy olyan édes katlant,
Sem nem nyüzsgőt, sem lakatlant,
Akár az én kicsi völgyem.

Márványszirtből büszkén fakad
Kristály vizű, hűvös patak.
milljom ezüst habjai
- Miként cipőt - átszeli
Az én kicsi völgyemet.

Rajta a híd összedőlt rég.
Nincs már, ami összekötné
Földi morcos vad világgal
Szemfényvesztős vad világgal
Az én kicsi titkos völgyem.

Nincs térkép, ki megmutatná,
Ki a helyes utat tudná.
Szívem egyetlen rejteke,
Kit rám osztott a földteke:
Az én kicsi völgyecském.

Álmomban, ha arra járok,
Messze tűnnek morc határok
Szolga vagyok, s király egyben
S legjavasabb az égi kegyben
Az én kicsi völgyem mélyén.

Isten bennem, ha örömet lel,
Nem halmoz el nagy kincsekkel,

De nékem egy rézkulcsot ad
Azzal nyissam meg kiskapuját
Az én bűvő szép völgyemnek,

Rejtett parókiájának,
Hol angyalok is ritkán járnak.
S titkon, hogy senkise lássa,
Rámosolygunk szépen egymásra.
Hajh, az én ábrándos völgyem be csodás!

A vers

Jambikus, leoninus, konfliktus, humanizmus,
naturalizmus, nacionalizmus, panteizmus, impresszionizmus;
Paródia, rapszódia, szociográfia, tragédia,
Poétika, komédia, epigramma, ironia ...
Nem!
A vers az csak vers.
Úgy hívják: vers.
És annyit jelent: vers.

Szeretni

Szeretni mindent mindenekfelett,
Örülni a semminek is bármiáron;
Este elsuttogni bűvös igéket,
Sírva fakadni szentigaz imákon,

Kabózával egyként dalolni,
S széllel kelni egyazon táncra,
Az Élet cirógatásán megborzongni,
Rámosolyogni a koldus bérára,

Elábrándozni egy kósza kis álmon,
Csillagokig örjöngeni minden boldogságon
Szeretni mindent mindenekfelett,
S örülni a semminek is bármiáron...!

Vajh, miféle ördög...

Vajh, miféle ördög úzi
Kő szívedből az irgalmat egyre?
Honnan a fars trombita,
Ki halálmarson fújja messze?
Csúf elveid eztán meddig
Szenvedjen még kínok árán?
S miként leljek nyugodalmat
Gyűlölködésed kálváriáján?

SZANICZA LÁSZLÓ

Repülni

Repülni, szállni szeretnék mint
madarak.
Hosszan, lágyan lebegni az ég
alatt.
Szeretném, ha egyszer igazán boldog
lennék.
Szeretném, ha egyszer szabadon
repülnék.
Repülni, szállni mint a
fecskék.
Lezuhanni, meghalni, szabaddá válni
szeretnék.

Ha átölel

Jó reggelt Csillagfény
A Föld hallót mond
Itt nincsen felhő,
Most nincs semmi gond.

Hát szervusz Kék ég
Mondd mi történt, már
Ott kellene lennem, engem
Valaki vár.

Üdvözlény Napfény
Sietnem kell, hát
Hiába nevensz rám,
Nekem többet ér, ha
Átölel!

Fáztál [1]

Fáztál, remegő ajkadról
fagyosan estek le a szavak.
Rám néztél és én rád néztem,
a fájdalomra szívemben készültem.
Fájó ujjakkal egy verset írtam,
s mikor ám néztél, majdnem sírtam.

Fáztál [2]

Fáztál, idegesen tördelted kezed.
Olyan jó volt beszélni veled.
Elindultunk, a fázó parkot magára hagytuk,
Közben arról beszéltünk, hogy
ezt a Szerelmet ha...

Kiemelt szavak

Csalódás,
amibe bele kell törődni.
Szerelem,
amit nem lehet feledni.
Élet,
amelynek - érzed - közel a vége.
Egy másik lány,
aki szeretne végre.
Fájdalom,
ami csontig hatol.
Szerelem,
amiben az ember elvakul.

S megosztád velem tudásod

Te mondtad, higgyek, mint hisz az újszülött
Kinek kudarc még nem sértette érzetét
Te mondtad, ha úgy érzed, mégsem börtönöd
E lét, mit sors rácsa közt élhetsz, míg élsz

S tán azt is te mondtad, bízva bízzak
Bárhova is sodor jövőnek árja
Győzelmek hegyeitől sohase hízzak
Majd felvésem az ajtófélfára

Ember, ki itt élsz, bírd, mit jövendő
Korbácsa rád sújt. Fájdalom az, mi akadály NEM lehet
Ne bánd, mit elkövettél. Hisz ez tanítód, mely vezérli élted
S mondád: a kéz formál, s kezekben a jövő.

Valamit a boldogságról

Mert boldog az, ki érzi
Mi is az valóban, s eme érzelme töretlen
Hisz nem az, ki csak nézi
Hogy vergődik életnek rút kelepcéjében

Tudd meg, ha visz a hit
S a kétség sem szól közbe
Akkor illessen a vád bárkit
Hogy létben nincs öröme

Lám a kapzsi, az álnok, ő, ki magának
Tulajdonít mindennemű javat
Nem leli az boldogságot, hisz a mának
Nem él ő, s szürke bújja marad.

Tél

Látod az eget, hol nap tárja szét sugarait?
Látod madarak vidám táncát a meztelen fákon?
Kik hangot adnak a puszta fehérségnek. Tanait
Hirdetik őszszakállú télnek, ám tudja, hogy látom

Látom, mit tanít nekem az öreg:
Mik szépek, azok zordak, mint éles sziklák
Melyek az ég végtelenjébe törnek
Ki fejt meg ezen hegyek legféltebb titkát?

Képek

Az 1999/2000-es tanévben tanító tanárok

Pintér Miklós
igazgató

Balázs Lászlóné
igazgató-h.

Huszárné
Kádár Ibolya
igazgató-h.

Pankotayné
Szarvadi Katalin
igazgató-h.

Alana Joy
Letourneau

Antal Attiláné

Bajdik Gabriella

Bakajsa Ivett

Balogh Károlyné

Balogné
Német Szilvia

Balogné
Tilki Tünde

Bán Annamária

dr. Bánhidi
Lászlóné

Bartha Dénes

Bartha Dénesné

Boros Krisztina

dr. Csapóné
Kovács Erzsébet

Czakóné
Udud Zsuzsanna

Deme Anna

Erdei Anikó

dr. Farkas
Károlyné

Figuláné
Chriszt Gabriella

Fodorné
Zagyi Orsolya

Garamvölgyiné
Ács Mária

Garai Miklós

Gönczy Ágnes

dr. Hegedűsné
Sziklai Mariann

Hlavnya Emese

Hrotkó Anna

Jakab Istvánné

dr. Jánosiné
Juhász Katalin

Kalenda
Mihályné

Kobzos István

Kóderné
Gömöri Anna

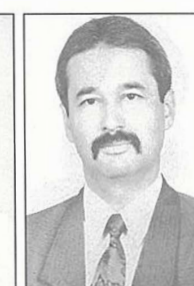
Kovácsné
Győri Gabriella

Kővári Zoltán

Makay Lajosné

Mándy Tihamér

Martinovszkyné
Kondrák Margit

Máté Tóth Attila

Mőricznő
Meggyesi va

Nagy Andrea

Ondernő
Szilágyi Tímea

Ottohl Lszlő

Palotás Károly

Pocsai Péter

Radnai Lszlő

Sarah Kristen
Tracy

Sárga Tamás

dr. Sivadonő
Máté Klára

dr. Szabó
Antalnő

Szerényi Róbert

Szijrtő Jőzsefnő

Szilágyi Beáta

Szilágyi Lszlő

Tisza Zsuzsanna

Tőkey Péter

Tőrös Erika

Vad Mária

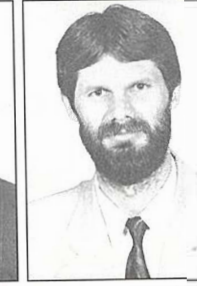
Vajdnő
Marosi Zita

Varga Ildikő

Vas Krisztina

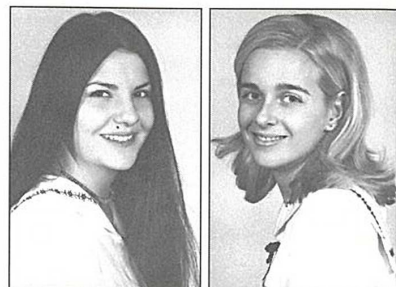

Vass Zoltán

**Az 1999/2000-es tanévben
ballagó diákok**

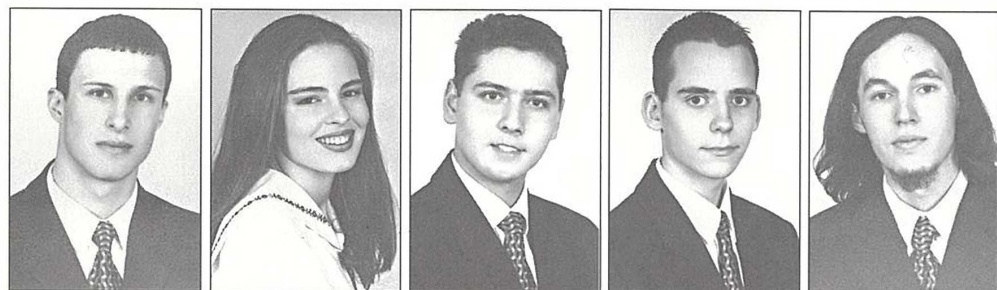
XII. A osztály

Osztályfőnök: Nagy Andrea

Bajusz
Annamária

Baksa Ágnes

Bartha István

Boros Melinda

Czeglédi István

Drabik Zoltán

Fodor Attila

Guliew Adrienn

Halmos Júlia
Csenge

Határik Zsuzsa

Katona Ildikó

Karsheh Nabil

Illés Renáta

Keszi Annabella

Kis Katalin

Kiss Brigitta

Kovács Kinga

László Levente

Leviczki Péter

Lipusz Rita

Meggyesi Klára

Nagy Ágnes

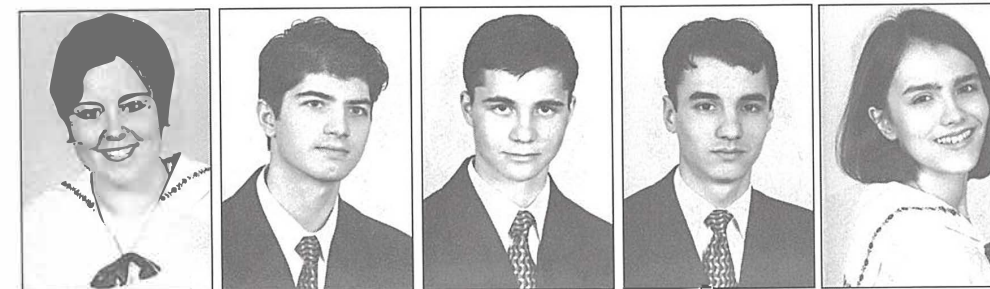
Nagy Orsolya

Oláh Viktória

Orosz Eszter

Papp Ibolya

Pázmándi Viktor

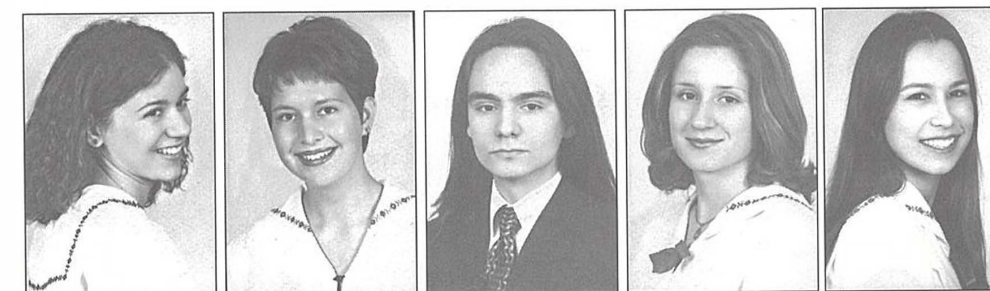
Pócsi Andrea

Stefán János

Szabó Roland

Szigligeti Gábor

Szikora Andrea

Szilágyi Andrea

Szöllősy Ramóna

Tóth Attila

Varga Valéria

Varga Edina

XII. B osztály

Osztályfőnök: Balogh Károlyné

Póka Edina

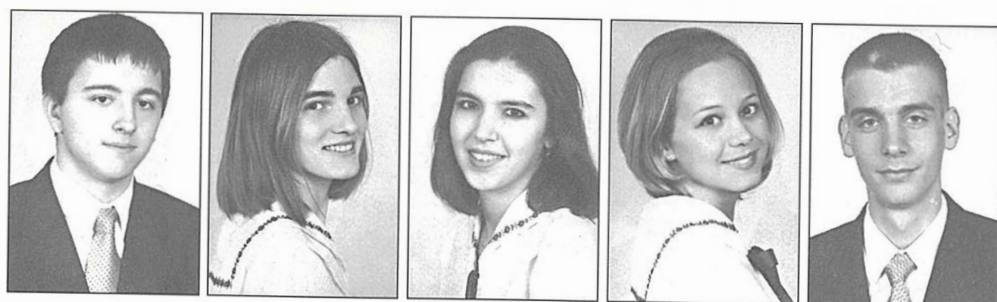
Bak Zsuzsanna

Balla Edina

Benya Diana

Bodnár Anita

Dávid Márta

Ésik Sándor

Filep Orsolya

Gálik Csilla

Gálik Gabriella

Ganzler Örs

Gerő Eszter

Gyurcsán Gábor

Halkó Tímea

Henzsel Nóra

Kóder Zsuzsa

Kóder Gábor

Körtvélyfáy Dóra

Kovács Gabriella

Lengyel Szabolcs

Majoros Tímea

Makó Zsuzsa

Mándy Gabriella

Máté Péter

Mátrai Katalin

Molnár Erika

Nagy Viktória

Nagymáté Eszter

Pásztor Gréta

Rácz Nóra

Spisák Andrea

Szilágyi Melinda

Tajta Ákos

Tóth Henrietta

Tóth Andrea

Varga Ágnes

XII. C osztály

Osztályfőnök: **Bartha Dénesné**

Andrási Zsuzsa

Augusztyni Szandra

Bajusz Orsolya

Barkaszi Angéla

Buda Boglárka

Csáki Attila

Gáspár Viktor

Gégyény Edmond

Hézinger Anikó

Imre Krisztina

Karakó Gabriella

Katona Eszter

Kith Nikoletta

Kocsány Rita

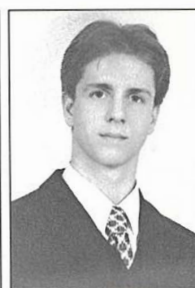
Konczos Nóra

Kovács István

Leviczky Noémi

Margitics István

Nagy Zoltán

Nagy Imre

Nagy Péter

Nyerges Beáta

Perger Beáta

Romanovits Ágnes

Szabó Miklós

Szabolcsi Richárd

Szalai Márk

Szepesi Csilla

Takács Zoltán

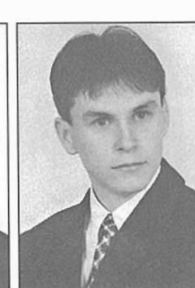
Temesfalvi Zoltán

Váradi Sándor

Varga Zoltán

Vasadi Róbert

Vattamány Lídia

Verebélyi Marianna

Veres Rozina

XII. D osztály

Osztályfőnök: Szerényi Róbert

Badak Zsuzsanna

Bagdi Csaba

Baksa Anita

Balázs Béla

Bartha Ádám

Durucskó Judit

Ecsedi Timea

Fekete Nóra

Gutván Ádám

Hajdu Zsófia

Katona Enikő

Kiss László

Lakatos Rita

Lizák Anita

Magyar Éva

Makai Ildikó

Mészáros Mária

Nagy Melinda

Novák Andrea

Orosz Zsuzsa

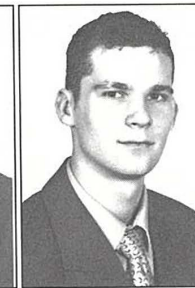
Pájer Béla

Plósz Tünde

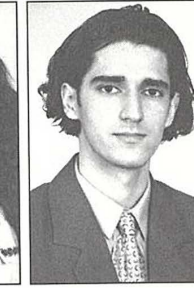
Popovics Péter

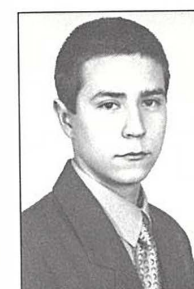
Rác Miklós

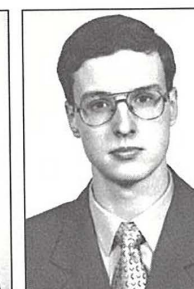
Sándor Anikó

Sárközi Sándor

Sipos Ferenc

Sulyok Gergely

Szabó Zsuzsanna

Szikszai Miklós

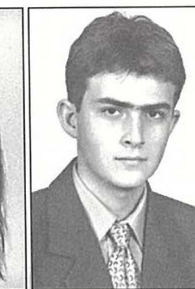
Szombati Ivett

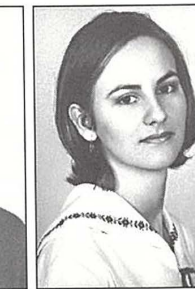
Tompa Renáta

Tóth Brigitta

Tündik András

Vajda Eszter

Varga Gergely

Színes melléklet

**Az 1999/2000-es tanévben
tanuló osztályok**

0. angol

Osztályfőnök: **Máté Tóth Attila**

Felső sor:

Jármi Tibor, Vadász Tamás, Magyar Krisztina, Lippai Tamás, Hajdu Csaba, Hegyes László, Bak Tibor, Nagy Annamária, Demeter Anita, Tóth Tímea

Középső sor:

Sánta Márk, Tóth Hajnalka, Rojkó Adina, Kotán Gabriella, Móré Mónika, Dályai Judit, Révész Orsolya

Alsó sor:

Jakab István, Horváth Zsuzsa, Maleczki Nóra, Hegedüs Éva, Magyar Péter, Horváth Edit, Balázs Katalin

0. német

Osztályfőnök: **Móriczné Meggyesi Éva**

Felső sor, balról:

Horváth Gergely, Széles Árpád, Kolozsy Balázs, Sánta Antal, Bencsik Gábor, Novák Viktória, Koncsol Zsófia, Kukucska Zsolt

Középsor, balról:

Póka István, Orosi Tünde, Gyökér Mária, Brátán Júlia, Kerti Andrea, Sereghy Eszter, Benya Éva, Kovács Diána, Leövey Eszter

Alsó sor, balról:

Pálffy Zsuzsa, Gonda Tamás, Kántor Balázs, Sipos Péter, Lakatos Balázs, Rácz Lilla, Róka Anita

IX. A

Osztályfőnök: **Radnai László**

Felső sor, balról:

Szabó Eszter, Solymosi Ildikó, Budai Erika, Petrilla Henrietta, Gál Enikő, Kovács Emese, Halkó Fruzsina, Szakos Éva, Szloboda Eszter, Kovács Marcell, Márton Zoltán, Németi Viktor, Rácz Éva, Eszenyi Fanni

Középső sor, balról:

Budai Éva, Czakó Ágnes, Kolozsi Judit, Spisák Nóra, Bálint Adrienn, Márton Andrea, Mészáros Tímea, Halmos D. Géza, Ágoston Norbert, Pétery István, Kovács Krisztián

Alsó sor, balról:

Olti Orsolya, Tóth Eszter, Jeney Ágnes, Zsíros Csilla, Szabolcsi Viktória, Bene János, Spanyol János, Répási Zoltán

Nem voltak jelen:

Pásztor Nóra, Rácz Attila, Köbli Tímea

IX. B

Osztályfőnök: **Dr. Csapóné Kovács Erzsébet**

Felső sor:

Mányik Eszter, Virtics Alexandra, Barna Nóra, Magocsa Zsuzsa, Nagy Eszter, Tóth Ágnes, Kiss Orsolya, Demeter Éva, Angel Henriett, Jenei Dorina, Hársfalvi Gréta, Kulcsár Edina, Berecz Zsófia

Középső sor:

Venter Lóránt, Szendrői Gábor, Kerti Andor, Asztalos Noémi, Rácz Judit, Nagy Fruzsina, Borók Andrea, Falatovics Zita, Szabó Judit, Ling Regina, Kuritár Eszter, Szűcs Réka

Alsó sor:

Répási Attila, Mazák János, Balogh Tamás, Márton Árpád, Hlatky Péter, Margitics Bence, Sikolya Tamás, Kupecz Ildikó, Szalai Eszter, Kovács Gabriella, Huszár Judit

IX. C

Osztályfőnök: **Varga Ildikó**

Felső sor balról:

Pálfi Valentin, Bákonyi Tamás, Lázár Attila, Valcsák Attila, Virág Zoltán, Vattamány Árpád, Farkas Tibor, Szanicza László, Tami Dvir, Kerekes Zsuzsanna

Középső sor balról:

Bodó Levente, Bányai Dávid, Balogh Ágnes, Daku Gabriella, Mányik Csilla, Gerda Erika, Vida Ágnes, Balázs Orsolya, Magyar Melinda, Pájer Nikoletta, Fedorova Mária, Farkas Andrea

Alsó sor balról:

Müller Zsuzsanna, Bojti Irén, Varga Ágnes, Veres Nikoletta, Koch Nóra, Simnovecz Nikoletta, Glückmann Rita, Kántor Gabriella, Tóth Andrea, Katona Ágnes Írisz, Horváth Judit

Nem voltak jelen:

Farkas Réka, Vadász Péter

IX. D

Osztályfőnök: **Gönczy Ágnes**

Ülő sor balról:

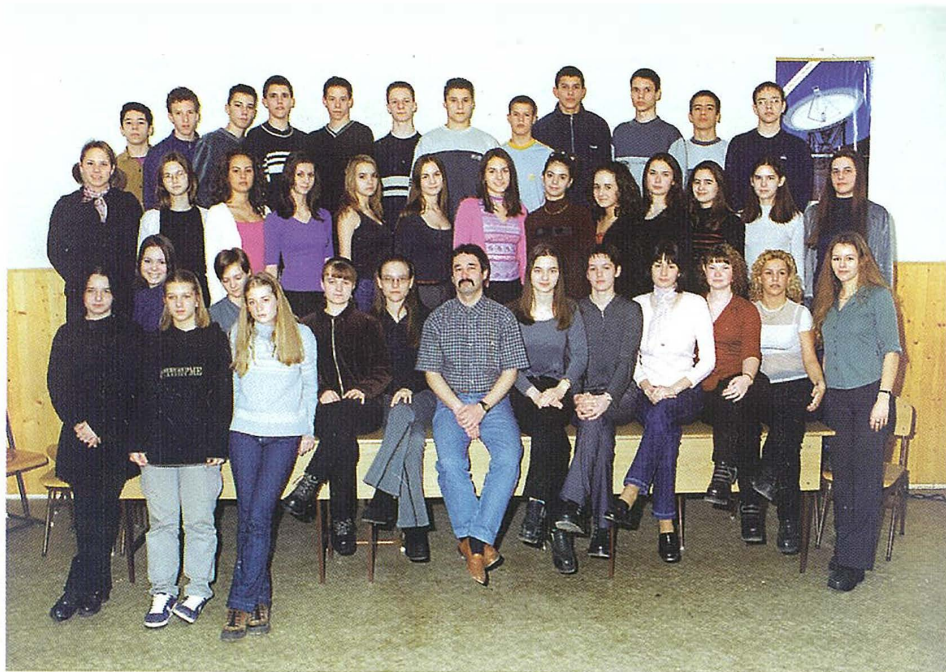
Ináncsy Márta, Béres Rita, Jenei Anett, Mogyorósi Vanda, Széles Orsolya, Darai Melinda, Gál Erzsébet, Majláth Orsolya, Tóth Krisztina, Kovács Rita, Sedlák Rita, Juscsák Dóra, Kotricz Ágnes, Papp Szilvia

1. Álló sor balról:

Bodnár Laura, Lakatos Vera, Herczku Eszter, Karászi Noémi, Tóth Boglárka, Csiszár Noémi, Gacs Csaba, Borbély Árpád, Janek Erzsébet, Kocsis Eszter, Varga Rita, Egri István Bence

2. Álló sor balról:

Béres Eszter, Balázs Edina, Oláh Erika, Tóth Gabriella, Molnár Zoltán, Halmay Zoltán, Bakosi Roland, Kiss Tamás, Patakfalvi Ákos, Takács András, Dankó Gábor

IX. E

Osztályfőnök: **Mándy Tihamér**

Felső sor balról:

Szabolcsi Ákos, Molnár Levente, Horváth Gábor, Tarnavölgyi Balázs, Tóth Bence, Vadon Gergely, Lengyel István, Nagy Tamás, Pál Gergely, Gálik Csaba Zsolt, Kléninger Szabolcs, Hamvas Gergő

Középső sor balról:

Tarnai Katalin, Gál Gabriella, Jánócsik Ágnes, Kósa Henrietta, Vámosi Viktoria, Szilágyi Orsolya, Rabóczki Mariann, Bartók Eszter, Rukóber Evelin, Majorics Zsuzsanna, Pál Emese, Legány Nóra, Pósch Annamária

Alsó sor balról:

Kanyári Zsanett, Papp Réka Kinga, Mócsán Eszter, Seres Szabina, Hadházi Anita, Nyiri Andrea, Tóth Anita, Mándy Tihamér, Brecka Noémi, Pokol Adrienn, Téglás Veronika, Darai Nikoletta, Fibi Rita, Antal Petra

X. A

Osztályfőnök : **Boros Krisztina**

Felső sor balról jobbra:

Soltész Tamás, Varga Norbert, Szatmári Gergely, Asztalos Zoltán, Kirják Péter, Tisza Viktor, Határik Zoltán, Magyar János György, Kiss Eszter, Fási József, Radvánszki Krisztina, Tóth Tamás, Sándorfi Csilla Zita

Középső sor balról jobbra:

Szirkó András, Márton Péter Tamás, Boros Eszter, Tóth Boglárka, Vincze Vanda, Smid Katalin, Huszár Edit, Asztalos Angéla, Cseh Katalin, Demeter Ágnes, Padla Dóra

Alsó sor balról jobbra:

Takács Kinga, Mile Andrea, Suhajda Gábor István, Hadházy Anna Erzsébet, Gazdag Nóra, Lakatos Rubinka, Horváth István, Garamvölgyi Ágnes, Tóth Tamás

Nem voltak jelen:

Boczák Zsolt, Kenyeres Krisztián

X. B

Osztályfőnök: **Garamvölgyiné Ács Mária**

Felső sor:

Németh Tünde, Szkiba Edit, Bardi Babett, Rácz Erzsébet, Lenyu Petra, Hársfalvi Gergő, Truckó Máté, Tátrai Ferenc, Pataki Barbara, Jakab Zoltán, Nagy Levente, Baksa Péter, Erni László, Spisák Béla, Tamás Zoltán

Középső sor:

Bárány Anikó, Demeter Ágnes, Fekete Katalin, Nagy Melinda, Szabó Ildikó, Fekete Anikó, Szabó Nikoletta, Sárdorfi Kitty, Csik István, Makai Zsolt

Alsó sor:

Molnár Éva, Nagy Marianna, Tarján Fruzsina, Bárány Orsolya, Korpai Katalin, Diós Judit, Markos Éva, Hederman Csilla, Mihály Rita, Varga Zsuzsanna

Nem voltak jelen:

Balogh Lőrinc, Bucskó Bernadett, Kovács András, Kőszegi Dóra, Varga Edina

X. C

Osztályfőnök: **Sárga Tamás**

Felső sor balról:

Maczinkó Gergely, Lukács Péter, Nagy János, Varga Péter, Balla Ildikó, Zsidek Nóra, Gémesi Eszter, Nagy Ildikó, Boleman Edina, Rácz Anett, Beregi Csilla, Soltész Ildikó

Középső sor balról:

Fintor István, Köblös Ibolya, Majoros Eszter, Bene Lilla, Zombor Valerie, Bereczki Dóra, Obbágy Vera, Szabó Orsolya, Papp Éva, Lakatos Nikoletta, Boros Adrienn, Kovács Andrea, Nagy Krisztina

Alsó sor balról:

Tóth Ujhelyi Jácint, Üski Annamária, Nyikos Éva, Morvay Zalán, Sivadó Teodóra, Póka Róbert, Berki Gabriella, Lizák Viktória, Vass Veronika, Gyermán Erika

Nem volt jelen:

Garaj Szilvia

X. D

Osztályfőnök: **Riczu Zoltán**

Felső sor:

László Balázs, Órendi Gergő, Vincziczki Áron, Nagy Patrícia, Figula Gergő, Tóth Gábor, Nagy Judit, Szép Zsanett, Simon Tünde, Oroszi Viktória, Tamba Erika

Középső sor:

Czékmann István, Bagdi Tamás, Nagylucskay Nóra, Gubicz Katalin, Gombás Nikoletta, Rompa Ágnes, Kiss Ágnes, Jánvári Orsolya, Illés Adrienn, Nagy Enikő, Gergely Csilla, Nagy Andrea

Alsó sor:

Márföldi Krisztina, Sarkadi Zsófia, Liptai Judit, Igaz Gyöngy Eszter, Bán Emese, Hajdu Henrietta, Gyurkovics Éva, Kujbus Rita, Kőrösi Klaudia

Nem voltak jelen:

Kiss István, Róka Norbert, Levák Judit

X. E

Osztályfőnök: **Vad Mária**

Felső sor balról:

Bodnár Ákos, Molnár Gábor, Csepely Ágnes, Trifuj Rita, Farkas Georgina, Semegi Anita, Szilágyi Adrienn, Bajusz Rita, Kotán Alíz, Szuhács Marianna, Szilágyi Ágnes

Középső sor:

Sivadó Ákos, Kozák Ferenc, Szincsák Éva, Pucok Tímea, Ruska Emese, Keller Valéria, Korcsmár Veronika, Halmi Adrienn, Pankotay Katalin, Bogár Ágnes, Hegedüs Andrea

Alsó sor:

Tar Sándor, Heim Judit, Havacs Krisztina, Papp Dóra, Baranyi Beatrix, Horváth Dóra, Kaszár Linda, Török Zsuzsanna, Beke Éva, Gombos Petra,

Nem voltak jelen:

Bilecz Júlianna, Csaba Attila

XI. A

Osztályfőnök: **Figuláné Chriszt Gabriella**

Felső sor:

Pataki József, Mihalovics Péter, Gulácsi Tamás, Huszár Judit, Nagy Gabriella, Támcsu Ildikó, Gyarmati Péter, Tóth András, Ács Péter, Stekler Nándor, Bódi Gábor, Czifra Gábor, Paczári Krisztián

Középső sor:

Szabó Kinga, Ács Orsolya, Broda Rita, Szlovenszki Adrienn, Lukács Anita, Abdul Malek Adrienn, Bacskai Edina, Petlyánszki Zsuzsanna, Hircsu Ildikó, Palicz Katalin

Alsó sor:

Balogh Olga, Tisza Krisztina, Kusnyér András, Pálóczi Tibor, Tóth Ede, Halász András, Reznek Tibor, Kostyánszki Tamás, Bordás Béla

Nem volt jelen.

Márton Sándor

XI. B

Osztályfőnök: **Tisza Zsuzsanna**

Felső sor:

Szendrei László, Végh Erika, Bacskó Ágnes, Németh Alíz, Bittner Diána, Gubovits János, Turi Róbert, Szilassy Ákos, Gubovits Attila, Lazók Zoltán, Sváner János

Középső sor:

Zsukk Ildikó, Molnár Andrea, Hanyu Henrietta, Márton Melinda, Bodnár Gabriella, Erdész Diána, Törő Barbara, Perger Zsuzsa, Márton Mónika, Hegedüs Réka, Borbás Ildikó, Lezák Péter

Alsó sor:

Bodnár Nóra, Szűcs Orsolya, Szabó Hedvig, Vida Enikő, Horányi Ákos, Viberál Gábor, Medgyesi Gergely, Czímer József, Kovács Lili, Sallai Gábor

Nem voltak jelen:

Lukács Eszter, Müller Nikoletta

XI. C

Osztályfőnök: **Vass Zoltán**

Felső sor:

Nagy Mariann, Gaál Anna, Szalai Zsolt, Stefán Attila, Kelemen Péter, Cseh Tamás, Pétery Zoltán, Kekecs Zoltán, Molnár Gábor, Szathmári Gábor

Középső sor:

Bónizs Krisztina, Dávida Csilla, Lőrincz Anett, Balogh Krisztina, Szőnyi Erika, Farkas Mónika, Zsilkina Lívია, Tóth Gergely, Balogh Éva, Donka Gréta, Tóth Gábor, Belus Zsolt

Alsó sor:

Gáti Szilvia, Bogáti Ágnes, Pethő Andrea, Fodor Tímea, Vida Fruzsina, Bálint Ramóna, Csontó Éva, Pap Gergely

Nem voltak jelen:

Spisák Judit, Bolyáki Adrián, Oláh Gergely, Bodnár Melinda, Szentpétery Zoltán

XI. D

Osztályfőnök: **Garai Miklós**

Felső sor:

Sum János, Erdélyi Gábor, Kazamér Bertalan, Munkácsi Máté, Varga Berdanett, Belinszki Gabriella, Zsóri Melinda, Kovács Emese, Kléninger Zita, Kozma Ildikó, Ónodi Adrienn, Mertus Zsófia

Középső sor:

Karaffa Réka, Erdei Gabriella, Lukács Ágnes, Molnár Árpád, Morgós Csilla, Mezey Lívია, Müller Eszter, Molnár Anita, György Anett

Alsó sor:

Vajda Nikolett, Szabó Beáta, Kovács Zsuzsanna, Hajdú Eszter, Füstí Judit, Tamás Mariann, Angelica Maria Salas Perdomo, Sári Orsolya

Nem voltak jelen:

Mészáros Tamás, Kondra Laura, Sipos Zsuzsanna

XI. E

Osztályfőnök: **Kovácsné Győri Gabriella**

Felső sor balról:

Pázmány Ferenc, Begella Péter, Somfai István, Sótér Orsolya, Vadon Péter, Ecsedi Edina, Józsa Gabriella, Puskás Zsuzsanna, Gergely Anikó, Román Rita, Oláh Judit

Középső sor balról:

Bögi Zsuzsanna, Dávid Judit, Tóth Nóra, Zombori Laura, Pusztai Katalin, Kári Viktória, Reményi Noémi, Bodnár Viktória, Pelsőczy Mónika, Molnár Ivett, Varga Viktória, Fodor Ditta

Alsó sor balról:

Hajnal Ákos, Margittai Sándor, Lipták Evelin, Répási Gabriella, Gazsó Gáll Anita, Kiss Katalin, Varga Zsanett, Dublinszki Ildikó, Kegyer Szilvia

XII. A

Osztályfőnök: **Nagy Andrea**

Felső sor balról:

Stefán János, Drabaik Zoltán, Szabó Tamás, Pázmándi Viktor, Szigligeti Gábor, Szabó Roland, Leviczki Péter, Varga Edina, Boros Melinda, Katona Ildikó, Illés Renáta, Kiss Brigitta, Határik Zsuzsanna, Nagy Ágnes

Középső sor balról:

László Levente, Lipusz Rita, Czeglédi István, Guliew Adrienn, Papp Ibolya, Meggyesi Klára, Oláh Viktória, Orosz Eszter, Pócsi Andrea, Nagy Orsolya, Varga Valéria, Kovács Kinga

Alsó sor balról:

Szikora Andrea, Szilágyi Andrea, Baksa Ágnes, Keszi Annabella, Guti Renáta, Kis Katalin, Karsheh Nabil, Bajusz Annamária, Halmos Júlia, Tóth Attila, Bartha István

XII. B

Osztályfőnök: **Balogh Károlyné**

Felső sor balról:

Kovács Gabriella, Majoros Tímea, Ésik Sándor, Lengyel Szabolcs, Gálik Csilla, Balla Edina, Tóth Andrea, Bak Zsuzsanna, Dávid Márta, Varga Ágnes, Szilágyi Melinda, Körtvélyfáy Dóra

Középső sor balról:

Borosnyai Beáta, Bodnár Anita, Rácz Nóra, Gálik Gabriella, Nagymáté Eszter, Henzsel Nóra, Tóth Henrietta, Makó Zsuzsanna, Gerő Eszter, Filep Orsolya, Pásztor Gréta,

Alsó sor balról:

Kóder Gábor, Gyurcsán Gábor, Máté Péter, Tajta Ákos, Póka Edina, Ganzler Őrs, Halkó Tímea, Mándy Gabriella, Mátrai Katalin, Benya Diana, Nagy Viktória

Nem voltak jelen:

Spisák Andrea, Molnár Erika, Kóder Zsuzsanna

XII. C

Osztályfőnök: **Bartha Dénesné**

Felső sor:

Gégény Edmond, Temesfalvi Zoltán, Margitics István, Nagy Péter, Gáspár Viktor, Kovács István, Kith Nikoletta, Váradi Sándor

Középső sor:

Verebélyi Mariann, Bajusz Orsolya, Romanovits Ágnes, Karakó Gabriella, Szepesi Csilla, Veres Rozina, Vasadi Róbert, Szabó Miklós, Szalai Márk, Konczos Nóra, Leviczky Noémi

Alsó sor:

Nagy Imre, Hézinger Anikó, Vattamány Lídia, Barkaszi Angéla, Kocsány Rita, Perger Beáta, Buda Boglárka, Katona Eszter, Augusztinyi Szandra

Nem voltak jelen:

Takács Zoltán, Imre Krisztina, Nyerges Beáta, András Zsuzsanna, Nagy Zoltán, Csáki Attila, Szabolcsi Richárd

XII. D

Osztályfőnök: **Szerényi Róbert**

Felső sor:

Sárközi Sándor, Pájer Béla, Tündik András, Orosz Zsuzsa, Popovics Péter, Baksa Anita, Sulyok Gergely, Szikszai Miklós, Kiss László, Nagy Melinda, Durucskó Judit

Középső sor:

Lakatos Rita, Magyar Éva, Tóth Brigitta, Plósz Tünde, Katona Enikő, Varga Gergely, Sándor Anikó, Vajda Eszter, Mészáros Mária, Tompa Renáta, Novák Andrea, Bagdi Csaba

Alsó sor:

Sipos Ferenc, Rácz Miklós, Fekete Nóra, Szombati Ivett, Badak Zsuzsa, Makai Ildikó, Hajdú Zsófia, Balázs Béla, Gutján Ádám, Szabó Zsuzsa, Bartha Ádám

Nem voltak jelen:

Ecsedi Tímea, Lizák Anita, Hulvej Tamás

